

YSO Talsi Tuija(YM)

04.12.2013

Suuri valiokunta

Viite

Asia

Komission ehdotus neuvoston päätökseksi YK:n ilmastopuitesopimuksen Kioton pöytäkirjan Dohan muutoksen hyväksymisestä EU:n puolesta ja muutoksen sisältämien velvoitteiden yhteisestä toimeenpanosta

U/E-tunnus:

EUTORI-numero: EU/2013/1694

Ohessa lähetetään perustuslain 97§:n mukaisesti selvitys komission ehdotuksesta neuvoston päätökseksi YK:n ilmastopuitesopimuksen Kioton pöytäkirjan Dohan muutoksen hyväksymisestä EU:n puolesta ja muutoksen sisältämien velvoitteiden yhteisestä toimeenpanosta.

Kansliapäällikkö

Hannele Pokka

LIITTEET

Asiasanat	ilmastonmuutos, kasvihuonekaasut, Kioton pöytäkirja
Hoitaa	TEM, UM, YM
Tiedoksi	EUE, LVM, MMM, OKM, OM, SM, STM, TPK, VM, VNK

YSO Talsi Tuija(YM)

02.12.2013

Asia

EU; Komission ehdotus neuvoston päätökseksi YK:n ilmastopuitesopimuksen Kioton pöytäkirjan Dohan muutoksen hyväksymisestä EU:n puolesta ja muutoksen sisältämien velvoitteiden yhteisestä toimeenpanosta

Kokous

Liitteet

Viite

EUTORI/Eurodoc nro:

EU/2013/1694

U-tunnus / E-tunnus:

Käsittelyn tarkoitus ja käsittelyvaihe:

Komissio on 6 päivänä marraskuuta 2013 antanut ehdotuksen neuvoston päätökseksi YK:n ilmastopuitesopimuksen Kioton pöytäkirjan niin sanotun Dohan muutoksen (Kioton pöytäkirjan toinen velvoitekausi, hyväksytty Kioton pöytäkirjan osapuolikokouksen päätöksellä 1/CMP.8) hyväksymisestä EU:n puolesta sekä muutoksen sisältämien velvoitteiden yhteisestä toimeenpanosta. Tässä perusmuistiossa kuvataan päätösehdotuksen sisältö pääpiirteittäin sekä arvioidaan ehdotusta toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen kannalta. Valtioneuvoston kanta komission päätösehdotukseen on valmisteilla ja se toimitetaan eduskunnalle perustuslain 96 § 1 kohdan mukaisesti.

Asiakirjat:

KOM (2013) 768 lopullinen

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely:

SEUT 192 artikla 1 kohta

SEUT 218 artikla 6 kohta a alakohta

Käsittelijä(t):

Ympäristöministeriö, neuvotteleva virkamies Tuija Talsi (p. 0295 250 285)

Ympäristöministeriö, ylitarkastaja Satu Airas (p. 0295 250 332)

Ulkoasiainministeriö, lainsäädäntöneuvos Charlotta von Troil (p. 0295 351 277)

Valtiovarainministeriö, finanssineuvos Outi Honkatukia (p. 0295 530 420)
 Maa- ja metsätalousministeriö, neuvotteleva virkamies Anne Vehviläinen (p. 0295 162 236)
 Työ- ja elinkeinoministeriö, vanhempi hallitussihteeri Karoliina Anttonen (p. 0295 064 114)
 Liikenne- ja viestintäministeriö, neuvotteleva virkamies Saara Jääskeläinen (p. 0295 342 560)

Suomen kanta

Valtioneuvoston kanta komission päätösehdotukseen on valmisteilla ja se toimitetaan eduskunnalle perustuslain 96 § 1 kohdan mukaisesti viivytyksettä.

Komission ehdotuksen mukaan neuvosto päättäisi Kioton pöytäkirjan Dohan muutosten hyväksymisestä EU:n puolesta sekä muutoksen sisältämien velvoitteiden yhteisestä toimeenpanosta. Tämän lisäksi jäsenvaltioiden tulisi huolehtia sopimuksen hyväksymisestä ja voimaansaattamisesta niiden toimivaltaan kuuluvilta osin. Päätösehdotuksen tavoite on maapallonlaajuisten ympäristöongelmien, tarkemmin määriteltynä ilmastonmuutoksen, torjuntaan liittyvä toiminta kansainvälisellä tasolla eikä näitä tavoitteita voida saavuttaa riittävän tehokkaasti yksinomaan jäsenvaltioiden omin toimin. Alustavan arvion mukaan komission ehdotus vaikuttaisi siten olevan EU:n perussopimuksen SEU 5 artiklan 3 kohdassa määritellyn toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Samoin alustavan arvion mukaan komission ehdotus näyttäisi olevan EU:n perussopimuksen SEU 5 artiklan 4 kohdassa määritellyn suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska sillä pyritään täyttämään perussopimuksen SEUT 192 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tavoitteita ja erityisesti ilmastonmuutoksen torjunnan alalla.

Komission ehdotuksen oikeusperusta on SEUT:n 192 artiklan 1 kohta, jossa määritellään EU:n ympäristöpolitiikan tavoitteet. Päätöksentekomenettelyssä noudatettaisiin SEUT:n 218 artiklan 6 kohdan a alakohtaa, jonka mukaan neuvoston päätös edellyttää myös Euroopan parlamentin hyväksyntää. Ehdotuksen oikeusperustaa sekä EU:n toimivaltaa ja sen jakautumista EU:n ja sen jäsenvaltioiden kesken arvioidaan tarkemmin yllämainitussa, eduskunnalle perustuslain 96 § 1 kohdan mukaan toimitettavassa U-kirjelmässä.

Pääasiallinen sisältö:

Tausta

Komission ehdotuksen tarkoitus on hyväksyä EU:n puolesta Dohassa, Qatarissa, joulukuussa 2012 pidetyssä osapuolikokouksessa (COP 18/CMP 8) hyväksytyt Kioton pöytäkirjan muutokset. Näillä muutoksilla (Dohan muutos) tehtiin mahdolliseksi Kioton pöytäkirjan toinen velvoitekausi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2013 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020. Dohan muutoksella muun muassa muutettiin Kioton pöytäkirjan liitettä B, jossa määritetään kyseisessä liitteessä mainittujen osapuolten päästövähennysvelvoitteet, sekä annettiin määräyksiä päästövähennysvelvoitteiden toimeenpanosta toisella velvoitekaudella.

Kioton pöytäkirjan liitteessä B, siten kuin sitä muutettiin edellä mainitulla Dohan muutoksella, määritellään osapuolet, joille on Kioton pöytäkirjan toisella velvoitekaudella määriteltävä sitova päästövähennysvelvoite. Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kohdalla on alaviitteeseen lisätty maininta, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot täyttävät kyseiset sitoumukset yhdessä Kioton pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti. Kroatian ja Islannin rajoitus- ja vähennystavoitteen kohdalla on

vastaavasti merkintä, että valtiot toteuttavat sitoumuksensa yhdessä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kanssa.

Pöytäkirjan muutos tulee voimaan, kun vähintään kolme neljäsosaa pöytäkirjan osapuolista on sen hyväksynyt. EU:n kannalta kyseessä on niin sanottu sekasopimus, joka sisältää sekä unionin että sen jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluvia määräyksiä. Sopimusmuutoksen ratifiointi EU:n puolesta vaatii neuvoston päätöksen ja parlamentin hyväksynnän. Jäsenvaltiot hyväksyvät pöytäkirjan muutoksen niiden toimivaltaan kuuluvilta osin. Tämän vuoksi Suomen sitoutuminen Kioton pöytäkirjan muutoksen niihin osiin, jotka kuuluvat Suomen toimivaltaan, edellyttävät kansallista hyväksymismenettelyä. Koska mainitut osat sisältävät alustavan arvion mukaan Suomen lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä, kansallinen hyväksyminen edellyttää eduskunnan suostumuksen. Hallitus tekee myöhemmin asiaa koskevan esityksen eduskunnalle, mutta esityksen valmistelu on vasta aloitettu.

Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot sekä Kroatia ja Islanti antoivat Dohan muutoksen hyväksymisen yhteydessä julistuksen, jonka mukaan ne toteuttavat niille hyväksytyn – 20 % päästövähennysvelvoitteen yhteisesti Kioton pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti. Komission päätösehdotuksen yksi tavoite on selventää, miten tämä yhteinen toimeenpano on järjestetty EU:n ja sen jäsenvaltioiden sekä Islannin kesken ja miten velvoitteet jakautuvat EU:n ja sen jäsenvaltioiden sekä Islannin kesken.

Kroatia liittyi EU:n jäseneksi 1 päivänä heinäkuuta 2013 ja sen päästövähennysvelvoitteet EU:n jäsenvaltiona on määritelty sen liittymissopimuksen nojalla. EU neuvottelee Islannin kanssa erillisen valtiosopimuksen, jossa määritellään Islannin päästövähennysvelvoitteet osana EU:n yhteistä toimeenpanoa. Komissio antoi neuvottelujen avaamista koskevan päätösehdotuksen neuvotteluvaltuuksiksi 28 päivänä kesäkuuta 2013. Islannin kanssa käytävät neuvottelut on tarkoitus saattaa päätökseen ennen EU:n ja sen jäsenvaltioiden ratifiointeja, koska kaikki ratifiointiasiakirjat on tarkoitus toimittaa sopimuksen sihteeristölle yhtäaikaisesti.

Dohan muutoksen liitteessä B määritelty EU:n päästövähennysvelvoite (– 20 % vuoden 1990 päästöistä) perustuu lähtökohtaisesti EU:n voimassaolevaan lainsäädäntöön eli käytännössä niin sanottuun energia- ja ilmastopakettiin ja erityisesti sen päästökauppaa koskevaan direktiiviin (2009/29/EY) sekä niin sanottuun taakanjakopäätökseen (No 406/209). Tämä lähtökohta vahvistettiin muun muassa maaliskuun 12 päivänä 2012 hyväksytyissä neuvoston (ympäristö) päätelmissä, joiden mukaan Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin yhteinen velvoite perustuu EU:n energia- ja ilmastopakettiin. Samassa yhteydessä vahvistettiin, ettei yhdenkään jäsenvaltion päästövähennysvelvoite kasva yli sen, mistä EU:n lainsäädännössä on jo sovittu.

Dohan muutoksen kannalta on merkittävää, että Durbanissa, Etelä-Afrikassa, joulukuussa 2011 pidetyssä osapuolikokouksessa (COP17/CMP7) tehtiin päätös (2/CMP 7), joka koskee maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsänhoitoa (ns. LULUCF-sektori) koskevia määräyksiä. Kyseisellä päätöksellä muutettiin Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdan mukainen metsänhoitotoimi pakolliseksi toimenpiteeksi eivätkä Kioton 2. velvoitekaudella sovellettavat uudet määräykset enää mahdollista 3 artiklan 3 kohdassa mainitun metsäkadon kompensoimista metsänhoitotoimilla kuin hyvin rajoitetusti (3,5 %:n kattoluku). Lisäksi osapuolten päätöksellä metsähoitotoimenpiteen laskentaperustaksi tuli niin sanottu vertailutasomenetelmä (referenssitasomenetelmä). Näitä päätöksiä sovelletaan Kioton pöytäkirjan 2. velvoitekaudella. Tähän liittyvää niin sanottua metsäkatokompensaatiokysymystä käsitellään erikseen perusmuistiossa YM2013-00383.

Komission ehdotus

Komission ehdotuksen lähtökohta on, että voimassa oleva EU:n lainsäädäntö kattaa EU:lle asetetun päästötavoitteen (– 20 %). Ehdotuksen mukaan päästökaupasektorin tavoitteet saavutetaan EU:ssa

yhteisesti päästökauppadirektiivin avulla. Sen sijaan jäsenvaltiot vastaavat päästöistä ja niiden vähennyksistä sektoreilla, jotka eivät kuulu päästökaupan piiriin.

Tämä kokonaisuus poikkeaa Kioton pöytäkirjan 1. velvoitekauden toimeenpanon lähtökohdista, jolloin myös päästökaupan piiriin kuuluvien sektoreiden päästöt oli jaettu jäsenvaltioille keskinäisen taakanjakosopimuksen mukaisesti. Kioton 2. velvoitekaudella päästökaupasektorille kuuluvia sallittuja päästömääriä ei voida jakaa jäsenvaltiokohtaisesti, koska EU:n yhteinen toimeenpano toimii päästökauppajärjestelmässä EU:n laajuisen, suurimman sallitun päästömäärän kautta. EU:n päästökauppajärjestelmän ja Kioton pöytäkirjan (liite A) välinen ero kuitenkin on, että kansainvälinen lentoliikenne sisältyy EU:n päästökauppajärjestelmään, mutta ei Kioton pöytäkirjan piiriin.

Komission ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden päästövähennysvelvoitteet kattavat kaikki sellaiset kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat lähteistä, jotka eivät sisälly EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin. Tämä koskee myös Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisia velvoitteita, joissa määritellään maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsänhoidosta (LULUCF-sektori) aiheutuvat päästöt ja poistumat (nielut). LULUCF-sektorin päästöt eivät kuitenkaan kuulu EU:n ilmasto- ja energiapaketin piiriin. Kioton pöytäkirjan Dohan muutoksessa päästövähennysvelvoitteiden piiriin kuuluvien kaasujen luetteloon lisättiin myös typpitrifluoridi (NF₃), joka ei sekään sisälly EU:n energia- ja ilmastopakettiin. Näin ollen jäsenvaltiot vastaavat näiden sektoreiden ja kaasujen päästöistä sekä päästöjen vähentämisestä ja nieluista.

Komission ehdotus Dohan muutoksen ratifioinnista EU:n puolesta koostuu seuraavista osista:

1. Päättös Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden ratifioinnista (neuvoston päätös, parlamentin hyväksyntä)

Liite I: Kioton pöytäkirjan 4(1) artiklan mukainen sopimus (notifikaatio)

i. sopimuksen osapuolet

ii. sopimus velvoitteiden yhteisestä toteutuksesta

iii. sopimuksen osapuolille allokoitavat päästötasot (ml. taulukko 1)

Liite II: Euroopan unionin toimivaltajulistus

2. Asetus Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden toimeenpanoon liittyvistä teknisistä seikoista (asetuksen (EU) No 525/2013 eli niin sanotun MMR-asetuksen muuttamine; tavallinen lainsäädäntömenettely)

EU:n yhteisen toimeenpanon eli niin sanotun EU-kuplan vaatimaa toissijaista täytäntöönpanolainsäädäntöä kuten mahdollisia delegoituja säädöksiä tai täytäntöönpanosäädöksiä koskeva delegointivaltuutus sisältyy yllä kohdassa 2. mainittuun MMR-asetuksen muutokseen. Tästä asetusehdotuksesta tehdään erillinen E-kirje, joka toimitetaan eduskunnalle yllä mainitun U-kirjelmän yhteydessä.

Komission ratifiointipäätösehdotuksen 1 artiklan mukaan hyväksytään Kioton pöytäkirjan Dohan muutos EU:n puolesta. Dohan muutos on päätösehdotuksen osana. Ehdotuksen 2 artiklan mukaan EU ja sen jäsenvaltiot ja Islanti saavuttavat Kioton pöytäkirjan 3 artiklassa asetetut ja sen Dohassa tehdyt muutokset yhteisesti siten kuin päätöksen liitteessä I (notifikaatio) on kuvattu.

Ehdotuksen 3 artiklan mukaan komissio valmistelee raportin EU:n, sen jäsenvaltioiden ja Islannin yhteisten sallittujen päästömäärien ja EU:n sallittujen päästömäärien laskemiseksi. Komissio toimittaa raportin sopimuksen sihteeristölle 15 päivään huhtikuuta 2015 mennessä. Jäsenvaltioiden ja Islannin

sallitut päästömäärät ovat päätöksen I liitteessä ja jäsenvaltioiden tulee toimittaa niitä koskevat raportit sihteeristölle samoin 15 päivään huhtikuuta 2015 mennessä.

Ehdotuksen 4 artikla sisältää tavanomaisen valtuutuksen neuvoston puheenjohtajalle toimittaa EU:n ratifiointiasiakirjat, liitteessä I oleva notifiikaatio sekä liitteessä II oleva päivitetty toimivaltajulistus ilmastopimuksen sihteeristölle.

Ehdotuksen 5 artiklan mukaan jäsenvaltioiden tulee ryhtyä tarvittaviin toimiin voidakseen tallettaa ratifiointiasiakirjansa ilmastopimuksen sihteeristölle samanaikaisesti EU:n kanssa ja mikäli mahdollista, viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2015. Jäsenvaltioiden tulee ratifiointiasiakirjojensa tallettamisen yhteydessä tehdä myös omasta puolestaan päätöksen liitteessä I oleva ilmoitus (notifiikaatio). Lisäksi jäsenvaltioiden tulee 15 päivään syyskuuta 2014 mennessä ilmoittaa päätöksestään hyväksyä Dohan muutos tai ilmoittaa päivämäärä, jolloin tämä hyväksyminen mahdollisesti tapahtuisi. Komission tulee yhdessä jäsenvaltioiden kanssa valita yhteinen päivämäärä hyväksymisasiakirjojen toimittamisesta sihteeristölle.

Liite I sisältää notifiikaation sopimuksesta, jolla EU, sen jäsenvaltiot ja Islanti panevat toimeen yhteisesti Kioton pöytäkirjan 3 artiklan velvoitteet pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti. Sopimuksen mukaan jäsenvaltiot ja Islanti vastaavat yhdessä siitä, että niiden kasvihuonekaasupäästöjen yhteissumma hiilidioksidiekvivalenteina laskettuna ei ylitä niiden yhteisesti laskettua sallittua päästömäärää. Jäsenvaltiot soveltavat edelleen Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 3 ja 4 kohdan LULUCF-sektoria koskevia sääntöjä ja niitä koskevia osapuolikokouksen päätöksiä omalta osaltaan. LULUCF-sektoriin liittyvää metsäkatokompensaatiokysymystä käsitellään erikseen perusmuistiossa YM2013-00383.

Lisäksi liitteessä I (taulukko 1) määritellään EU:n, sen jäsenvaltioiden ja Islannin sallitut päästömäärät päästökaupan ulkopuolisilla sektoreilla, ml. LULUCF-sektori ja NF3, hiilidioksidiekvivalenttitonneina. Islannin päästömäärä määritellään erikseen sen kanssa tehtävässä sopimuksessa. EU:n sallittu päästömäärä lasketaan yhteisen toimeenpanon sopimuksen osapuolten yhteisen sallitun päästömäärän sekä jäsenmaiden ja Islannin sallittujen päästömäärien erotuksena. Jäsenvaltioiden ja Islannin sallitut päästömäärät Kioton pöytäkirjan 4 artiklan päästötasot esitetään liitteen taulukossa siten kuin ne lasketaan Kioton pöytäkirjan 4 artiklan 1 ja 5 kohtien mukaisesti, kuitenkin tarpeen mukaan mukautettuna pöytäkirjan 3 artiklan 7 (bis) kohdan mukaan.

Notifiikaatiossa selvennetään myös, että EU:n sallittu päästömäärä kattaa EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvat kasvihuonekaasujen päästöt siltä osin kuin nämä kuuluvat Kioton pöytäkirjan soveltamisalaan. Jäsenvaltioiden ja Islannin sallitut päästömäärät puolestaan kattavat ne kasvihuonekaasujen päästöt ja nielujen kattamat poistot siltä osin kuin nämä eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmään. Tähän kuuluvat Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 3 ja 4 kohtien mukaiset päästöt ja nielujen aiheuttamat poistumat (LULUCF-sektori) sekä pöytäkirjaan Dohan muutoksella lisätyn uuden kaasun (NF3) päästöt.

Kansallinen käsittely:

Ympäristöjaosto, 29.11 - 2.12.2013 (kirjallinen menettely)
EU-asioiden ministerivaliokunta 4.12.2013

Eduskuntakäsittely:

Käsittely Euroopan parlamentissa:

Parlamentin käsittelyaikataulu ei ole vielä tiedossa.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema:

Komission ehdotus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat Ahvenanmaan itsehallintolain (114/1991) 18 §:n mukaan maakunnan lainsäädäntövaltaan. Tällaisia määräyksiä ovat esimerkiksi Ahvenanmaan itsehallintolain 18 §:n 10 kohdassa tarkoitetut ympäristönsuojelua koskevat määräykset. Myöhemmin annettava, Kioton pöytäkirjan kansallista ratifiointia koskeva hallituksen esitys toimitetaan Ahvenanmaan maakuntapäivien käsiteltäväksi itsehallintolain 59 §:n 2 momentin mukaisesti.

Taloudelliset vaikutukset:

Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden taloudelliset vaikutukset jäävät rajallisiksi, koska jo voimassaoleva EU-lainsäädäntö eli ilmasto- ja energiapaketti pitkälti toteuttaa EU:n sitovan päästövähennysvelvoitteen suuruiset vähennykset. Mahdolliset taloudelliset lisävaikutukset kulminoituvat siten LULUCF-sektoriin liittyviin ratkaisuihin. Metsäkatokompensatioon liittyviä vaikutuksia käsitellään erikseen perusmuistiossa YM 2013-00383, jossa esitetyn arvion mukaan 10-20 miljoonan hiilidioksiditonnin menetys tarkoittaisi nykyisillä hiilimarkkinahinnoilla 1,4 – 6,4 miljoonan euron kustannuksia koko velvoitekaudella (2013-2020).

Typpitrifluoridin (NF₃) lisääminen Kioton pöytäkirjan mukaan rajoitettavien kaasujen luetteloon ei nykyisten tietojen mukaan aiheuta taloudellisia vaikutuksia Suomessa. Suomessa on käytetty NF₃:a puolijohteiden valmistuksessa 2000-luvun alussa, mutta käyttö on sen jälkeen loppunut eikä sitä nykyisten tietojen mukaan käytetä Suomessa lainkaan.

Ympäristövaikutukset:

Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden päästövähennysvelvoitteet on EU:ssa jo pantu toimeen energia- ja ilmastopaketilla. Siihen sisältyvien säädösten (päästökauppadirektiivi, taakanjakopäätös) mukaan EU vähentää kasvihuonekaasupäästöjään - 20 % vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasosta eli Kioton pöytäkirjan 2. velvoitekauden edellyttämällä tavalla. Lähtökohtana on ollut myös se, että yhdenkään jäsenmaan päästövähennysvelvoitteet eivät kasva yli sen, mistä EU:n energia- ja ilmastopaketissa on sovittu. Näin ollen EU:n Kioton 2. velvoitekauden ratifiointilla ei olisi vaikutuksia EU:n ja sen jäsenmaiden kasvihuonekaasujen päästöihin EU:n sisällä tai maapallonlaajuisesti. LULUCF-sektorin sisällyttäminen Kioton pöytäkirjan 2. velvoitekauden laskentaan voi aiheuttaa vaikutuksia, joita kuvataan metsäkatokompensatiota käsittelevässä perusmuistiossa YM2013-00383. Typpitrifluoridin päästöjä ei nykyisten tietojen mukaan Suomessa ole. Kyseessä on kuitenkin voimakas kasvihuonekaasu, jonka päästöjen rajoittaminen maapallonlaajuisesti on merkityksellistä.

Kaikkiaan 192 ilmastopuitesopimuksen osapuolta on hyväksynyt Dohan muutoksen, jolla säädetään Kioton pöytäkirjan 2. velvoitekaudesta. Kuitenkin vain 38 Kioton pöytäkirjan muutetussa liitteessä B mainitulle kehittyneelle maalle on asetettu varsinaiset päästövähennysvelvoitteet. Näiden maiden keskimääräinen päästövähennysvelvoite on noin - 18 % vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasosta. Nykyisellään Kioton pöytäkirjan 2. velvoitekausi kattaa noin 14-15 % maapallonlaajuisista kasvihuonekaasujen päästöistä.

Kansainvälisissä ilmastoneuvotteluissa on kuitenkin tavoitteena saada aikaan kaikki YK:n jäsenvaltiot kattava ilmastopuolitus vuonna 2015. Kioton pöytäkirjan ratifiointilla on päästövähennyksiään

suurempi esimerkillinen arvo, koska se on toistaiseksi ainoa sääntöihin ja sitoviin velvoitteisiin perustuva kansainvälinen sopimus ilmastonmuutoksen torjumiseksi. EU:n ja sen jäsenvaltioiden ratifiointia odotetaan muun muassa maapallonlaajuisten sopimusneuvottelujen vauhdittamiseksi. Jos EU ei ratifioisi Kioton 2. kauden velvoitteita ilman viivytyksiä, tällä voisi olla negatiivinen vaikutus kansainvälisiin ilmastopopimusneuvotteluihin ja siten maapallonlaajuiseen ilmastonmuutoksen torjuntaan.

Muut mahdolliset asiaan vaikuttavat tekijät:

Komission ehdotus lähtee siitä, että EU ja sen jäsenvaltiot sekä Islanti voisivat tallettaa ratifiointiasiakirjansa sopimuksen sihteeristölle 15 helmikuuta 2015 mennessä. EU: ja sen jäsenvaltioiden ratifiointi tapahtuisi tällöin riittävän ajoissa ennen Pariisissa joulukuussa 2015 pidettävää osapuolten 21. kokousta, jota pidetään ratkaisevana uuden ilmastopopimuksen kannalta. Tämä aikataulu edellyttää, että EU:n ratifioinnin lisäksi myös sen kaikkien 28 jäsenvaltion ja Islannin kansalliset ratifiointimenettelyt olisi saatettu tähän mennessä päätökseen. EU:n ratifiointiprosessia saattaa hidastaa muun muassa se, että kaikista Kioton 2. velvoitekauden laskenta- ja raportointisäännöistä ei saatu aikaan päätöstä Varsovassa, Puolassa juuri pidetyssä (11-22.11.2013) osapuolten 19. kokouksessa (COP19/CMP9). Päätöksiä voidaan tehdä seuraavan kerran vasta joulukuussa 2014 Limassa, Perussa pidettävässä 20. osapuolikokouksessa.

Asiasanat
Hoitaa

Tiedoksi

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 6.11.2013
COM(2013) 768 final

2013/0376 (NLE)

**Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton
pöytäkirjan mukaisen toisen velvoitekauden ratifiointi**

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

**Dohassa hyväksytyn muutoksen tekemisestä ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden
Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjaan ja siihen perustuvien velvoitteiden
täyttämisestä yhteisesti**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Dohassa joulukuussa 2012 pidetyssä ilmastonmuutoskonferenssissa ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan 192 osapuolta hyväksyivät muutoksen Kioton pöytäkirjaan¹. Tällä niin sanotulla Dohan muutoksella vahvistetaan Kioton pöytäkirjan mukainen toinen velvoitekausi, joka alkaa 1. tammikuuta 2013 ja päättyy 31. joulukuuta 2020, ja asetetaan Kioton pöytäkirjan liitteessä B mainituille osapuolille oikeudellisesti sitovia päästövähennysvelvoitteita.

Dohan muutoksen hyväksyminen on osa laajempaa kokonaisuutta. Niiden 38 osapuolen lisäksi, jotka ovat sitoutuneet toisen velvoitekauteen, yli 60 muuta maata, muun muassa Yhdysvallat, Kiina, Intia, Etelä-Afrikka ja Brasilia, on luvannut toteuttaa ilmastonmuutosta hillitseviä toimia ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen, jäljempänä 'yleissopimus', nojalla. Näin ollen yli 80 prosenttia koko maailman päästöistä kuuluu nyt Kioton pöytäkirjan ja yleissopimuksen mukaisten kansainvälisten hillitsemisvelvoitteiden piiriin. Toinen tärkeä osa tätä laajempaa kokonaisuutta on yleissopimuksen osapuolten välinen yhteisymmärrys siitä, että viimeistään vuonna 2015 hyväksytään pöytäkirja, jokin muu oikeudellinen väline tai sovittu tulos, jolla on oikeusvaikutusta yleissopimuksen kaikkiin osapuoliin. Tämän pöytäkirjan, välineen tai tuloksen olisi tultava voimaan ja se olisi pantava täytäntöön vuonna 2020².

Kioton pöytäkirjan 4 artiklan mukaan osapuolet voivat täyttää velvoitteensa yhteisesti. Euroopan unioni ja ne 15 osapuolta, jotka olivat EU:n jäsenvaltioita Kioton pöytäkirjan allekirjoittamishetkellä vuonna 1997, päättivät täyttää velvoitteensa yhteisesti ensimmäisellä velvoitekaudella (2008–2012) ja ratifioivat pöytäkirjan vuonna 2002.³ Dohan muutoksessa ja sen hyväksymistä koskevassa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden lausumassa⁴ todetaan, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot aikovat saavuttaa vähennystavoitteensa yhteisesti myös toisella velvoitekaudella. Lisäksi Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ilmaisivat aikomuksensa täyttää velvoitteensa Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella yhteisesti Islannin kanssa. Islannin ottaminen mukaan tähän osapuolten ryhmään, joka täyttää velvoitteensa yhteisesti, perustuu Islannin kesäkuussa 2009 esittämään asiaa koskevaan pyyntöön. Joulukuuta 15 päivänä 2009 pitämässään kokouksessa neuvosto ilmoitti olevansa tyytyväinen tähän pyyntöön ja pyysi komissiota esittämään suosituksen tarvittavien neuvotteluiden aloittamiseksi Islannin kanssa.⁵ Komissio esitti kyseisen suosituksen neuvostolle 10. kesäkuuta 2013.

Dohan muutoksen nojalla Euroopan unioni, sen jäsenvaltiot ja Islanti sitoutuvat vuosina 2013–2020 rajoittamaan keskimääräisiä vuotuisia kasvihuonekaasupäästöjään 80 prosenttiin

¹ Päätös 1/CMP.8, hyväksytty Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimineessa osapuolten konferenssissa, ks. asiakirja FCCC/KP/CMP/2012/13/add.1

² Päätös 2/CP.18, hyväksytty yleissopimuksen osapuolten konferenssissa, 4 kohta, ks. asiakirja UNFCCC/CP/2012/8/Add.1.

³ Neuvoston päätös 2002/358/EY, tehty 25 päivänä huhtikuuta 2002, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti, EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.

⁴ Lausuma on kokonaisuudessaan otettu huomioon Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimineen osapuolten konferenssin kahdeksannen istunnon raportissa, kohta 45. Kahdeksas istunto pidettiin Dohassa 26.11.–8.12.2012, FCCC/KP/CMP/2012/13.

⁵ Neuvoston päätelmät, annettu 15 päivänä joulukuuta 2009, EU:n ja Islannin välisestä yhteisestä täytäntöönpanosopimuksesta tulevaa kansainvälistä ilmastopöytäkirjaa varten, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/agricult/111941.pdf

perusvuoden (yleensä vuosi 1990⁶) päästöistään. Tämä velvoite perustuu vuonna 2009 hyväksytyssä ilmasto- ja energiapaketissa asetettuihin päästövähennystavoitteisiin, etenkin EU:n päästökauppajärjestelmään ja taakanjakopäätökseen⁷. Velvoitetta määritettäessä otettiin huomioon erot Euroopan unionin lainsäädännön ja Kioton pöytäkirjan mukaisen toisen velvoitekauden soveltamisalan välillä⁸. Tämä lähestymistapa on linjassa neuvoston maaliskuussa 2012 antamien päätelmien kanssa, joissa todetaan, että Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin velvoitteiden yhteisen täyttämisen olisi perustuttava ilmasto- ja energiapakettiin. Niissä todetaan kuitenkin myös, etteivät yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden päästövähennysvelvollisuudet Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella saa ylittää niille Euroopan unionin lainsäädännössä asetettuja velvollisuuksia. Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot noudattivat tätä lähestymistapaa toimittaessaan tietoja toisen velvoitekauden velvoitteestaan huhtikuussa 2012.⁹

EU:n lainsäädäntö, jonka tavoitteena on saavuttaa 80 prosentin tavoite vuoteen 2020 mennessä, on jo voimassa. Sen hyväksymisen aikoihin esitettiin laajoja vaikutusten arviointeja kullekin jäsenvaltiolle aiheutuvista taloudellisista vaikutuksista. Näitä asiakirjoja on sittemmin ajantasaistettu talous- ja finanssikriisin vaikutusten huomioon ottamiseksi.¹⁰ Sen vuoksi Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ilmoittivat Dohassa olevansa valmiita panemaan 1. tammikuuta 2013 alkaen välittömästi täytäntöön Kioton pöytäkirjan mukaiseen toiseen velvoitekauteen liittyvät velvoitteensa ja velvollisuutensa. Sitä paitsi Euroopan unionilla on hyvät mahdollisuudet saavuttaa vuoden 2020 tavoitteensa. Viimeisin kasvihuonekaasuinventaario osoittaa, että vuonna 2011 päästöt olivat 27 jäsenvaltiossa 18,4 prosenttia pienemmät kuin vuonna 1990 (lukuun ottamatta maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta sekä joustomekanismien käyttöä)¹¹. Jos otetaan huomioon erot Kioton pöytäkirjan soveltamisalassa ja kattavuudessa ja jos Kyproksen ja Maltan perusvuoden oletetaan olevan vuosi 1990, tosiasiallinen päästövähennys vuonna 2011 verrattuna Kioton pöytäkirjan mukaisen perusvuoden päästöihin oli hiukan yli 20 prosenttia, joka toisella velvoitekaudella on määrä saavuttaa. Jäsenvaltioiden tuoreimpien, kasvihuonekaasujen päästöennusteiden perusteella Euroopan ympäristökeskus on arvioinut, että päästöt vähenevät

⁶ EU:ssa noudatetut perusvuodet olivat ensimmäisellä velvoitekaudella seuraavat: 1990 hiilidioksidin (CO₂), metaanin (CH₄) ja typpioksidin (N₂O) osalta kaikissa muissa jäsenvaltioissa paitsi Bulgariassa (1988), Unkarissa (vuosien 1985, 1986 ja 1987 keskiarvo), Sloveniassa (1986), Puolassa (1988) ja Romaniassa (1989); 1995 fluorattujen kaasujen osalta kaikissa muissa jäsenvaltioissa paitsi Itävallassa, Ranskassa, Italiassa ja Slovakiassa (1990) ja Romaniassa (1989).

⁷ Lainsäädäntö hyväksytty 23. huhtikuuta 2009, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä, EUVL L 140, 5.6.2009.

⁸ Tätä eroa kattavuudessa selostetaan yksityiskohtaisesti komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa ”Preparing the EU's Quantified Emission Limitation or Reduction Objective (QELRO) based on the EU Climate and Energy Package”, SWD(2012) 18 final, 13.2.2012.

⁹ Tanskan ja Euroopan komission Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta 19. huhtikuuta 2012 toimittamat tiedot ”Information on the quantified emission limitation or reduction objectives (QELROs) for the second commitment period under the Kyoto Protocol”, FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1.

¹⁰ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja ”Impact Assessment accompanying the Package of Implementation measures for the EU's objectives on climate change and renewable energy for 2020”, SEC(2008) 85/3, 23.1.2008, ja komission yksiköiden valmisteluasiakirja, joka on oheisasiakirja komission tiedonantoon ”Vaihtoehtot kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi yli 20 prosentin tavoitteen ja hiilivuodon riskin arviointi” (KOM(2010) 265), ”Background information and analysis”, osat I ja II, SEC(2010) 650, 25.5.2010.

¹¹ Euroopan ympäristökeskus, ”Annual European Union greenhouse gas inventory 1990–2011 and inventory report 2013” — Tietojen toimittaminen yleissopimuksen sihteeristölle, toukokuu 2013.

edelleen maltillisesti vuoteen 2020 mennessä siten, että kokonaisvähennys vuoteen 2020 mennessä on noin 19 prosenttia vuodesta 1990. Arviossaan ympäristökeskus olettaa, että nykyiset toimintalinjat ja toimenpiteet pannaan täytäntöön.¹² Tämä vahvistaa sen, että Euroopan unionin todennäköisesti saavuttaa toisen velvoitekauden tavoitteensa nykyisten toimintalinjojen ja toimenpiteiden avulla. EU:n tarjous tavoitetason nostamisesta 30 prosenttiin on kuitenkin edelleen ajankohtainen. Lisäksi keskusteluja käydään edelleen siitä, mikä on kustannustehokkain kehityspolku Euroopan unionille sen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi 80–95 prosenttia vuoteen 2050 mennessä, mukaan lukien vuoden 2030 tavoite.

Dohan muutoksen virallinen voimaantulo on Euroopan unionin kannalta tärkeä tavoite. Voimaantulo edellyttää, että Kioton pöytäkirjan 192 osapuolesta 144, mukaan lukien Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot, tallettavat hyväksymiskirjansa. Euroopan unionin osalta tämä on mahdollista hyväksymällä tämä ehdotus neuvoston päätökseksi Dohan muutoksen tekemisestä. Euroopan unionin tekemän ratifioimisen lisäksi myös jäsenvaltioiden on saatettava omat ratifiointimenettelynsä päätökseen. Kuten tapana, ratifiointimenettelyidensä jälkeen Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot tallettavat hyväksymiskirjansa samanaikaisesti, jotta ne tulevat voimaan samaan aikaan. Tämän olisi tapahduttava hyvissä ajoin ennen vuoden 2015 lopulla järjestettävää Pariisin ilmastomuutoskonferenssia.

2. DOHAN MUUTOS

Dohan muutoksessa vahvistetaan ilmastomuutoksen hillitsemisvelvoitteet Kioton pöytäkirjan mukaista toista velvoitekautta varten maille, jotka on mainittu pöytäkirjan liitteessä B. Se sisältää myös muita muutoksia, jotka koskevat pöytäkirjan tekstiä ja joita on noudatettava toisella velvoitekaudella. Useimmilla näistä muutoksista pelkästään mahdollistetaan uusien hillitsemisvelvoitteiden noudattaminen. Joillakin niistä kuitenkin muutetaan olennaisia velvollisuuksia. Näitä ovat uuden kasvihuonekaasun eli typpitrifluoridin (NF₃) lisääminen pöytäkirjaan, kaksi määräystä, jotka koskevat osapuolten velvoitteiden tavoitetasoa toisella velvoitekaudella ("tavoitetason nostamismekanismi"), ja uusi 3 artiklan ja 7 b kohta.

Liitteen B mukaiset hillitsemisvelvoitteet toisella velvoitekaudella

Dohan muutoksella muutetaan Kioton pöytäkirjan liitteessä B olevaa taulukkoa siten, että siihen lisätään kolmas sarake, jossa esitetään oikeudellisesti sitovat hillitsemisvelvoitteet toiselle velvoitekaudelle koko talouden laajuisten, päästöjen määrällisten rajoitus- ja vähennysvelvoitteiden muodossa. Kioton pöytäkirjan 38 osapuolta on ilmoittanut Kioton pöytäkirjan liitteessä B olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa päästöjen määrälliseksi rajoitus- tai vähennysvelvoitteeseen prosenttiosuuden perusvuoden tai -kauden päästöistään. Näihin kuuluu myös neljä osapuolta, joilla tähän mennessä ei ole ollut Kioton pöytäkirjan mukaista tavoitetta (Kypros, Malta, Kazakstan ja Valko-Venäjä). Yhdysvallat poistettiin liitteestä B, koska se ei koskaan ratifioinut pöytäkirjaa. Kanada ei enää ole Kioton pöytäkirjan osapuoli, koska se irtisanoutui siitä. Irtisanoutuminen tuli voimaan 12. joulukuuta 2012. Japani, Uusi-Seelanti ja Venäjän federaatio ovat edelleen Kioton pöytäkirjan osapuolia, mutta ne eivät ole ottaneet itselleen toisen sitoumuskauden tavoitetta. Ne on nyt lueteltu yhdessä Kanadan kanssa erillisessä kohdassa liitteessä B.

Liitteessä B lueteltuun Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden 80 prosentin tavoitteeseen on liitetty alaviite, josta ilmenee, että nämä velvoitteet perustuvat yhteisymmärrykseen siitä, että

¹² Euroopan ympäristökeskus, "Greenhouse gas emission trends and projections in Europe 2012: Tracking progress towards Kyoto and 2020 targets", Kööpenhamina, 2012, s. 60.

Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot täyttävät ne yhteisesti. Samoin Kroatian ja Islannin 80 prosentin tavoitteisiin on liitetty alaviitteet, joista ilmenee, että ne täyttävät tavoitteensa yhteisesti Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kanssa.

Typpitrifluoridin (NF₃) lisääminen pöytäkirjaan

Kioton pöytäkirjan liitteessä olevaan kasvihuonekaasujen luetteloon lisätään yksi kaasu: typpitrifluoridi (NF₃). NF₃ on potentiaalinen kasvihuonekaasu. Sen päästöt ovat tällä hetkellä vielä hyvin pienet mutta kasvussa. Sen lämmitysvaikutus on 17 200 (tonni ilmakehään päässyttä typpitrifluoridia vastaa 17 200:a tonnia hiilidioksidia).

3 artiklan 1 c kohta: Tavoitetason nostamismekanismi

Dohan muutoksen uudessa 3 artiklan c kohdassa määrätään yksinkertaistetusta menettelystä, jonka avulla osapuoli voi tarkistaa velvoitettaan nostamalla tavoitetasoaan velvoitekauden aikana. Aiemmin tällaista tarkistusta olisi pidetty pöytäkirjan liitteen B muuttamisena, jonka hyväksyminen edellyttää pöytäkirjan kaikkien osapuolten yksimielisyyttä ja voimaantulo osapuolten kolmen neljäsosan tekemää ratifioimista. Dohan muutoksen myötä tavoitetason nostamismekanismista on tullut selkeästi yksinkertaisempi. Jos osapuoli ehdottaa tavoitetason nostamista, ehdotus katsotaan hyväksytyksi, ellei osapuolista yli kolme neljäsosaa vastusta sitä. Lisäksi sen voimaantulo ei enää edellytä ratifioimista.

3 artiklan 7 b kohta: Sallittujen päästömäärien tarkistaminen

Jos osapuolen sallittu päästömäärä toisella velvoitekaudella ylittää sen keskimääräiset päästöt edellisen velvoitekauden kolmelta ensimmäiseltä vuodelta kerrottuna kahdeksalla (toisen velvoitekauden vuosien lukumäärä), Dohan muutoksen myötä tämä ylijäämä mitätöidään automaattisesti. Tämä tarkoittaa, että Dohan muutoksella osapuolen tavoitetta tarkistetaan automaattisesti sen estämiseksi, että sen päästöt ylittävät kaudella 2013–2020 sen keskimääräiset päästöt vuosina 2008–2010.

3. EHDOTETTU NEUVOSTON PÄÄTÖS

Tämä ehdotus neuvoston päätökseksi muodostaa perustan Dohan muutoksen tekemiselle Euroopan unionin toimesta, ja siinä vahvistetaan ehdot velvoitteiden täyttämiseksi yhteisesti Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin toimesta.

Päätösluonnos

Ehdotetussa päätöksessä vahvistetaan, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot täyttävät velvoitteensa yhteisesti ja yhdessä Islannin kanssa (2 artikla), ja selkeytetään velvollisuutta toimittaa kertomuksia, joiden avulla komissio ja jäsenvaltiot voivat helpommin laskea sallitut päästömäärät (3 artikla). Lisäksi se sisältää vakiosäännöksiä velvollisuudesta tallettaa Dohan muutoksen hyväksymiskirja Yhdistyneiden Kansakuntien huostaan (4 artikla) ja tallettaa hyväksymiskirjat yhteisesti (5 artiklan 1 kohta). Tärkeä näkökohta on, että Dohan muutoksen johdosta jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta niiden kansalliset ratifiointimenettelyt saatetaan mahdollisuuksien mukaan päätökseen viimeistään 16. helmikuuta 2015 (5 artiklan 2 kohta), ja että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asiaa koskevien menettelyjen päätökseen saattamisen todennäköinen päivä viimeistään 15. syyskuuta 2014 (5 artiklan 3 kohta).

Ehdotettu päätös sisältää myös kaksi liitettä ja yhden lisäyksen. Lisäyksessä esitetään Dohan muutoksen teksti kokonaisuudessaan sellaisena, jona se hyväksyttiin Dohassa ja ilmoitettiin

osapuolille 21. joulukuuta 2012.¹³ Edellä kohdassa 2 annetaan yleiskatsaus Dohan muutoksen keskeisiin määräyksiin. Liite I sisältää Kioton pöytäkirjan 4 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin Kioton pöytäkirjan 3 artiklaan perustuvien velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskevan sopimuksen ehdoista (”ilmoitus velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskevista ehdoista”). Liite II sisältää Kioton pöytäkirjan 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyn Euroopan unionin toimivaltaa koskevan ajantasaistetun ilmoituksen.

Ilmoitus velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskevista ehdoista (liite I)

Liitteessä I oleva ilmoitus velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskevista ehdoista koostuu kolmesta kohdasta. Ensimmäisessä kohdassa mainitaan, että sopimuksen jäseniä ovat Euroopan unioni, sen jäsenvaltiot ja Islanti. Toisessa kohdassa selostetaan, miten sopimuksen osapuolet täyttävät velvoitteensa. Kolmannessa kohdassa vahvistetaan sopimuksen kunkin jäsenen päästötaso.

Pöytäkirjan 3 artiklaan perustuva velvoitteiden yhteinen täyttäminen

Kioton pöytäkirjan 4 artiklan 2 kohdassa vaaditaan, että 3 artiklaan perustuvien velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskevan sopimuksen osapuolet ilmoittavat yleissopimuksen sihteeristölle tällaisen sopimuksen ehdoista. Velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskevan sopimuksen 2 kohdassa kuvataan yksityiskohtaisesti, miten pöytäkirjan 3 artiklaan perustuvia velvoitteita ja niiden nojalla tehtäviä valintoja sovelletaan toisella velvoitekaudella. Ehdotuksessa sovelletaan kaikkiin jo ensimmäisellä velvoitekaudella sovellettuihin määräyksiin sitä lähestymistapaa, jonka Euroopan unioni ja sen 15 jäsenvaltiota, jotka olivat mukana yhteistä täyttämistä koskevassa sopimuksessa ensimmäisellä velvoitekaudella, ovat valinneet. Tämä koskee myös pöytäkirjan 3 artiklan 3 ja 4 kohdan soveltamista jäsenvaltioissa. Euroopan unionin perusvuosi on — yleissopimuksen ja pöytäkirjan mukaisesti — jäsenvaltioiden valitsemien perusvuosien kokonaismäärä ilman kansainvälistä ilmailua (eli jäsenvaltioiden välisiä lentoja sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä lentoja). Tätä selvennetään 2 kohdan sanamuodolla. Kyseisessä kohdassa kuvataan myös, miten 3 artiklan 1 c kohtaa (tavoitetason nostamismekanismi) ja 3 artiklan 7 b kohtaa sovelletaan toisella velvoitekaudella.

3 artiklan 1 c kohta: Tavoitetason nostamismekanismi

Dohan muutoksen 3 artiklan c kohdassa määrätään yksinkertaistetusta menettelystä, jolla osapuoli voi tarkistaa velvoitteeseensa liittyvää tavoitetasoa velvoitekauden aikana. Ratifiointipäätöksen luonnoksen liitteessä I selvennetään, että kukin jäsenvaltio voi nostaa tavoitetasoaan mitätöimällä asiaa koskevat Kioton yksiköt. Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin yhteiseen velvoitteeseen liittyvän tavoitetason virallinen nostaminen, joka johtaa yhteisen sallitun päästömäärän vähenemiseen, voidaan toteuttaa vain yhteisesti.

3 artiklan 7 b kohta: Sallittujen päästömäärien tarkistaminen

Uuden 3 artiklan 7 b kohdan mukaan osapuolen velvoitteen toisella velvoitekaudella on oltava vähintään yhtä suuri kuin sen keskimääräiset vuotuiset päästöt vuosina 2008–2010. Kyseisellä kohdalla vahvistetaan tavoitteita automaattisesti, jotta päästöt eivät kasvaisi yli mainitun keskiarvon. Euroopan unioni, sen jäsenvaltiot, Kroatia ja Islanti antoivat Dohan muutoksen hyväksymisen yhteydessä lausuman, jonka mukaan ”3 artiklan 7 b kohtaa sovelletaan Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden, Kroatian ja Islannin tekemän velvoitteiden yhteistä

¹³ Tallettajana toimivan Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin ilmoitus, C.N.718.2012.TREATIES-XXVII.7.c (tallettajan ilmoitus).

täyttämistä koskevan sopimuksen mukaiseen yhteiseen sallittuun päästömäärään eikä sitä sovelleta erikseen jäsenvaltioihin, Kroatiaan ja Islantiin.”¹⁴

Koska 3 artiklan 7 b kohdan soveltaminen Euroopan unioniin, sen jäsenvaltioihin ja Islantiin yhteisesti on perustavanlaatuinen oletamus unionin ratifiointipäätöksen kannalta, se on erottamaton osa unionin velvoitteen määritelmää ja tavoitetasoa. Ratifiointipäätöksen luonnoksen liitteessä I todetaan nimenomaisesti, että osana Kioton pöytäkirjan 3 artiklaan perustuvien velvoitteiden soveltamista Euroopan unioniin, sen jäsenvaltioihin ja Islantiin pöytäkirjan 3 artiklan 7 b kohtaan perustuvaa laskentaa sovelletaan toisen velvoitekauden yhteiseen sallittuun päästömäärään ja jäsenten keskimääräisten vuotuisten päästöjen kokonaismäärään vuosina 2008–2010 kerrottuna kahdeksalla.

Toisen velvoitekauden yhteistä sallittua päästömäärää koskevasta alustavasta arviosta, joka perustuu tällä hetkellä saatavilla oleviin perusvuositietoihin ja edelleen voimassa oleviin lämmitysvaikutusarvioihin, jotka sisältyvät hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) toiseen arviointiraporttiin, ilmenee, että keskimääräinen vuotuinen sallittu päästömäärä on noin 4 632 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia (CO₂-eq) kasvihuonekaasupäästöjä. Tuoreimpien tietojen mukaan Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin keskimääräiset vuotuiset päästöt vuosina 2008–2010 olivat 4 782 miljoonaa tonnia. Pöytäkirjan 3 artikla 7 b kohdan ei näin ollen odoteta johtavan Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin sallittujen päästömääräyksiköiden automaattiseen mitätöintiin (ks. taulukko).

Taulukko: 3 artiklan 7 b kohdan soveltaminen Euroopan unionissa ja Islannissa*

Perus- vuoden päästöt**	Kasvihuone- kaasujen päästöt vuonna 2008	Kasvihuone- kaasujen päästöt vuonna 2009	Kasvihuone- kaasujen päästöt vuonna 2010	Keski- määräiset kasvihuone- kaasujen päästöt vuosina 2008, 2009 ja 2010	Arvioitu vuosittainen keski- määräinen sallittu päästömäärä vuosina 2013–2020
5 790	4 989	4 623	4 734	4 782	4 632
* Luvut perustuvat vuoden 2013 inventaariotietoihin ja lämmitysvaikutusarvoihin, jotka sisältyvät hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin toiseen arviointiraporttiin ** Oletuksena on, että Kyproksen ja Maltan perusvuosi on vuosi 1990 Kaikki luvut on ilmaistu miljoonana hiilidioksidiekvivalenttitonnia.					

Sopimuksen yksittäisten jäsenten sallitut päästötasot

Yhteinen päästötaso EU:n päästökauppajärjestelmää varten

Liitteessä I olevassa 3 kohdassa kuvataan, miten yksittäiset päästötasot jaetaan Euroopan unionille, sen jäsenvaltioille ja Islannille. Tämä kuvastaa ilmasto- ja energiapaketissa noudatettua lähestymistapaa.

- Päästöille, jotka ovat peräisin Kioton pöytäkirjan liitteessä A mainituilta aloilta ja mainituista kaasuista ja kuuluvat EU:n päästökauppajärjestelmään (eli ne on mainittu

¹⁴ Ks. edellä alaviite 4.

EU:n päästökauppadirektiivin liitteessä I ja ottaen huomioon kyseisen direktiivin 24 ja 27 artiklan soveltaminen), määritetään yhteinen päästötaso.

- Päästöt, jotka ovat peräisin Kioton pöytäkirjan liitteessä A mainituilta aloilta ja mainituista kaasuista mutta eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmään, ja poistumat, jotka ovat peräisin Kioton pöytäkirjan kattamista lähteistä, luetaan yksittäisten jäsenvaltioiden ja Islannin päästötasoihin.

Tämä lähestymistapa eroaa ensimmäisellä velvoitekaudella noudatetusta lähestymistavasta, jossa kunkin jäsenvaltion yksittäiset velvoitteet kattoivat kaikki sen koko talouden laajuiset päästöt. Tämä ero johtuu ilmasto- ja energiapaketissa tehdyistä muutoksista, joiden mukaan EU:n päästökauppajärjestelmä ei enää 1. tammikuuta 2013 lähtien toimi jäsenvaltiokohtaisten tavoitteiden ja kansallisten jakosuunnitelmien pohjalta. Uusi lähestymistapa perustuu yhteen ainoaan unionin laajuiseen päästöoikeusmäärään (”EU-katto”) ja yhdenmukaistettuun järjestelmään, jossa päästöoikeudet jaetaan huutokauppaamalla ja siirtymäkauden ajan ilmaiseksi. Tämän järjestelmän yhteydessä ei ole mahdollista osoittaa etukäteen täsmällisiä EU:n päästökauppajärjestelmän osuuksia yksittäisille jäsenvaltioille, jotka ovat velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskevan sopimuksen osapuolia. Tämä johtuu erityisesti siirtymisestä huutokauppaan päästöoikeuksien jakamisen vakiomenetelmänä. Näin voidaan lisätä talouden tehokkuutta, estää aiheettomat voitot sekä edistää solidaarisuutta ja kasvua. Muita syitä ovat se, että on mahdotonta ennakoida, missä määrin päästöoikeuksia tosiasiallisesti jaetaan uusille osallistujille EU:n päästökauppajärjestelmässä, ja se, että luetteloon niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuotoriskille, tehdään mahdollisesti muutoksia.

Kuten edellä todetaan, kansainvälinen lentoliikenne ei sisälly yhteiseen päästötasoon EU:n päästökauppajärjestelmässä, koska sitä ei mainita Kioton pöytäkirjan liitteessä A.

Jäsenvaltioiden ja Islannin päästötasot

Päästöt, jotka sisältyvät Kioton pöytäkirjaan mutta eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmään, luetaan edelleen yksittäisten jäsenvaltioiden ja Islannin päästötasoihin. Erona ensimmäiseen velvoitekauteen on se, että kyseisiä päästötasoja ei enää esitetä vähennettynä prosenttiosuutena perusvuoden päästöistä vaan absoluuttisena lukuna. Liitteessä I olevassa taulukossa 1 annetaan tämä hiilidioksidiekvivalenttitonneina (CO₂-eq) ilmaistu absoluuttinen luku kullekin jäsenvaltiolle. Islannin absoluuttinen luku sisällytetään taulukkoon sen jälkeen, kun Islannin kanssa on tehty kahdenvälinen sopimus sen velvoitteen yhteisestä täyttämisestä Euroopan unionin ja tämän jäsenvaltioiden kanssa. Kunkin jäsenvaltion luku vastaa sen vuosittaisten päästökiintiöiden kokonaismäärää taakanjakopäätöksen yhteydessä vuosina 2013–2020. Luku lasketaan komission päätöksen 2013/162/EU liitteen II¹⁵ mukaisesti IPCC:n neljänteen arviointiraporttiin sisältyvien lämmitysvaikutusarvojen perustella ja sitä tarkistetaan [vuosittaisia päästökiintiöitä ajantasaistavan päätöksen C(2013) 7183] pohjalta. Sitä tarkistetaan myös Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 7 a kohdan¹⁶ soveltamisesta saatujen tulosten pohjalta.

¹⁵ Komission päätös, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2013, jäsenvaltioiden vuosittaisten päästökiintiöiden määrittämisestä kaudeksi 2013–2020 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisesti, EUVL L 90, 28.3.2013, s. 106.

¹⁶ Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 7 a kohdan mukaan niiden liitteessä B mainittujen osapuolten, joiden osalta maankäytön muutokset ja metsätalous olivat kasvihuonekaasupäästöjen nettolähde vuonna 1990, on sisällytettävä perusvuoteen 1990 tai peruskauteen kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien ihmisen toiminnasta aiheutuvien päästöjen vastaavana hiilidioksidimääränä ilmaistu kokonaismäärä, josta vähennetään maankäytön muutoksiin liittyvien nielujen aiheuttamat poistumat vuonna 1990, jotta niiden sallittu päästömäärä voidaan laskea.

Typpitrifluoridi (NF₃).

Dohan muutoksella typpitrifluoridi sisällytetään Kioton pöytäkirjan soveltamisalaan. Tätä sisällyttämistä ennakoitiin seurantajärjestelmäasetuksessa¹⁷, jossa säädetään typpitrifluoridipäästöjen seurannasta ja raportoinnista. Typpitrifluoridipäästöt eivät kuitenkaan kuulu EU:n päästökauppajärjestelmään eivätkä taakanjakopäätöksen soveltamisalaan, mistä syystä ne eivät myöskään ole osa Euroopan unionin lainsäädäntöön perustuvia jäsenvaltioiden tavoitteita. Koska typpitrifluoridin kokonaispäästöt unionissa eivät ole merkittävät, Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ilmoittivat niiden määräksi nollan yleissopimuksen sihteeristölle huhtikuussa 2012 toimittamissaan Kioton pöytäkirjan velvoitetta koskevissa tiedoissa.¹⁸ Tässä ehdotuksessa neuvoston päätökseksi esitetään, että jäsenvaltiot lukevat kyseiset päästöt sen jäsenvaltion sallittuun päästömäärään, jossa kyseiset päästöt aiheutuvat.

Maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous (LULUCF)

Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvat päästöt sisällytetään Kioton pöytäkirjaan. Kioton pöytäkirjan yhteydessä sovitussa ja Durbanin ilmastonmuutoskonferenssissa tarkistetuissa täytäntöönpanomääräyksissä edellytetään, että osapuolet, joilla on velvoite, lukevat sellaiset päästöt ja poistumat, jotka liittyvät metsittämiseen, uudelleenmetsittämiseen ja metsän hävittämiseen sekä metsänhoitoon, osaksi toisen velvoitekauden velvoitettaan. Lisäksi osapuolet voivat päättää ottaa huomioon myös viljely- ja laidunmaan hoidosta aiheutuvat päästöt. Osapuolten edellytetään lukevan LULUCF-sektorin päästöt osaksi Kioton pöytäkirjan mukaisia velvoitteitaan. Euroopan unionissa asia on kuitenkin toisin, sillä LULUCF-sektorin päästöt eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmään eivätkä taakanjakopäätöksen soveltamisalaan. Toukokuussa 2013 Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät kuitenkin päätöksen 529/2013/EU, jossa vahvistetaan LULUCF-sektoriin liittyvistä toimista peräisin olevia kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevat tilinpitosäännöt ja näihin toimiin liittyviä toimenpiteitä koskevat tiedot.¹⁹ Tämän lainsäädännön myötä LULUCF-raportointia koskevat EU:n säännökset ovat linjassa Kioton pöytäkirjassa asetettujen vaatimusten kanssa.

Vaikka yksittäisten jäsenvaltioiden LULUCF-sektorin päästöjä on vaikea ennustaa, arvioiden mukaan LULUCF-sektori todennäköisesti tuottaa koko unionille nettohyvitystä noin 1 prosenttia Euroopan unionin perusvuoden päästöistä²⁰. Sen vuoksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden yleissopimuksen sihteeristölle huhtikuussa 2012 toimittamissa Kioton pöytäkirjan mukaisia velvoitteita koskevissa tiedoissa ilmoitetaan LULUCF-sektorin päästöjen koko unionissa olevan määrältään nolla.²¹

Koska jäsenvaltioilla on vastuu metsäpolitiikasta ja koska Euroopan unionilla ei ole tavoitteita LULUCF-sektorilla, jäsenvaltioiden on luettava LULUCF-sektoriin liittyvät päästöt ja poistumat osaksi omia päästötasojaan siinä laajuudessa kuin näihin sovelletaan pöytäkirjaa. LULUCF-sektorin sisällyttäminen jäsenvaltioiden ja Islannin päästötasoihin perustuu siihen

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastonmuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla, EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13–40.

¹⁸ Ks. edellä alaviitteet 8 ja 9.

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 529/2013/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, maankäyttöön, maankäytön muutokseen ja metsätalouteen liittyvistä toimista peräisin olevia kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevista tilinpitosäännöistä ja toimiin liittyviä toimenpiteitä koskevasta tiedosta, EUVL L 165/80, 18.6.2013.

²⁰ Ks. edellä alaviite 8.

²¹ Ks. edellä alaviite 9.

olettamukseen, ettei kyseisellä sektorilla aiheudu nettopäästöjä tai -poistumia. Jos tällaisia päästöjä kuitenkin aiheutuu, jäsenvaltio voi tasapainottaa niitä ylisuorittamalla muilla aloilla, jotka eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmään, esimerkiksi käyttämällä Kioton pöytäkirjan joustomekanismeja ja ensimmäiseltä velvoitekaudelta siirrettyjä ylimääräisiä päästöoikeuksia, joita pidetään kyseisen jäsenvaltion edellisen velvoitekauden ylijäämävarauksessa.

Komissio seuraa tiiviisti LULUCF-sektoriin liittyviä päästöjä ja poistumia jäsenvaltioissa. Jos näyttää siltä, että yksittäisille jäsenvaltioille aiheutuu vankoista rajoitustoimenpiteistä huolimatta odottamattoman suuria LULUCF-päästöjä, komissio harkitsee ehdotuksen esittämistä mekanismeista, jolla tällaisia jäsenvaltioita voidaan auttaa.

Maaliskuussa 2012 antamissaan päätelmissä neuvosto tunnusti runsasmetsäisten maiden erityispiirteet, etenkin mitä tulee rajoitettuihin mahdollisuuksiin ottaa huomioon metsittämisestä, uudelleen metsittämisestä ja metsän hävittämisestä aiheutuvat päästöt metsänielujen kasvattamisen yhteydessä.²² Komissio tutkii edelleen vaihtoehtoja sellaisen tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi, jolla voidaan varmistaa, ettei ympäristötavoitteista tingitä.

Päästötasojen ja sallittujen päästömäärien määrittäminen

Kioton pöytäkirjan mukaan velvoitteet on muunnettava sallituksi päästömääräksi (ilmaistuna hiilidioksidiekvivalenttitonneina), joka kuvastaa velvoitekaudella sallittua päästöjen määrää. Tässä ehdotuksessa neuvoston päätökseksi esitetään, että Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin sallitut päästömäärät vastaavat liitteessä I olevassa 3 kohdassa määritettyjä päästötasoja.

Tässä ehdotuksessa esitetään myös, että Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin yhteinen sallittu päästömäärä vastaa yhteistä päästöjen määrällistä vähennysvelvoitetta, joka on 80 prosenttia perusvuoden päästöistä. Kioton pöytäkirjan asiaa koskevien määräysten mukaisesti yhteinen sallittu päästömäärä lasketaan kertomalla jäsenvaltioiden ja Islannin perusvuoden päästöjen kokonaismäärä 80 prosentilla (yhteinen velvoite) ja kahdeksalla (velvoitekauden kesto vuosina).

Yhteinen sallittu päästömäärä on perusta Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin yksittäisten sallittujen päästömäärien määrittämiselle seuraavasti:

- Kunkin jäsenvaltion ja Islannin sallittu päästömäärä on kokonaismäärä, joka muodostuu päästötasosta, joka on mainittu ehdotetun neuvoston päätöksen liitteessä I olevassa taulukossa 1, ja Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 7 a kohdan soveltamisesta kyseisen jäsenvaltion tai Islannin osalta.
- Euroopan unionin sallittu päästömäärä on yhteisen sallitun päästömäärän sekä jäsenvaltioiden ja Islannin päästötasojen kokonaismäärän välinen erotus. Tämä luku määritetään lopullisesti sen kertomuksen perusteella, jonka Euroopan unioni toimittaa yhteisen sallitun päästömäärän laskemisen helpottamiseksi.

Raportointivelvollisuuksien täyttäminen

Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanosääntöjen mukaan kunkin osapuolen on toimitettava viimeistään 14. huhtikuuta 2015 kertomus, jolla helpotetaan sallitun päästömäärän laskemista ja jossa osapuoli osoittaa kykynsä pitää tiliä päästöistään ja sallitusta päästömäärästään. Tämän neuvoston päätösehdotuksen 3 artiklan mukaan komissio laatii ja toimittaa kertomuksen, jolla helpotetaan Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin yhteisen sallitun päästömäärän sekä Euroopan unionin sallitun päästömäärän (joka vastaa EU:n

²² Neuvoston päätelmät, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2012, Durbanin ilmastokokouksen jatkotoimista, 9 kohta.

päästökauppajärjestelmään kuuluvia päästöjä) laskemista. Kunkin jäsenvaltion ja Islannin on toimitettava kertomus, jolla helpotetaan sen sallitun päästömäärän (joka kattaa EU:n päästökauppajärjestelmään kuulumattomat päästöt) laskemista. Kun näitä kertomuksia on tarkasteltu, sallitut päästömäärät määritetään lopullisesti ja merkitään koonti- ja tilinpitotietoihin (*compilation and accounting database*). Kertomuksissa, joilla helpotetaan jäsenvaltioiden ja Islannin sallittujen päästömäärien laskemista, sallittu päästömäärä ilmaistaan kyseisen jäsenvaltion tai Islannin päästötason suuruisena (hiilidioksidiekvivalenttitonneina) ja prosenttiosuutena kyseisen jäsenvaltion tai Islannin perusvuoden päästöistä.

Muista raportointivelvollisuuksista, mukaan lukien vuotuiset inventaarioraportit, huolehtivat edelleen komissio (Euroopan unionin puolesta) ja jäsenvaltiot. Näitä muita raportointivelvollisuuksia vaaditaan kansainvälisellä tasolla sovitussa raportointivaatimuksissa Kioton pöytäkirjan yhteydessä ja ne pannaan täytäntöön seurantajärjestelmäasetuksella. Tässä neuvoston päätösehdotuksessa esitetty velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskeva lähestymistapa edellyttää, että jäsenvaltiot myös raportoivat erikseen niistä lähteiden päästöistä ja nielujen aikaansaamista poistumista, jotka ovat peräisin toimialoilta, jotka kuuluvat Kioton pöytäkirjan soveltamisalaan mutteivät EU:n päästökauppajärjestelmään. Seurantajärjestelmäasetuksen 7 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on jo raportoitava vuosittain EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvista päästöistään ja näiden päästöjen suhteesta raportoituuihin kokonaispäästöihin. Tietolähteenä toimii Euroopan unionin tapahtumaloki (EUTL), joka tarkistaa ja tallentaa kaikki EU:n päästökauppajärjestelmässä tapahtuvat transaktiot. EUTL:stä saatavia tietoja käyttäen Euroopan ympäristökeskus (EYK) julkaisee tietokannassaan (*EU ETS data viewer*) koottuja tietoja todennetuista päästöistä, päästöoikeuksista ja palautetuista yksiköistä jäsenvaltioittain, toimialoittain, kokoluokittain ja vuosikohtaisesti.²³ Näitä samoja tietoja käytetään kasvihuonekaasupäästöjen analyysiin erilaisissa virallisissa selvityksissä, mukaan lukien Euroopan komission seurantajärjestelmäasetuksen 21 artiklan nojalla julkaisema vuosikertomus, jossa tarkastellaan edistymistä Euroopan unionin ja kansainvälisten velvoitteiden täyttämisessä²⁴, ja EYK:n vuosikertomus kasvihuonekaasupäästöjen kehityssuunnista ja ennusteista Euroopassa. Näitä tietoja hyödynnetään myös Euroopan unionin vuotuisessa kasvihuonekaasupäästöjen inventaarioraportissa, jossa ne on mukautettu ottaen huomioon Kioton pöytäkirjan ja EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaerot (lukuun ottamatta kansainvälistä lentoliikennettä).

Toimivaltaa koskeva ilmoitus (liite II)

Ehdotetun päätöksen liitteessä II saatetaan ajan tasalle toimivaltaa koskeva ilmoitus, joka annettiin Kioton pöytäkirjan ratifiointin yhteydessä vuonna 2002. Ilmoituksessa mainitaan nyt kaikki 28 Euroopan unionin jäsenvaltioita ja otetaan huomioon, että Lissabonin sopimus on tullut voimaan.

²³ <http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/data/data-viewers/emissions-trading-viewer>.

²⁴ Aiemmat kertomukset annettiin päätöksen N:o 280/2004/EY 5 artiklan nojalla. Kyseinen päätös korvattiin myöhemmin seurantajärjestelmäasetuksella.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS**Dohassa hyväksytyn muutoksen tekemisestä ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjaan ja siihen perustuvien velvoitteiden täyttämistä yhteisesti**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan yhdessä 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Dohassa joulukuussa 2012 pidetyssä ilmastonmuutoskonferenssissa ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen, jäljempänä 'yleissopimus', Kioton pöytäkirjan osapuolet hyväksyivät niin sanotun Dohan muutoksen, jolla vahvistetaan Kioton pöytäkirjan mukainen toinen velvoitekausi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2013 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020. Dohan muutoksella muutetaan Kioton pöytäkirjan liitettä B siten, että kyseisessä liitteessä luetelluille osapuolille asetetaan uusia oikeudellisesti sitovia hillitsemisvelvoitteita toista velvoitekautta varten sekä siten, että määräyksiä, jotka koskevat osapuolten hillitsemisvelvoitteiden täytäntöönpanoa toisella velvoitekaudella, muutetaan ja täsmennetään.
- (2) Unioni ja sen jäsenvaltiot hyväksyivät Dohan muutoksen osana pakettia, joka kattaa yleissopimukseen ja Kioton pöytäkirjaan perustuvat lukuisten eri maiden hillitsemistoimet ja nostaa yli 80 prosenttiin niiden kokonaispäästöjen osuuden, joihin sovelletaan hillitsemisvelvoitteita vuoden 2012 jälkeen sekä Kioton pöytäkirjan että yleissopimuksen nojalla.
- (3) Toinen tärkeä osa kyseistä pakettia on yleissopimuksen osapuolten yksimielisyys siitä, että vuoden 2015 loppuun mennessä hyväksytään pöytäkirja, jokin muu oikeudellinen väline tai neuvottelutulos, jolla on oikeusvaikutus kaikkiin yleissopimuksen osapuoliin ja jonka olisi tultava voimaan ja joka olisi pantava täytäntöön vuodesta 2020. Tätä oikeudellisesti sitovaa välinettä koskevia neuvotteluita käydään Durbanin toimintaohjelmaa käsittelevässä ad hoc -työryhmässä.
- (4) Dohan muutos edellyttää, että Kioton pöytäkirjan osapuolet hyväksyvät sen. Dohan muutos tulee sen hyväksyneiden osapuolten osalta voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun yleissopimuksen tallettaja on vastaanottanut hyväksymiskirjan vähintään kolmelta neljäsosalta Kioton pöytäkirjan osapuolista. Dohan muutoksen voimaantulo edellyttää yhteensä 144:ää hyväksymiskirjaa.

- (5) Neuvosto päätti 9 päivänä maaliskuuta 2012 antamissaan päätelmissä ehdottaa unionille Kioton pöytäkirjan mukaista toista velvoitekautta varten yhteistä päästöjen määrällistä vähennysvelvoitetta, joka on 20 prosenttia. Kyseinen velvoite määritettiin niiden unionin kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjen perusteella, jotka ovat sallittuja kaudella 2013–2020 unionin ilmasto- ja energiapaketin nojalla.¹
- (6) Kyseisen lähestymistavan mukaisesti neuvosto päätti myös, että yksittäisten jäsenvaltioiden päästövähennysvelvollisuudet eivät saa ylittää unionin lainsäädännössä asetettuja velvollisuuksia ja että velvoitteen on perustuttava jäsenvaltioiden perusvuoden päästöjen summaan Kioton pöytäkirjan mukaisesti. Näin ollen unioni ja sen jäsenvaltiot hyväksyivät Dohan ilmastomuutoskonferenssissa päästöjen määrällisen vähennysvelvoitteen, joka rajoittaa niiden keskimääräiset vuotuiset kasvihuonekaasujen päästöt toisella velvoitekaudella 80 prosenttiin niiden perusvuoden päästöjen summasta. Tämä otetaan huomioon Dohan muutoksessa.
- (7) Neuvoston 9 päivänä maaliskuuta 2012 antamien päätelmien mukaisesti unioni on myös tarjoutunut nostamaan vähennyksen tavoitetasoa vuoteen 2020 mennessä 30 prosenttiin vuodesta 1990 osana vuoden 2012 jälkeistä kautta koskevaa kokonaisvaltaista ja kattavaa sopimusta, jos muut teollisuusmaat sitoutuvat verrattavissa oleviin päästövähennyksiin ja jos kehitysmaat antavat riittävän panoksen vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti. Tämä tarjous otetaan huomioon Dohan muutoksessa.
- (8) Unionin ja sen jäsenvaltioiden tavoitteet on lueteltu Dohan muutoksen alaviitteessä, jossa todetaan, että kyseiset tavoitteet perustuvat yhteisymmärrykseen siitä, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot täyttävät ne yhteisesti Kioton pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti. Dohan muutoksen hyväksymisen yhteydessä unioni, sen jäsenvaltiot, Kroatia ja Islanti antoivat lisäksi yhteisen ilmoituksen aikomuksestaan täyttää velvoitteensa toisella velvoitekaudella yhteisesti. Tämä ilmoitus otetaan huomioon konferenssin raportissa ja toistetaan neuvoston 17 päivänä joulukuuta 2012 antamissa päätelmissä.
- (9) Koska unioni ja sen jäsenvaltiot päättävät täyttää velvoitteensa yhteisesti pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti, ne ovat kyseisen artiklan 6 kohdan nojalla ja pöytäkirjan 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteisesti vastuussa Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 a kohtaan perustuvien päästöjen määrällisten vähentämisvelvoitteidensa täyttämisestä. Näin ollen jäsenvaltioilla on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti erikseen ja yhdessä velvollisuus toteuttaa kaikki asianmukaiset yleis- tai erityistoimenpiteet, joilla voidaan varmistaa unionin toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttäminen, tukea unionia sen täyttäessä tehtäviään ja pidättäytyä kaikista toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa unionin tavoitteiden toteutumisen.
- (10) Samassa ilmoituksessa unioni, sen jäsenvaltiot, Kroatia ja Islanti myös totesivat Kioton pöytäkirjan 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jonka mukaan osapuolet voivat täyttää Kioton pöytäkirjan 3 artiklaan perustuvat velvoitteensa yhteisesti, että Kioton

¹ Lainsäädäntö hyväksytty 23. huhtikuuta 2009, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä, EUVL L 140, 5.6.2009.

pöytäkirjan 3 artiklan 7 b kohtaa sovelletaan Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden, Kroatian ja Islannin välisen velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskevan sopimuksen nojalla yhteiseen sallittuun päästömäärään eikä jäsenvaltioihin, Kroatiaan tai Islantiin erikseen. Neuvoston piti 15 päivänä joulukuuta 2009 pitämässään istunnossaan myönteisenä Islannin pyyntöä velvoitteidensa täyttämistä toisella velvoitekaudella yhteisesti unionin ja sen jäsenvaltioiden kanssa ja pyysi komissiota antamaan suosituksen tarvittavien neuvottelujen aloittamisesta Islannin kanssa sopimuksesta, joka on linjassa unionin ilmasto- ja energiapaketissa vahvistettujen periaatteiden ja perusteiden kanssa. Islannin kanssa tehtävässä sopimuksessa, joka koskee Islannin osallistumista unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin velvoitteiden täyttämiseen yhteisesti Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella, vahvistetaan kyseisen osallistumisen ehdot.²

- (11) Kioton pöytäkirjan mukaan osapuolten, jotka päättävät täyttää pöytäkirjan 3 artiklaan perustuvat velvoitteensa yhteisesti, on vahvistettava kyseisessä sopimuksessa kunkin osapuolen sallittu päästötaso. Kioton pöytäkirjassa vaaditaan, että velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskevan sopimuksen osapuolet ilmoittavat yleissopimuksen sihteeristölle kyseisen sopimuksen ehdoista ratifioimis- tai hyväksymiskirjojensa tallettamispäivänä.
- (12) Voimassa olevan unionin lainsäädännön mukaisesti unionin sallittu päästötaso kattaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY³ soveltamisalaan kuuluvat kasvihuonekaasujen päästöt siltä osin kuin nämä kasvihuonekaasujen päästöt on lueteltu Kioton pöytäkirjan liitteessä A.
- (13) Jäsenvaltioiden ja Islannin päästötasot kattavat muut kasvihuonekaasujen päästöt, jotka ovat peräisin lähteistä ja nielujen aikaansaamista poistumista, niiden alueella, jos kyseiset lähteet ja nielut eivät kuulu direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan mutta sisältyvät kuitenkin Kioton pöytäkirjaan. Tämä koskee kaikkia lähteistä aiheutuvia päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia, jotka johtuvat Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 3 ja 4 kohdan kattamista ihmisen aiheuttamista maankäytöstä, maankäytön muutoksista ja metsätalouden toimenpiteistä, sekä kaikkia typpitrifluoridin (NF₃) päästöjä.
- (14) Komission olisi edelleen tutkittava vaihtoehtoja tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi runsasmetsäisten maiden erityispiirteiden huomioon ottamiseksi, erityisesti kun on kyse rajallisista mahdollisuuksista kompensoida metsittämisestä, uudelleen metsittämisestä ja metsän hävittämisestä aiheutuvia päästöjä kasvattamalla metsänhoitonieluja, ja sen varmistamiseksi, ettei ympäristötavoitteista tingitä.
- (15) Neuvoston 9 päivänä maaliskuuta 2012 antamien päätelmien mukaisesti sekä linjassa unionin ja sen jäsenvaltioiden esittämän tarjouksen kanssa, jonka mukaan ne asettavat itselleen toisella velvoitekaudella 80 prosentin tavoitteen, jäsenvaltioiden päästötasot ovat yhtä suuret kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY⁴ nojalla kaudelle 2013–2020 määritettyjen vuosittaisten päästökiintiöiden kokonaismäärä. Tämä määrä, joka perustuu hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin neljännessä arviointiraportissa esitettyihin

² [viite Islannin kanssa tehtävään kahdensivuliseen sopimukseen]

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästökauppaoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissoitumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

lämmitysvaikutusarvioihin, on määrätty komission päätöksen 2013/162/EU⁵ liitteen II nojalla ja sitä on tarkistettu [vuosittaisten päästökiintiöiden ajantasaistamista koskeva päätös C(2013) 7183]. Islannin päästötaso on määrätty yhteisymmärryksessä Islannin kanssa.

- (16) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013⁶ nojalla jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan raportoitava laitosten ja toiminnanharjoittajien direktiivin 2003/87/EY nojalla raportoimien todennettujen päästöjen tosiasiallinen tai arvioitu jako kansallisen kasvihuonekaasuinventaarion lähdeluokkiin sekä kyseisten todennettujen päästöjen osuus raportoiduista kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä näissä lähdeluokissa. Näin jäsenvaltiot voivat raportoida erikseen ne päästöt, jotka niiden omat päästötasot kattavat. Unionin kertomuksen siinä osiossa, joka koskee unionin sallittua päästö määrää, olisi yksilöitävä kussakin jäsenvaltiossa toteutunut päästö määrää, joka kuuluu unionin sallitun päästö määrän piiriin.
- (17) Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimiva osapuolten konferenssi on päättänyt, että kunkin osapuolen, jolla on velvoite toisella velvoitekaudella, on 15 päivään huhtikuuta 2015 mennessä toimitettava yleissopimuksen sihteeristölle kertomus sen sallitun päästö määrän laskemisen helpottamiseksi. Komissiota pyydetään laatimaan kertomus unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin yhteisen sallitun päästö määrän laskemisen helpottamiseksi. Kyseisessä kertomuksessa myös määritetään unionin sallittu päästö määrää. Jäsenvaltioiden ja Islannin olisi toimitettava viimeistään 15 päivänä huhtikuuta 2015 omat kertomuksensa, joissa niiden sallitut päästö määrät määritetään yhtä suuriksi kuin niiden päästötasot, jotka luetellaan tämän päätöksen liitteessä II.
- (18) Sen korostamiseksi, että unioni ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet Dohan muutoksen viiveettömään voimaantuloon, unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin olisi ratifioitava Dohan muutos viimeistään 16 päivänä helmikuuta 2015.
- (19) Dohan muutos olisi hyväksyttävä Euroopan unionin puolesta,

⁵ Komission päätös, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2013, jäsenvaltioiden vuosittaisten päästökiintiöiden määrittämisestä kaudeksi 2013–2020 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisesti, EUVL L 90, 28.3.2013, s. 106.

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta, EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan unionin puolesta Dohassa 8 päivänä joulukuuta 2012 hyväksytty Dohan muutos ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen, jäljempänä 'yleissopimus', Kioton pöytäkirjaan.

Dohan muutoksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Unionin ja sen jäsenvaltioiden on täytettävä Kioton pöytäkirjan ja Dohan muutoksen 3 artiklaan perustuvat velvoitteensa liitteessä I esitetyn ilmoituksen mukaisesti, jossa vahvistetaan sen sopimuksen ehdot, joka koskee Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin velvoitteiden täyttämistä yhteisesti Kioton pöytäkirjan 3 artiklan nojalla, jäljempänä 'ilmoitus'.

3 artikla

1. Komissio laatii kertomuksen unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin yhteisen sallitun päästömäärän sekä tämän jälkeen unionin sallitun päästömäärän laskemisen helpottamiseksi Kioton pöytäkirjan vaatimusten, Dohan muutoksen ja sen nojalla hyväksytyjen päätösten mukaisesti. Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen yleissopimuksen sihteeristölle viimeistään 15 päivänä huhtikuuta 2015.

2. Jäsenvaltioiden ja Islannin sallittujen päästömäärien on vastattava päästötasoja, jotka on esitetty liitteessä I olevassa ilmoituksessa. Jäsenvaltioiden on viimeistään 15 päivänä huhtikuuta 2015 toimitettava yleissopimuksen sihteeristölle kertomukset niiden sallittujen päästömäärien laskemisen helpottamiseksi Kioton pöytäkirjan vaatimusten, Dohan muutoksen ja sen nojalla hyväksytyjen päätösten mukaisesti.

4 artikla

1. Neuvoston puheenjohtaja nimeää yhden tai useamman henkilön, jolla on valtuudet tallettaa unionin puolesta hyväksymiskirja Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan Kioton pöytäkirjan 20 artiklan 4 kohdan ja 21 artiklan 7 kohdan mukaisesti yhdessä liitteessä II esitetyn ajantasaisen toimivaltaa koskevan ilmoituksen kanssa Kioton pöytäkirjan 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Lisäksi neuvoston puheenjohtaja nimeää yhden tai useamman henkilön, jolla on valtuudet ilmoittaa liitteessä I esitetty ilmoitus unionin puolesta yleissopimuksen sihteeristölle Kioton pöytäkirjan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet hyväksymiskirjojensa tallettamiseksi samanaikaisesti unionin kanssa ja mahdollisuuksien mukaan viimeistään 16 päivänä helmikuuta 2015. Dohan muutoksen hyväksymiskirjojaan tallettaessaan jäsenvaltioiden on omasta puolestaan ilmoitettava liitteessä I esitetty ilmoitus yleissopimuksen sihteeristölle Kioton pöytäkirjan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä syyskuuta 2014 päätöksestään hyväksyä Dohan muutos tai tarvittaessa päivämäärästä, johon mennessä

vaaditut menettelyt todennäköisesti saatetaan päätökseen. Komissio valitsee yhdessä jäsenvaltioiden kanssa päivämäärän, jona hyväksymiskirjat talletetaan samanaikaisesti.

6 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Bryssel 6.11.2013
COM(2013) 768 final

ANNEX 1

**Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton
pöytäkirjan mukaisen toisen velvoitekauden ratifiointi**

LIITE

ehdotukseen

NEUVOSTON PÄÄTÖS

**Dohassa hyväksytyn muutoksen tekemisestä ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden
Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjaan ja siihen perustuvien velvoitteiden
täyttämisestä yhteisesti**

LIITE

ehdotukseen

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Dohassa hyväksytyn muutoksen tekemisestä ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjaan ja siihen perustuvien velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti

Ilmoitus Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin Kioton pöytäkirjan 3 artiklaan perustuvien velvoitteiden yhteistä täyttämistä koskevan sopimuksen ehdoista

1. SOPIMUKSEN JÄSENET

Euroopan unioni, sen jäsenvaltiot ja Islannin tasavalta ovat tämän sopimuksen jäseniä, jäljempänä 'jäsenet'. Seuraavat valtiot ovat tällä hetkellä Euroopan unionin jäsenvaltioita:

Belgian kuningaskunta, Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Irlanti, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Kroatian tasavalta, Italian tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkari, Maltaan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Portugalin tasavalta, Romania, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.

Islanti osallistuu tähän sopimukseen Islannin kanssa tehtävän sopimuksen nojalla, joka koskee Islannin osallistumista Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Islannin velvoitteiden yhteiseen täyttämiseen Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella [insert reference following conclusion of the agreement].

2. KIOTON PÖYTÄKIRJAN 3 ARTIKLAAN PERUSTUVIEN VELVOITTEIDEN TÄYTTÄMINEN YHTEISESTI

Kioton pöytäkirjan 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenet täyttävät sen 3 artiklaan perustuvat velvoitteensa seuraavasti:

- Jäsenet varmistavat yhteisesti, ettei jäsenvaltioiden ja Islannin Kioton pöytäkirjan liitteessä A mainittujen kasvihuonekaasujen ihmisen toiminnan aiheuttamien päästöjen kokonaismäärä ilmaistuna vastaavana hiilidioksidimääränä ylitä niiden yhteistä sallittua päästömäärää. Päästömäärä lasketaan Kioton pöytäkirjan liitteessä B olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa mainittujen, päästöjen määrällisten rajoitus- ja vähennysvelvoitteiden nojalla sekä pöytäkirjan 3 artiklan määräysten mukaisesti.
- Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohdan soveltaminen jäsenvaltioiden ja Islannin ilmailun ja meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöihin perustuu yleissopimuksen lähestymistapaan, jonka mukaan osapuolten tavoitteisiin sisällytetään ainoastaan kansallisen ilmailun ja meriliikenteen päästöt. Koska näiden päästöjen sisällyttämisessä osapuolten tavoitteisiin ei ole edistytty päätöksen 2/CP.3 antamisen jälkeen, Euroopan unionin lähestymistapa Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella

velvoitekaudella on sama kuin ensimmäisellä velvoitekaudella. Tämä ei kuitenkaan vaikuta niiden velvoitteiden sitovuuteen, jotka Euroopan unioni on tehnyt ilmasto- ja energiapaketin nojalla; kyseiset velvoitteet säilyvät muuttumattomina. Se ei myöskään vaikuta tarpeeseen toteuttaa toimenpiteitä ilmailusta ja meriliikenteestä peräisin olevien kasvihuonekaasupäästöjen suhteen.

- Kukin jäsen voi nostaa tavoitetasoan siirtämällä sallittuja päästömääräyksiköitä, päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä kansallisessa rekisterissä luodulle mitätöintitilille. Jäsenet toimittavat yhteisesti päätöksen 1/CMP.8 9 kohdassa vaaditut tiedot ja laativat yhteisesti ehdotukset pöytäkirjan 3 artiklan 1 b ja c kohdan soveltamiseksi.
- Jäsenet soveltavat edelleen pöytäkirjan 3 artiklan 3 ja 4 kohtaa ja sen nojalla erikseen hyväksyttyjä päätöksiä.
- Jäsenten perusvuoden kokonaispäästöt ovat yhtä suuret kuin päästöjen kokonaismäärä kunakin perusvuonna kussakin jäsenvaltiossa ja Islannissa.
- Jos maankäytön muutokset ja metsätalous olivat jossakin jäsenvaltiossa tai Islannissa kasvihuonekaasupäästöjen nettolähde vuonna 1990, kyseinen jäsen sisällyttää pöytäkirjan 3 artiklan 7 a kohdan nojalla perusvuoteen (vuosi 1990) tai -kauteen maankäytön muutoksista peräisin olevien, ihmisen toiminnan aiheuttamien päästöjen kokonaismäärän, joka on ilmaistu vastaavana hiilidioksidimääränä ja josta on poistettu nielujen aikaansaamat poistumat, jotta voidaan laskea Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 7 a, 8 ja 8 a kohdan mukaisesti määritetty jäsenten yhteinen sallittu päästömäärä.
- Pöytäkirjan 3 artiklan 7 b kohdan nojalla tehtävää laskentaa sovelletaan yhteiseen sallittuun päästömäärään, joka on määritetty jäsenille toista velvoitekautta varten pöytäkirjan 3 artiklan 7 a, 8 ja 8 a kohdan mukaisesti, ja jäsenten keskimääräisten vuotuisten päästöjen kokonaismäärään ensimmäisen velvoitekauden kolmelta ensimmäiseltä vuodelta kerrottuna kahdeksalla.

3. KUNGIN SOPIMUKSEN JÄSENEN SALLITUT PÄÄSTÖTASOT

Kioton pöytäkirjan liitteen B kolmannessa sarakkeessa mainittu jäsenten yhteinen määrällinen rajoitus- ja vähennysvelvoite on 80 prosenttia. Jäsenten yhteinen sallittu päästömäärä määritetään pöytäkirjan 3 artiklan 7 a, 8 ja 8 a kohdan nojalla, ja sen laskemista helpotetaan kertomuksella, jonka Euroopan unioni toimittaa päätöksen 2/CMP.8 2 kohdan nojalla.

Kunkin jäsenen päästötasot ovat seuraavat:

- Euroopan unionin päästötaso on jäsenten yhteisen sallitun päästömäärän ja jäsenvaltioiden ja Islannin päästötasojen kokonaismäärän välinen erotus. Sen laskemista helpotetaan päätöksen 2/CMP.8 2 kohdan nojalla toimitettavalla kertomuksella.
- Jäsenvaltioiden ja Islannin päästötasot ovat pöytäkirjan 4 artiklan 1 ja 5 kohdan mukaisesti kokonaismäärä, joka koostuu niiden taulukossa 1 luetelluista päästömääristä ja kaikista tuloksista, jotka saadaan pöytäkirjan 3 artiklan 7 a kohdan soveltamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa tai Islannissa.

Kunkin jäsenen sallittu päästömäärä on yhtä kuin sen päästötaso.

Euroopan unionin sallittu päästömäärä kattaa kasvihuonekaasujen päästöt Euroopan unionin päästökauppajärjestelmässä, johon sen jäsenvaltiot ja Islanti osallistuvat, siltä osin kuin nämä

päästöt kuuluvat pöytäkirjan soveltamisalaan. Jäsenvaltioiden ja Islannin sallitut päästömäärät kattavat kussakin jäsenvaltiossa tai Islannissa sellaiset kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvät päästöt ja nielujen aikaansaamat poistumat, jotka ovat peräisin lähteistä ja nieluista, jotka eivät kuulu Euroopan unionin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksilla käytävää kauppaa koskevaan järjestelmään. Tämä koskee kaikkia pöytäkirjan 3 artiklan 3 ja 4 kohdan kattamia päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia sekä kaikkia pöytäkirjaan perustuvia typpitrifluoridin (NF₃) päästöjä.

Tämän sopimuksen jäsenet ilmoittavat erikseen lähteistä syntyvät päästöt ja nielujen aikaansaamat poistumat, jotka niiden sallitut päästömäärät kattavat.

Taulukko 1: Jäsenvaltioiden ja Islannin päästötasot (ennen 3 artiklan 7 a kohdan soveltamista)

Belgia	584 228 513
Bulgaria	222 945 983
Tšekki	520 515 203
Tanska	269 321 526
Saksa	3 592 699 888
Viro	51 056 976
Irlanti	343 467 221
Kreikka	480 791 166
Espanja	1 766 877 232
Ranska	3 014 714 832
Kroatia	162 271 086
Italia	2 410 291 421
Kypros	47 450 128
Latvia	76 633 439
Liettua	113 600 821
Luxemburg	70 736 832
Unkari	434 486 280
Malta	9 299 769
Alankomaat	919 963 374
Itävalta	405 712 317
Puola	1 583 938 824
Portugali	402 210 711
Romania	656 059 490
Slovenia	99 425 782
Slovakia	202 268 939
Suomi	240 544 599
Ruotsi	315 554 578
Yhdistynyt kuningaskunta	2 743 362 625
Islanti	[Luku määritetään yhdessä Islannin kanssa]

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel XXX
[...] (2013) XXX

**Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton
pöytäkirjan mukaisen toisen velvoitekauden ratifiointi**

LISÄYS

**ehdotukseen
NEUVOSTON PÄÄTÖS**

**Dohassa hyväksytyn muutoksen tekemisestä ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden
Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjaan ja siihen perustuvien velvoitteiden
täyttämisestä yhteisesti**

Dohassa hyväksytty muutos Kioton pöytäkirjaan

Dohan muutos Kioton pöytäkirjaan

1 artikla: Muutos

A. Kioton pöytäkirjan liite B

Korvataan Kioton pöytäkirjan liitteessä B oleva taulukko seuraavasti:

1	2	3	4	5	6
<i>Osapuoli</i>	<i>Päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite (2008–2012) (prosenttia perusvuodesta tai -kaudesta)</i>	<i>Päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite (2013–2020) (prosenttia perusvuodesta tai -kaudesta)</i>	<i>Viitevuosi¹</i>	<i>Päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite (2013–2020) (prosenttia viitevuodesta)¹</i>	<i>Lupaukset kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseksi vuoteen 2020 mennessä (prosenttia viitevuodesta)²</i>
Australia	108	99,5	2000	98	–5 %:sta –15 %:in tai –25 %:in ³
Itävalta	92	80 ⁴	NA	NA	
Valkovenäjä ^{5*}		88	1990	NA	–8 %
Belgia	92	80 ⁴	NA	NA	
Bulgaria*	92	80 ⁴	NA	NA	
Kroatia	95	80 ⁶	NA	NA	–20 %/–30 % ⁷
Kypros		80 ⁴	NA	NA	
Tšekki*	92	80 ⁴	NA	NA	
Tanska	92	80 ⁴	NA	NA	
Viro*	92	80 ⁴	NA	NA	
Euroopan unioni	92	80 ⁴	1990	NA	–20 %/–30 % ⁷
Suomi	92	80 ⁴	NA	NA	
Ranska	92	80 ⁴	NA	NA	
Saksa	92	80 ⁴	NA	NA	
Kreikka	92	80 ⁴	NA	NA	
Unkari*	94	80 ⁴	NA	NA	
Islanti	110	80 ⁸	NA	NA	
Irlanti	92	80 ⁴	NA	NA	
Italia	92	80 ⁴	NA	NA	
Kazakstan*		95	1990	95	–7 %
Latvia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Liechtenstein	92	84	1990	84	–20 %/–30 % ⁹
Liettua*	92	80 ⁴	NA	NA	
Luxemburg	92	80 ⁴	NA	NA	
Malta		80 ⁴	NA	NA	

1	2	3	4	5	6
<i>Osapuoli</i>	<i>Päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite (2008–2012) (prosenttia perusvuodesta tai -kaudesta)</i>	<i>Päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite (2013–2020) (prosenttia perusvuodesta tai -kaudesta)</i>	<i>Viitevuosi¹</i>	<i>Päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite (2013–2020) (prosenttia viitevuodesta)¹</i>	<i>Lupaukset kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseksi vuoteen 2020 mennessä (prosenttia viitevuodesta)²</i>
Monaco	92	78	1990	78	–30 %
Alankomaat	92	80 ⁴	NA	NA	
Norja	101	84	1990	84	–30 %:sta –40 %:in ¹⁰
Puola*	94	80 ⁴	NA	NA	
Portugali	92	80 ⁴	NA	NA	
Romania*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovakia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovenia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Espanja	92	80 ⁴	NA	NA	
Ruotsi	92	80 ⁴	NA	NA	
Sveitsi	92	84,2	1990	NA	–20 %:sta –30 %:in ¹¹
Ukraina*	100	76 ¹²	1990	NA	–20 %
Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta	92	80 ⁴	NA	NA	
<i>Osapuoli</i>	<i>Päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite (2008–2012) (prosenttia perusvuodesta tai -kaudesta)</i>				
Kanada ¹³	94				
Japani ¹⁴	94				
Uusi-Seelanti ¹⁵	100				
Venäjän federaatio ^{16*}	100				

Lyhenne NA = Ei sovelleta.

* Maat, jotka ovat siirtymässä markkinatalouteen.

Kaikki muut jäljempänä olevat alaviitteet paitsi alaviitteet 1, 2 ja 5 perustuvat asianomaisten osapuolten toimittamiin tiedonantoihin.

¹ Osapuoli voi käyttää viitevuotta vapaaehtoiselta pohjalta omiin tarkoituksiin ilmaistakseen sellaisen päästöjen määrällisen rajoitus- tai vähennysvelvoitteensa prosentteina kyseisen vuoden päästöistä, joka ei ole kansainvälisesti sitova Kioton pöytäkirjan nojalla, sen lisäksi, että se ilmoittaa tämän taulukon toisessa ja kolmannessa sarakkeessa perusvuoden päästöjen määrällisen rajoitus- tai vähennysvelvoitteensa (määrälliset rajoitus- tai vähennysvelvoitteensa), joka on (jotka ovat) kansainvälisesti oikeudellisesti sitova (sitovia).

-
- ² Lisätietoja näistä lupauksista saa asiakirjoista FCCC/SB/2011/INF.1/Rev.1 ja FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, Add.1 ja Add.2.
- ³ Australian päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella on linjassa Australian ehdottoman tavoitteen saavuttamisen kanssa. Se aikoo vähentää päästöjään 5 prosenttia vuodesta 2000 vuoteen 2020 mennessä. Australia pidättää itsellään mahdollisuuden myöhemmin nostaa vuoden 2020 tavoitettaan 5 prosentista 15:een tai 25 prosenttiin vuodesta 2000, jos tietyt ehdot täyttyvät. Tämä tieto vastaa Cancúnin sopimusten nojalla tehtyjä lupauksia. Se ei ole tähän pöytäkirjaan tai siihen liittyviin sääntöihin ja ehtoihin perustuva uusi oikeudellisesti sitova velvoite.
- ⁴ Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden päästöjen määrälliset rajoitus- tai vähennysvelvoitteet Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella perustuvat yhteisymmärrykseen siitä, että ne täytetään yhteisesti Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kanssa Kioton pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti. Päästöjen määrälliset rajoitus- tai vähennysvelvoitteet eivät kuitenkaan vaikuta Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden myöhempään ilmoitukseen sopimuksesta, jolla ne täyttävät velvoitteensa yhteisesti Kioton pöytäkirjan määräysten mukaisesti.
- ⁵ Lisätty liitteeseen B päätöksen 10/CMP.2 nojalla hyväksytyllä muutoksella. Tämä muutos ei ole vielä tullut voimaan.
- ⁶ Kroatian päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella perustuu yhteisymmärrykseen siitä, että se täyttää määrällisen rajoitus- tai vähennysvelvoitteensa yhteisesti Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kanssa Kioton pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti. Näin ollen Kroatian liittyminen Euroopan unioniin ei vaikuta sen osallistumiseen tällaiseen sopimukseen velvoitteen yhteisestä täyttämisestä 4 artiklaan nojalla tai sen määrälliseen rajoitus- tai vähennysvelvoitteeseen.
- ⁷ Osana kokonaisvaltaista ja kattavaa sopimusta vuoden 2012 jälkeiselle ajalle Euroopan unioni toistaa tarjouksensa vähentää päästöjä 30 prosenttia vuodesta 1990 vuoteen 2020 mennessä sillä ehdolla, että myös muut teollisuusmaat sitoutuvat vertailukelpoisiin päästövähennyksiin ja että kehitysmaat antavat riittävän panoksen vastuidensa ja valmiuksiensa mukaan.
- ⁸ Irlannin päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella perustuu yhteisymmärrykseen siitä, että se täyttää määrällisen rajoitus- tai vähennysvelvoitteensa yhteisesti Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kanssa Kioton pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti.
- ⁹ Kolmannessa sarakkeessa esitetty päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite koskee vähennystavoitetta, joka on vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia vuodesta 1990. Liechtenstein on valmis harkitsemaan vähennystavoitteen nostamista 30 prosenttiin vuodesta 1990 vuoteen 2020 mennessä, jos myös muut teollisuusmaat sitoutuvat vertailukelpoisiin päästövähennyksiin ja jos taloudellisesti edistyneemmät kehitysmaat antavat riittävän panoksen vastuidensa ja valmiuksiensa mukaan.
- ¹⁰ Norjan päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite (84) on linjassa sen tavoitteen kanssa, joka koskee päästöjen vähentämistä 30 prosenttia vuodesta 1990 vuoteen 2020 mennessä. Jos Norja voi myötävaikuttaa kokonaisvaltaisen ja kattavan sopimuksen tekemiseen, jossa eniten päästöjä aiheuttavat osapuolet sopivat päästövähennyksistä kahden celsiusasteen ylärajan mukaisesti, se on valmis nostamaan vähennystavoitetta 40 prosenttiin vuodesta 1990 vuoteen 2020 mennessä. Tämä tieto vastaa Cancúnin sopimusten nojalla tehtyjä lupauksia. Se ei ole tähän pöytäkirjaan perustuva uusi oikeudellisesti sitova velvoite.
- ¹¹ Tämän taulukon kolmannessa sarakkeessa esitetty päästöjen määrällinen rajoitus- tai vähennysvelvoite koskee vähennystavoitetta, joka on 20 prosenttia vuodesta 1990 vuoteen 2020 mennessä. Sveitsi on valmis harkitsemaan vähennystavoitteen nostamista 30 prosenttiin vuodesta 1990 vuoteen 2020 mennessä, jos muut teollisuusmaat sitoutuvat vertailukelpoisiin päästövähennysvelvoitteisiin ja jos kehitysmaat antavat riittävän panoksen vastuidensa ja valmiuksiensa mukaan kahden celsiusasteen ylärajan mukaisesti. Tämä tieto vastaa Cancúnin sopimusten nojalla tehtyjä lupauksia. Se ei ole tähän pöytäkirjaan tai siihen liittyviin sääntöihin ja ehtoihin perustuva uusi oikeudellisesti sitova velvoite.
- ¹² Olisi siirrettävä kokonaan. Tämän laillisesti hankitun valtion omaisuuden peruuttamista tai käytön rajoittamista ei hyväksytty.
- ¹³ Tallettaja vastaanotti 15. joulukuuta 2011 kirjallisen ilmoituksen Kanadan irtisanoutumisesta Kioton pöytäkirjasta. Irtisanoutuminen tuli voimaan 15. joulukuuta 2012.
- ¹⁴ Japani ilmoitti 10. joulukuuta 2010 päivätyssä tiedonannossaan, että se ei aio ottaa itselleen Kioton pöytäkirjan mukaisen toisen velvoitekauden velvoitteita vuoden 2012 jälkeen.
- ¹⁵ Uusi-Seelanti on edelleen Kioton pöytäkirjan osapuoli. Se aikoo ottaa itselleen kaudella 2013–2020 määrällisen, koko talouden laajuisen päästövähennystavoitteen ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen nojalla.

¹⁶ Venäjän federaatio ilmoitti 8. joulukuuta 2010 päivätyssä tiedonannossaan, jonka sihteeristö vastaanotti 9. joulukuuta 2010, että se ei aio ottaa itselleen päästöjen määrällistä rajoitus- tai vähennysvelvoitetta toisella velvoitekaudella.

B. Kioton pöytäkirjan liite A

Korvataan pöytäkirjan liitteessä A otsikon ”Kasvihuonekaasut” alla oleva luettelo seuraavasti:

Kasvihuonekaasut

hiilidioksidi (CO₂)

metaani (CH₄)

typpioksiduuli (N₂O)

fluorihilivedyt (HFC-yhdisteet)

perfluorihilivedyt (PFC-yhdisteet)

rikkiheksafluoridi (SF₆)

typpitrifluoridi (NF₃)¹¹

C. 3 artiklan 1 a kohta

Lisätään pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

1 a. Liitteessä I mainitut osapuolet varmistavat erikseen tai yhdessä, että niiden liitteessä A lueteltujen kasvihuonekaasujen ihmisen toiminnan aiheuttamien päästöjen kokonaismäärät ilmaistuina vastaavana hiilidioksidimääränä eivät ylitä niiden sallittuja päästömääriä, jotka on laskettu niiden liitteessä B olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa mainittujen, päästöjen määrällisten rajoittamis- ja vähentämisvelvoitteiden perusteella sekä tämän artiklan määräysten mukaisesti, jotta kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärää voidaan vähentää velvoitekaudella 2013–2020 vähintään 18 prosenttia vuodesta 1990.

D. 3 artiklan 1 b kohta

Lisätään pöytäkirjan 3 artiklan 1 a kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

1 b. Liitteessä B mainittu osapuoli voi ehdottaa tarkistusta liitteessä B olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa tarkoitetun päästöjen määrällisen rajoitus- ja vähentämisvelvoitteen prosenttiosuuden alentamiseksi. Sihteeristö ilmoittaa osapuolille tällaisesta tarkistusehdotuksesta vähintään kolme kuukautta ennen tämän pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolikonferenssin istuntoa, jossa se esitetään hyväksyttäväksi.

E. 3 artiklan 1 c kohta

Lisätään pöytäkirjan 3 artiklan 1 b kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

1 c. Liitteessä I mainitun osapuolen ehdottaman tarkistuksen, joka koskee sen päästöjen määrällisen rajoitus- ja vähennysvelvoitteen tason nostamista edellä mainitun 3 artiklan b

¹ Sovelletaan vasta toisen velvoitekauden alusta.

kohdan mukaisesti, katsotaan olevan tämän pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolikongressin hyväksymä, ellei yli kolme neljäsosaa läsnäolevista osapuolista äänestä sen hyväksymistä vastaan. Sihteeristö ilmoittaa hyväksytystä tarkistuksesta tallettajalle, jonka on lähetettävä se kaikille osapuolille. Tarkistus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta sitä vuotta seuraavana vuonna, jona tallettaja on ilmoittanut siitä. Tällaiset tarkistukset sitovat kaikkia osapuolia.

F. 3 artiklan 7 a kohta

Lisätään pöytäkirjan 3 artiklan 7 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

7 a. Päästöjen määrällistä rajoittamista ja vähentämistä koskevalla toisella velvoitekaudella 2013–2020 kunkin liitteessä I mainitun osapuolen sallittu päästömäärä on yhtä kuin kyseiselle osapuolelle liitteessä B olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa määritetty prosenttiosuus sen liitteessä A mainittujen kasvihuonekaasujen ihmisen toiminnan aiheuttamista kokonaispäästöistä ilmaistuna vastaavana hiilidioksidimääränä vuonna 1990 tai tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti määritettynä perusvuonna tai -kautena kerrottuna kahdeksalla. Sallitun päästömäärän laskemista varten ne liitteessä I mainitut osapuolet, joiden osalta maankäytön muutokset ja metsätalous olivat kasvihuonekaasujen päästöjen nettolähde vuonna 1990, sisällyttävät perusvuoteen tai -kauteen kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien ihmisen toiminnasta aiheutuvien päästöjen vastaavana hiilidioksidimääränä ilmaistun kokonaismäärän vuonna 1990, josta vähennetään maankäytön muutoksiin liittyvien nielujen aiheuttamat poistumat vuonna 1990.

G. 3 artiklan 7 b kohta

Lisätään pöytäkirjan 3 artiklan 7 a kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

7 b. Mahdollinen positiivinen ero liitteessä I mainitun osapuolen toisen velvoitekauden sallitun päästömäärän ja edeltävän velvoitekauden ensimmäisten kolmen vuoden keskimääräisten vuosittain päästöjen välillä kahdeksalla kerrottuna siirretään kyseisen osapuolen mitätöintitilille.

H. 3 artiklan 8 kohta

Korvataan pöytäkirjan 3 artiklan 8 kohdassa ilmaisu

”tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettua päästömäärän laskemista varten”

ilmaisulla

”tämän artiklan 7 ja 7 a kohdassa tarkoitettua päästömäärän laskemista varten”.

I. 3 artiklan 8 a kohta

Lisätään pöytäkirjan 3 artiklan 8 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

8 a. Jokainen liitteessä I mainittu osapuoli voi käyttää vuotta 1995 tai 2000 perusvuotena typpitrifluoridin osalta edellä mainitussa 7 a kohdassa tarkoitettua päästömäärän laskemista varten.

J. 3 artiklan 12 a ja b kohta

Lisätään pöytäkirjan 3 artiklan 12 kohdan jälkeen kohdat seuraavasti:

12 a. Liitteessä mainitut osapuolet voivat 3 artiklaan perustuvien päästöjen määrällisten rajoitus- ja vähennysvelvoitteidensa täyttämiseksi käyttää apuna kaikkia yksiköitä, jotka saadaan yleissopimuksen tai sen välineiden nojalla vahvistettavista markkinaperusteisista mekanismeista. Kaikki tällaiset yksiköt, jotka osapuoli hankkii toiselta yleissopimuksen osapuolelta, lisätään hankkivan osapuolen sallittuun päästömäärään ja vähennetään siirtävän osapuolen hallussa olevien yksiköiden määrästä.

12 b. Osapuolten kokouksena toimiva osapuolten konferenssi varmistaa, että tapauksissa, joissa liitteessä I mainitut osapuolet käyttävät hyväksytyistä toimista peräisin olevia yksiköitä 12 kohdassa tarkoitettujen markkinapohjaisten mekanismien perusteella täyttääkseen 3 artiklaan perustuvat päästöjen määrälliset rajoitus- ja vähennysvelvoitteensa, osa näistä yksiköistä käytetään hallintokulujen kattamiseen sekä sellaisten osapuolten tukemiseen, jotka ovat kehitysmaita ja erityisen alttiita ilmastonmuutoksen haittavaikutuksille, jotta voidaan kattaa sopeutumiskustannukset, siltä osin kuin nämä yksiköt hankitaan 17 artiklan nojalla.

K. 4 artiklan 2 kohta

Lisätään pöytäkirjan 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen loppuun ilmaisu seuraavasti:

”tai 3 artiklan 9 kohdan nojalla liitteeseen B tehdyn minkä tahansa muutoksen hyväksymiskirjojensa tallettamispäivänä.”

L. 4 artiklan 3 kohta

Korvataan pöytäkirjan 4 artiklan 3 kohdassa ilmaisu

”3 artiklan 7 kohdassa täsmennetyn velvoitekauden ajan”

ilmaisulla

”3 artiklassa täsmennetyn velvoitekauden ajan, jota se koskee”.

2 artikla: Voimaantulo

Tämä muutos tulee voimaan Kioton pöytäkirjan 20 ja 21 artiklan mukaisesti.

Bryssel 6.11.2013
COM(2013) 768 final

ANNEX 2

**Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton
pöytäkirjan mukaisen toisen velvoitekauden ratifiointi**

LIITE

ehdotukseen

NEUVOSTON PÄÄTÖS

**Dohassa hyväksytyn muutoksen tekemisestä ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden
Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjaan ja siihen perustuvien velvoitteiden
täyttämisestä yhteisesti**

LIITE

ehdotukseen

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Dohassa hyväksytyn muutoksen tekemisestä ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjaan ja siihen perustuvien velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti

Kioton pöytäkirjan 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehty Euroopan unionin ilmoitus

Seuraavat valtiot ovat tällä hetkellä Euroopan unionin jäsenvaltioita: Belgian kuningaskunta, Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Irlanti, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Kroatian tasavalta, Italian tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkari, Maltan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Portugalin tasavalta, Romania, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta).

Euroopan unioni ilmoittaa, että sillä on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan ja 191 artiklan mukaan toimivalta tehdä kansainvälisiä sopimuksia ja panna täytäntöön niistä johtuvat velvoitteet, kun se pyrkii edistämään seuraavien tavoitteiden saavuttamista:

- ympäristön laadun säilyttäminen, suojelu ja parantaminen,
- ihmisten terveyden suojelu,
- luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö,
- sellaisten toimenpiteiden edistäminen kansainvälisellä tasolla, joilla puututaan alueellisiin tai maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin, ja erityisesti ilmastonmuutoksen torjuminen.

Euroopan unioni ilmoittaa, että sen päästöjen määrällinen vähennysvelvoite Kioton pöytäkirjan mukaisella toisella velvoitekaudella (2013–2020) täytetään unionin ja sen jäsenvaltioiden toimilla kunkin oman toimivallan rajoissa. Oikeudellisesti sitovat välineet, joilla sen velvoite pannaan täytäntöön, ovat jo voimassa niiden asioiden osalta, joita säännellään pöytäkirjalla, sellaisena kuin se on muutettuna Dohan muutoksella.

Euroopan unioni antaa edelleen säännöllisesti tietoja asiaankuuluvista Euroopan unionin oikeudellisista välineistä niiden lisätietojen yhteydessä, jotka se sisällyttää yleissopimuksen 12 artiklan nojalla toimitettavaan kansalliseen tiedonantoonsa, osoittaakseen noudattavansa Kioton pöytäkirjan mukaisia velvoitteitaan sen 7 artiklan 2 kohdan ja vastaavien suuntaviivojen mukaisesti.

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.11.2013
COM(2013) 768 final

2013/0376 (NLE)

**Ratificering av den andra åtagandeperioden för Kyotoprotokollet till Förenta
nationernas ramkonvention om klimatförändringar**

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas
ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom
ramen för detta**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Vid klimatkonferensen i Doha i december 2012 antog de 192 parterna i Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar en ändring av Kyotoprotokollet¹. Genom denna ”Dohaändring” fastställs en andra åtagandeperiod enligt Kyotoprotokollet från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2020 med rättsligt bindande åtaganden om utsläppsminskningar för de parter som förtecknas i bilaga B.

Avtalet om Dohaändringen ingick i ett mer omfattande åtgärds paket. Bortsett från de 38 parter som omfattas av den andra åtagandeperioden har drygt 60 andra länder, bl.a. Förenta staterna, Kina, Indien, Sydafrika och Brasilien, nu åtagit sig att vidta begränsningsåtgärder inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad *konventionen*). Detta innebär att totalt mer än 80 % av de globala utsläppen omfattas av internationella begränsningsåtaganden enligt både Kyotoprotokollet och konventionen. En annan viktig del av detta mer omfattande åtgärds paket är det faktum att parterna till konventionen är helt överens om att senast 2015 ”anta ett protokoll, annat rättsligt instrument eller en gemensam lösning med rättslig verkan enligt konventionen som är tillämplig(t) på alla parter” och som bör träda i kraft och genomföras från och med 2020².

Enligt artikel 4 i Kyotoprotokollet får parterna fullgöra sina åtaganden gemensamt. Europeiska unionen och de femton parter som var medlemsstater när Kyotoprotokollet undertecknades 1997 valde att göra detta den första åtagandeperioden (2008–2012) och ratificerade därför protokollet 2002 i enlighet därmed³. Enligt Dohaändringen och uttalandet från Europeiska unionen och dess medlemsstater vid antagandet av ändringen⁴ avser unionen och medlemsstaterna att uppfylla sina utsläppsmål under den andra åtagandeperioden gemensamt. Vidare har EU och dess medlemsstater också meddelat att de tänker uppfylla sina åtaganden under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet gemensamt med Island. Island togs med i denna grupp av parter som fullgör sina respektive åtaganden gemensamt efter att Island begärt att få inbegripas i juni 2009. Vid rådsmötet den 15 december 2009 välkomnade rådet denna begäran och uppmanade kommissionen att lägga fram en rekommendation för att inleda relevanta förhandlingar med Island⁵. Kommissionen överlämnade sin rekommendation till rådet den 10 juni 2013.

Enligt Dohaändringen åtar sig Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island att begränsa sina genomsnittliga årliga växthusgasutsläpp för åren 2013–2020 till 80 % av basårsutsläppen (i de flesta fallen 1990⁶). Detta åtagande grundar sig på de

¹ Beslut 1/CMP.8, antaget av partskonferensen i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.1

² Beslut 2/CP.18, antaget av konferensen för konventionsparterna, punkt 4 i dokument UNFCCC/CP/2012/8/Add.1.

³ Rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta, EGT L 130, 15.5.2002, s. 1.

⁴ Den fullständiga texten till detta uttalande återfinns i punkt 45 i rapporten från antaget av partskonferensen i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte vid dess åttonde session som ägde rum i Doha den 26 november–8 december 2012 FCCC/KP/CMP/2012/13.

⁵ Rådets slutsatser av den 15 december 2009 om gemensamt fullgörandeavtal med Island avseende ett framtida internationellt klimatavtal, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/agricult/111941.pdf.

⁶ För den första åtagandeperioden var 1990 EU:s basår för koldioxid (CO₂), metan (CH₄) och kväveoxid (N₂O) för alla medlemsstater med följande undantag: Bulgarien - 1988; Ungern - genomsnittet för åren 1985–1987; Slovenien - 1986; Polen - 1988; och Rumänien - 1989. När det gäller

utsläppsminskning som fastställs i det klimat- och energipaket som antogs 2009, särskilt EU:s utsläppshandelssystem och ansvarsfördelningsbeslutet⁷. Åtagandet fastställdes med beaktande av skillnaderna mellan räckvidden för Europeiska unionens lagstiftning och räckvidden för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod⁸. Detta ligger i linje med rådets slutsatser från mars 2012, enligt vilka det gemensamma åtagandet för Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island bör baseras på klimat- och energipaketet men de enskilda medlemsstaternas åtaganden för utsläppsminskning under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet inte "får överträffa skyldigheterna enligt Europeiska unionens lagstiftning". Denna linje följdes vid anmälan från Europeiska unionen och dess medlemsstater om deras åtagande för en andra åtagandeperiod i april 2012⁹.

Den EU-lagstiftning som krävs för att uppnå målet på 80 % har redan trätt i kraft. Utvidgade konsekvensbedömningar av de ekonomiska följderna för varje medlemsstat redovisades vid tidpunkten för antagandet av beslutet och har även uppdaterats för att beakta inverkan av den ekonomiska och finansiella krisen¹⁰. Därför godkände Europeiska unionen och dess medlemsstater i Doha ett omedelbart genomförande av sina åtaganden och skyldigheter avseende den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet från och med den 1 januari 2013. Dessutom är Europeiska unionen på rätt väg för att uppnå sitt mål för 2020. Den senaste inventeringen av växthusgaser visar att 2011 års utsläpp i de 27 medlemsstaterna låg 18,4 % under 1990 års nivå (med undantag av markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och användning av flexibla mekanismer)¹¹. Med en justering för att beakta skillnaderna i räckvidd och omfattningen av Kyotoprotokollet och utgående från basåret 1990 för Cypern och Malta skulle den faktiska utsläppsminskningen under 2011, jämfört med utsläppen under Kyotoprotokollets basår, bli något större än den minskning på 20 % som krävs under den andra åtagandeperioden. Utgående från medlemsstaternas senaste prognoser avseende växthusgasutsläpp och förutsatt att de strategier och åtgärder som har införts faktiskt genomförs har Europeiska miljöbyrån förutspått en måttlig ytterligare utsläppsminskning fram till 2020 som skulle ge en sammanlagd minskning på ungefär 19 % under 1990 års nivåer fram till 2020¹². Detta bekräftar att Europeiska unionen förväntas uppfylla sina mål för den

fluorerad gas använder alla medlemsstater 1995 som basår med följande undantag: Österrike, Frankrike, Italien och Slovakien - 1990; och Rumänien - 1989.

⁷ Lagstiftning som antogs den 23 april 2009, bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser och Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020, EUT L 140, 5.6.2009.

⁸ Denna räckviddsskillnad förklaras närmare i kommissionens arbetsdokument om att fastställa EU:s kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp på grundval av EU:s klimat- och energipaket SWD(2012) 18 final, 13.2.2012.

⁹ Anmälan från Danmark och Europeiska kommissionen på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar av den 19 april 2012: "Information on the quantified emission limitation or reduction objectives (QELROs) for the second commitment period under the Kyoto Protocol", FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1.

¹⁰ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Impact Assessment accompanying the Package of Implementation measures for the EU's objectives on climate change and renewable energy for 2020*, SEC(2008) 85/3, 23.1.2008; och arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer meddelandet från kommissionen *En analys av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 % och en bedömning av riskerna för koldioxidläckage*, del I och II, Part I and II, SEC(2010) 650, 25.5.2010.

¹¹ Europeiska miljöbyrån *Annual European Union greenhouse gas inventory 1990–2011 and inventory report 2013* - Submission to the Convention Secretariat, maj 2013.

¹² Europeiska miljöbyrån, *Greenhouse gas emission trends and projections in Europe 2012: Tracking progress towards Kyoto and 2020 targets*, Köpenhamn, 2012, s. 60.

andra åtagandeperioden med hjälp av redan befintliga strategier och åtgärder. EU:s förslag att gå vidare till en minskning med 30 % står fast. Dessutom fortsätter diskussionerna om vilken väg som skulle vara den mest ekonomiskt fördelaktiga för Europeiska unionen när det gäller att minska växthusgasutsläppen med 80–95 % till 2050, inbegripet målet för 2030.

Det formella ikraftträdandet av Dohaändringen är ett viktigt mål för Europeiska unionen, vilket kräver att minst 144 av de 192 parterna i Kyotoprotokollet, även Europeiska unionen och dess medlemsstater, deponerar sina godtagandeinstrument. Detta förslag till rådets beslut om godkännandet av Dohaändringsförslaget kommer att göra det möjligt för Europeiska unionen att göra detta. Utöver EU:s ratificering kommer det även att krävas att medlemsstaterna slutför sina respektive ratificeringsförfaranden. Enligt gällande praxis och efter deras respektive ratificeringsförfarande kommer Europeiska unionen och dess medlemsstater samtidigt att deponera sina godtagandeinstrument för att ikraftträdandet ska kunna ske samtidigt för dem alla. Detta bör ske i god tid före klimatkonferensen i Paris i slutet av 2015.

2. DOHAÄNDRINGEN

Genom Dohaändringen fastställs begränsningsåtaganden för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet för de länder som anges i bilaga B till protokollet. Dessutom görs det ytterligare ändringar av protokolltexten som ska genomföras under den andra åtagandeperioden. De flesta av dessa ändringar möjliggör helt enkelt genomförandet av de nya begränsningsåtagandena, men det finns också bestämmelser som innebär ändringar i de materiella skyldigheterna. Dessa avser inbegripandet av en ny gas - kvävetrifluorid (NF₃); två bestämmelser som avser parternas ambitionsnivå för den andra åtagandeperioden (den s.k. ambitionsmekanismen); och en ny artikel 3.7b.

Begränsningsåtaganden för den andra åtagandeperioden i bilaga B

Genom Dohaändringen ändras en tabell i bilaga B till Kyotoprotokollet som innehåller en tredje kolumn i vilken de rättsligt bindande begränsningsåtagandena fastställs för den andra åtagandeperioden i form av kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp för hela ekonomin. 38 parter i Kyotoprotokollet har angett en procent av sina utsläpp per basår eller basperiod som kvantifierat åtagande om begränsning och minskning av utsläpp i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga B till Kyotoprotokollet. Detta inbegriper fyra parter som hittills inte har ett Kyotomål (Cypern, Malta, Kazakstan och Vitryssland). USA (tidigare "Förenta Staterna") togs bort från förteckningen i bilaga B, eftersom landet aldrig ratificerade protokollet. Kanada är inte längre en part till Kyotoprotokollet efter landets frånträde som började gälla den 12 december 2012. Japan, Nya Zeeland och Ryska federationen, är fortfarande parter till Kyotoprotokollet, men har inte åtagit sig ett mål för en andra åtagandeperiod. Dessa länder förtecknas nu, tillsammans med Kanada, i ett separat avsnitt i bilaga B.

Målet på 80 % för Europeiska unionen och dess medlemsstater i bilaga B åtföljs av en fotnot som klargör att dessa åtaganden grundas på förutsättningen att de kommer att uppfyllas gemensamt av Europeiska unionen och dess medlemsstater. Målet på 80 % i Kroatien och Island åtföljs på samma sätt av fotnoter som klargör att länderna kommer att uppfylla sina mål tillsammans med Europeiska unionen och dess medlemsstater.

Införande av kvävetrifluorid (NF₃)

Förteckningen över de växthusgaser som omfattas av Kyotoprotokollet och som finns i dess bilaga utökas genom tillägg av en gas: kvävetrifluorid (NF₃). NF₃ är en kraftig växthusgas. För närvarande är utsläppen av denna gas väldigt begränsade men de ökar, och gasen har en

potential för global uppvärmning på 17 200 (ett ton NF₃ som släpps ut i atmosfären motsvarar 17 200 ton koldioxid).

Artikel 3.1c: Ambitionsmekanismen

Genom Dohaändringen föreskrivs ett förenklat förfarande, i en ny artikel 3.1c som gör det möjligt för en part att anpassa sitt åtagande genom att höja sin ambitionsnivå under en åtagandeperiod. Tidigare skulle en sådan anpassning behandlas som en ändring av bilaga B till protokollet vilket kräver enighet bland alla parter till protokollet för att den ska antas och en ratificering av tre fjärdedels majoritet av parterna i protokollet för ratificeringen för att den ska träda i kraft. Dohaändringen leder till att förfarandet för en högre ambitionsnivå har förenklats avsevärt. En höjning av ambitionsnivån som föreslås av en part avseende partens egna mål anses antagen såvida inte minst tre fjärdedelar av parterna motsätter sig detta. Dessutom krävs det inte längre en ratificering för ändringens ikraftträdande.

Artikel 3.7b: anpassning av tilldelad mängd

Enligt Dohaändringen annulleras en parts tilldelade utsläppsenheter automatiskt om och i den mån som den tilldelade mängden för den andra åtagandeperioden överstiger dess genomsnittliga utsläpp under de första tre åren av den föregående åtagandeperioden, multiplicerat med åtta (antalet år i den andra åtagandeperioden). Detta innebär att en parts mål anpassas automatiskt genom Dohaändringen för att förhindra en ökning av utsläppen under perioden 2013–2020 så att de inte överstiger de genomsnittliga utsläppen för åren 2008–2010.

3. FÖRSLAGET TILL RÅDETS BESLUT

Detta förslag till rådets beslut ger en grund för Europeiska unionens ingående av Dohaändringen och fastställer villkoren för gemensamt fullgörande av de åtaganden som gjorts av Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island.

Utkastet till beslut

Förslaget till beslut bekräftar att Europeiska unionen och dess medlemsstater gemensamt kommer att uppfylla sina åtaganden, tillsammans med Island (artikel 2), och klargör ansvarsområdena för rapportering för att underlätta kommissionens och medlemsstaternas beräkning av tilldelade mängder (artikel 3). Dessutom innehåller det enhetliga bestämmelser om ansvaret för att deponera godtagandeinstrumentet för Dohaändringen hos Förenta nationerna (artikel 4), samt om den gemensamma deponeringen av godtagandeinstrumenten (artikel 5.1). Bland annat krävs det att medlemsstaterna vidtar de åtgärder som behövs för att slutföra sina nationella ratificeringsförfaranden senast den 16 februari 2015, så långt som detta är möjligt (artikel 5.2). Medlemsstaterna åläggs också att senast den 15 september 2014 underrätta kommissionen om planerat datum för slutförande av de nödvändiga förfarandena (artikel 5.3).

Det föreslagna beslutet innehåller också två bilagor och ett tillägg. Tillägget är Dohaändringen i sin helhet, så som den antogs i Doha och anmäldes till parterna den 21 december 2012.¹³ En översikt över viktigaste bestämmelserna i Dohaändringen finns i avsnitt 2 ovan. Bilaga I innehåller anmälan av villkoren för överenskommelsen att gemensamt fullgöra Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden i enlighet med artikel 3 i Kyotoprotokollet, såsom krävs i artikel 4.2 i protokollet (anmälan av villkoren för gemensamt fullgörande). Bilaga II innehåller en uppdaterad behörighetsförklaring av Europeiska unionen, i enlighet med vad som krävs i artikel 24.3 i Kyotoprotokollet.

¹³ Anmälan av Förenta nationernas generalsekreterare, i sin egenskap av depositarie, C.N.718.2012.TREATIES-XXVII.7.c (Depositary Notification).

Anmälan av villkoren för gemensamt fullgörande (bilaga I)

Anmälan av villkoren för gemensamt fullgörande i bilaga I består av tre avsnitt. I det första avsnittet anges parterna i avtalet, dvs. Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island. I det andra avsnittet anges hur parterna i avtalet ska fullgöra sina åtaganden. I det tredje avsnittet anges de utsläppsnivåer som tilldelats respektive part i avtalet.

Gemensamt fullgörande av åtaganden enligt artikel 3 i protokollet

Enligt artikel 4.2 i Kyotoprotokollet krävs det att parter i en överenskommelse om gemensamt fullgörande underrättar konventionens sekretariat om villkoren i överenskommelsen om att gemensamt uppfylla sina åtaganden enligt artikel 3. I avsnitt 2 i överenskommelsen beskrivs i detalj hur dessa åtaganden enligt artikel 3 i protokollet – och de val som behöver göras inom ramen för denna? – tillämpas för den andra åtagandeperioden. För alla bestämmelser som redan tillämpats under den första åtagandeperioden bibehåller förslaget den metod som valts av Europeiska unionen och de femton medlemsstater som var parter i överenskommelsen om gemensamt fullgörande för den första åtagandeperioden. Detta omfattar även tillämpningen av artikel 3.3 och 3.4 i protokollet på medlemsstatsnivå, varvid basåret för Europeiska unionen är summan av medlemsstaternas basårsval, och uteslutandet av internationell luftfart (dvs. flygningar mellan medlemsstater och flygningar mellan medlemsstater och tredjeländer) i överensstämmelse med bestämmelserna i konventionen och protokollet. I avsnitt 2 klargörs detta. Dessutom beskrivs hur artikel 3.1c — ambitionsmekanismen — och artikel 3.7b gäller under den andra åtagandeperioden.

Artikel 3.1c: ambitionsmekanismen

I Dohaändringen föreskrivs ett förenklat förfarande, i en ny artikel 3.1c, som gör det möjligt för en part att anpassa sitt åtagande genom att höja sin ambitionsnivå under en åtagandeperiod. I bilaga I till utkastet till ratificeringsbeslut klargörs att varje medlemsstat på egen hand får besluta att höja ambitionsnivån genom att annullera relevanta Kyotoenheter. En formell höjning av ambitionsnivån för Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands gemensamma åtagande, som skulle medföra en motsvarande minskning av den gemensamma tilldelade mängden, kan endast göras gemensamt.

Artikel 3.7b: anpassning av tilldelade mängder

I den nya artikel 3.7b föreskrivs att en parts åtagande för den andra åtagandeperioden ska vara minst på samma nivå som de genomsnittliga utsläppen under åren 2008–2010. Dessutom skärps sådana mål automatiskt som annars skulle tillåta en ökning av utsläppen över det genomsnittet. När Dohaändringen antogs förklarade Europeiska unionen, dess medlemsstater, Kroatien och Island att ”artikel 3.7b kommer att tillämpas på den gemensamma tilldelade mängden i enlighet med överenskommelsen om gemensamt fullgörande från Europeiska unionens, dess medlemsstaters, Kroatiens och Islands sida, och inte på medlemsstaterna, Kroatien eller Island individuellt.”¹⁴

Eftersom tillämpningen av artikel 3.7b på Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island gemensamt är ett grundläggande antagande i unionens ratificeringsbeslut, har det en fast plats i fastställandet av och ambitionsnivån för unionens åtagande. I bilaga I till utkastet till ratificeringsbeslut anges det därför uttryckligen att beräkningen, som en del av tillämpningen av åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet på Europeiska unionen, medlemsstaterna och Island, enligt artikel 3.7b i protokollet gäller den gemensamt tilldelade mängden för andra åtagandeperioden och summan av de genomsnittliga årliga utsläppen för parterna för åren 2008–2010, multiplicerat med åtta.

¹⁴ Se fotnot 4 ovan.

Enligt en preliminär uppskattning av den gemensamt tilldelade mängden för den andra åtagandeperioden, på grundval av nu tillgängliga basårsuppgifter och fortfarande med tillämpning av GWP-faktorer (global uppvärmningspotential) från den andra utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), skulle den genomsnittliga årliga tilldelade mängden bli (??) ungefär 4 632 miljoner ton koldioxidekvivalenter i växthusgasutsläpp. De senaste rapporterade genomsnittliga årliga utsläppen från Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island för åren 2008–2010 är 4 782 miljoner ton. Artikel 3.7b i protokollet förväntas därför inte leda till någon automatisk annullering av tilldelade utsläppsenheter för Europeiska unionen, dess medlemsstater eller Island (se tabell).

Tabell: Tillämpning av artikel 3.7b i Europeiska unionen och Island *

Basårsutsläpp**	Utsläpp av växthusgaser 2008	Utsläpp av växthusgaser 2009	Utsläpp av växthusgaser 2010	Genomsnittliga utsläpp av växthusgaser 2008, 2009 och 2010	Uppskattat årligt genomsnitt av tilldelad mängd 2013-2020
5 790	4 989	4 623	4 734	4 782	4 632
* Grundat på 2013 års inventeringsuppgifter och uppvärmningspotential i IPCC-panelens andra utvärderingsrapport. ** 1990 antas vara basår för Cypern och Malta. Alla siffror anges i miljoner ton koldioxidekvivalenter					

En gemensam utsläppsnivå för EU:s utsläppshandelssystem

I avsnitt 3 i bilaga I beskrivs hur utsläppsnivåerna tilldelas Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island. Detta avspeglar de metoder som används i klimat- och energipaketet:

- En gemensam utsläppsnivå fastställs för utsläpp från sektorer och av gaser som anges i bilaga A till Kyotoprotokollet och som också omfattas av EU:s utsläppshandelssystem (dvs. som ingår i bilaga I till direktivet om EU:s utsläppshandel, med beaktande av tillämpningen av artiklarna 24 och 27 i detta).
- Utsläppen från sektorer och av gaser som anges i bilaga A till Kyotoprotokollet som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, och upptag från källor som omfattas av Kyotoprotokollet, kommer att täckas av utsläppsnivåerna för enskilda medlemsstater och Island.

Detta tillvägagångssätt skiljer sig från det som valts för den första åtagandeperioden, där enskilda åtaganden som fastställts för varje medlemsstat omfattade alla deras utsläpp över hela landets ekonomi. Detta beror på de ändringar som överenskommits i klimat- och energipaketet, från och med den 1 januari 2013, enligt vilka EU:s utsläppshandelssystem inte längre utgår från de enskilda medlemsstaternas mål och nationella fördelningsplaner. Det genomförs i stället genom en enda, EU-omfattande, mängd utsläppsrätter och ett harmoniserat system för tilldelning av utsläppsrätter genom auktion och gratis tilldelning under en övergångsperiod. Enligt detta system är det inte möjligt att i förväg exakt tilldela en enskild medlemsstat dess andel av EU:s utsläppshandelssystem i överenskommelsen om gemensamt fullgörande. Den primära orsaken till detta är övergången till utauktionering — för att främja

ekonomisk effektivitet, undvika omotiverade vinster och främja solidaritet och tillväxt — som standardmetod för tilldelning av utsläppsätter. Andra skäl är bl.a. att det är omöjligt att i förväg fastställa den faktiska tilldelningen av utsläppsätter till nya deltagare, och eventuella ändringar av förteckningen över sektorer och delsektorer som anses medföra en avsevärd risk för koldioxidläckage.

Såsom anges ovan, omfattas internationell luftfart inte av EU:s utsläppshandelssystem, eftersom den inte ingår i bilaga A till Kyotoprotokollet.

Utsläppsnivåer för medlemsstaterna och Island

Utsläpp inom sektorer som ingår i Kyotoprotokollet men som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem kommer fortfarande att omfattas av de utsläppsnivåer som fastställts för enskilda medlemsstater och Island. Skillnaden mot den första åtagandeperioden är att dessa utsläppsnivåer inte längre läggs fram som en minskningsandel jämfört med basårets utsläpp, utan som ett absolut belopp. Detta absoluta belopp, uttryckt i ton koldioxidekvivalenter, anges för varje medlemsstat i tabell 1 i bilaga I. Siffran för Island kommer att införas vid ingåendet av en bilateralöverenskommelse med Island om gemensamt fullgörande av landets åtaganden tillsammans med Europeiska unionen och dess medlemsstater. Siffran för varje enskild medlemsstat är lika med summan av varje medlemsstats årliga utsläppstilldelningar (AEA) enligt ansvarsfördelningsbeslutet för åren 2013–2020. Denna siffra beräknas på grundval av värdena för den globala uppvärmningspotentialen från IPCC:s fjärde utvärderingsrapport, i enlighet med bilaga II till kommissionens beslut 2013/162/EU¹⁵ och justeras genom [beslut om uppdatering av de årliga utsläppstilldelningarna – C(2013)7183]. Detta justeras dessutom genom resultatet av tillämpningen av artikel 3.7a i Kyotoprotokollet¹⁶.

Kvävetrifluorid (NF₃)

Dohaändringen tar med kvävetrifluorid i Kyotoprotokollets tillämpningsområde. Detta införande förutsågs i förordningen om en övervakningsmekanism¹⁷, där det fastställs att utsläpp av kvävetrifluorid ska övervakas och rapporteras. Utsläppen omfattas dock inte av EU:s utsläppshandelssystem eller ansvarsfördelningsbeslutet, och utgör alltså inte en del av medlemsstaternas mål enligt Europeiska unionens lagstiftning. Eftersom de samlade utsläppen av kvävetrifluorid i unionen är obetydliga, antogs de vara noll¹⁸ i Europeiska unionens och dess medlemsstaters rapportering, i april 2012, till konventionen om deras åtaganden enligt Kyotoprotokollet. Enligt detta förslag till rådsbeslut ska medlemsstaterna redovisa dessa utsläpp i förhållande till den mängd som tilldelats den medlemsstat där dessa utsläpp äger rum.

¹⁵ Kommissionens beslut 2013/162/EU av den 26 mars 2013 om fastställande av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG (EUT L 90, 28.3.106, s. 106.)

¹⁶ Enligt artikel 3.7a i Kyotoprotokollet ska de parter som omfattas av bilaga B för vilka förändrad markanvändning och skogsbruk utgjorde en nettokälla till växthusgasutsläpp under 1990 för beräkning av deras tilldelade mängder i sina basårsutsläpp eller sin basperiod för 1990 ta med de sammanlagda antropogena koldioxidekvivalentutsläppen från källor minus de mängder som upptagits i sänkor under 1990 till följd av förändringar av markanvändningen.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen, EUT L 165, 18.6.2013, s. 13.

¹⁸ Fotnoterna 8 och 9 ovan.

Markanvändning, förändring av markanvändning, skogsbruk (LULUCF)

Artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet omfattar utsläpp från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i Kyotoprotokollet. De genomförandebestämmelser som överenskommits i Kyotoprotokollet och reviderats vid klimatkonferensen i Durban kräver att de avtalsslutande parter som gjort åtaganden redovisar utsläpp och upptag till följd av beskogning, återbeskogning, avskogning samt skogsförvaltning som en del av åtagandet i den andra åtagandeperioden. Dessutom har parterna rätt att välja att redovisa utsläpp från åkerbruk och betesdrift. Parterna är skyldiga att redovisa utsläpp från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) i samband med uppfyllandet av åtagandena enligt Kyotoprotokollet, men detta gäller inte Europeiska unionen, där LULUCF-utsläppen varken omfattas av EU:s utsläppshandelssystem eller av ansvarsfördelningsbeslutet. I maj 2013 antog Europaparlamentet och rådet emellertid beslut 529/2013/EU om bokföringsregler för utsläpp och upptag av växthusgaser till följd av verksamheter i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och om information beträffande åtgärder som rör dessa verksamheter.¹⁹ Genom denna rättsakt anpassas EU:s LULUCF-rapportering till kraven i Kyotoprotokollet.

Även om det är svårt att uppskatta utsläppen från enskilda medlemsstater i LULUCF-sektorn har beräkningar visat att LULUCF-sektorn för unionen som helhet sannolikt ger LULUCF-nettokrediter på cirka 1 % av EU:s basårsutsläpp²⁰. I den rapportering som Europeiska unionen och dess medlemsstater lämnade in till konventionen i april 2012 om sina åtaganden enligt Kyotoprotokollet antogs därför LULUCF-utsläppen för unionen som helhet vara noll.²¹

I linje med medlemsstaternas ansvar för skogsbrukspolitiken och eftersom det inte finns några EU-mål för LULUCF-sektorn, måste medlemsstaterna redovisa LULUCF-utsläpp och -upptag, i den mån dessa omfattas av protokollet, inom ramen för sina egna, enskilda utsläppsnivåer. Inbegripandet av LULUCF-sektorn i medlemsstaternas och Islands utsläppsnivåer bygger på antagandet att inga nettoutsläpp eller nettoupptag uppstår i den sektorn. Sådana utsläpp kan emellertid kompenseras genom överprestation inom andra sektorer som inte täcks av EU:s utsläppshandelssystem, genom användning av Kyotoprotokollets flexibla mekanismer och genom utnyttjande av övertaliga utsläppsrätter som flyttats över (term) från den första åtagandeperioden och som finns i den berörda medlemsstatens överskottsreserv från föregående period.

Kommissionen kommer att noga övervaka utsläpp och upptag från LULUCF-sektorn i medlemsstaterna. Om det skulle visa sig att enskilda medlemsstater ställs inför oförutsedda betydande LULUCF-utsläpp, trots kraftfulla insatser för att begränsa dem, kommer kommissionen att överväga att föreslå en mekanism för att bistå de medlemsstater som berörs.

I sina slutsatser från mars 2012 noterade rådet den särställning som länder med stor skogsandel har, särskilt när det gäller deras begränsade möjligheter att kompensera utsläpp från beskogning, återbeskogning och avskogning med ökande skogsförvaltningssänkor.²² Kommissionen kommer att fortsätta att undersöka olika alternativ i syfte att finna en tillfredsställande, miljöskyddande lösning.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 529/2013/EU av den 21 maj 2013 om bokföringsregler för utsläpp och upptag av växthusgaser till följd av verksamheter i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och om information beträffande åtgärder som rör dessa verksamheter, EUT L 165, 18.6.2013, s. 80.

²⁰ Se fotnot 8 ovan.

²¹ Se fotnot 9 ovan.

²² Punkt 9 i rådets slutsatser av den 9 mars 2012 om uppföljningen av klimatkonferensen i Durban.

Att fastställa utsläppsnivåer och tilldelade mängder

Enligt Kyotoprotokollet ska åtaganden omsättas i tilldelade mängder som ska spegla den tillåtna utsläppsmängden, uttryckt i ton koldioxidekvivalenter, under en åtagandeperiod. I detta förslag till rådets beslut fastställs att den mängd som tilldelats Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island är lika med respektive utsläppsnivåer som definieras i avsnitt 3 i bilaga I till det beslutet.

Förslaget innehåller också bestämmelser om en gemensam tilldelad mängd för Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island, som avspeglar de gemensamma kvantifierade åtagandena om utsläppsminskningar på 80 % av basårsutsläppen. I enlighet med relevanta bestämmelser i Kyotoprotokollet kommer den gemensamma tilldelade mängden att beräknas genom att man multiplicerar summan av medlemsstaternas och Islands basårsutsläpp med 80 % (det gemensamma åtagandet) och åtta (åtagandeperiodens löptid i år).

Den gemensamma tilldelade mängden utgör grunden för fastställandet av de enskilda tilldelade mängderna för Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island på följande sätt:

- Respektive tilldelade mängd för varje enskild medlemsstat och Island är summan av respektive utsläppsnivå enligt tabell 1 i bilaga I till det föreslagna rådsbeslutet och tillämpningen av artikel 3.7a i Kyotoprotokollet för den berörda medlemsstaten eller Island.
- Den mängd som tilldelats Europeiska unionen är skillnaden mellan den gemensamma tilldelade mängden och summan av utsläppsnivåerna för de enskilda medlemsstaterna och Island. Siffran kommer att beräknas mot bakgrund av EU:s rapport för att underlätta beräkningen av den gemensamma tilldelade mängden.

Genomförandet av rapporteringsskyldigheter

Enligt Kyotoprotokollets genomförandebestämmelser krävs det att de avtalsslutande parterna till den 14 april 2015 lägger fram en rapport för att underlätta beräkningen av tilldelad mängd och visa att de kan redovisa sina utsläpp och tilldelade mängder. I artikel 3 i detta förslag till rådets beslut anges att kommissionen ska utarbeta och lägga fram rapporten för att underlätta beräkningen av den gemensamma mängd som tilldelats Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island samt den mängd som tilldelats Europeiska unionen (som motsvarar de utsläpp som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem). Medlemsstaterna och Island är var för sig skyldiga att lämna in en rapport för att underlätta beräkningen av sina respektive tilldelade mängder, som ska inbegripa utsläpp som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Dessa rapporter kommer att vara föremål för översyn, varefter de tilldelade mängderna ska fastställas och registreras i databasen för sammanställning och bokföring. I rapporterna för att underlätta beräkningen av de tilldelade mängderna för medlemsstaterna och Island kommer den tilldelade mängden att anges som lika med medlemsstaternas eller Islands utsläppsnivåer, både i ton koldioxidekvivalenter och i procent av den berörda medlemsstatens eller Islands basårsutsläpp.

Kommissionen (på Europeiska unionens vägnar) och medlemsstaterna kommer att fortsätta att uppfylla ytterligare rapporteringsskyldigheter, inklusive årliga inventeringsrapporter. Dessa krävs enligt internationellt överenskomna rapporteringskrav i enlighet med Kyotoprotokollet och genomförs genom övervakningsmekanismen. Metoden för gemensamt fullgörande som anges i detta förslag till rådets beslut kommer att innebära att medlemsstaterna även var och en för sig måste rapportera sina utsläpp från källor och minskningar genom upptag i sankor som omfattas av Kyotoprotokollet från sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. I artikel 7 i förordningen om övervakningsmekanismen krävs det redan att medlemsstaterna årligen rapporterar om sina utsläpp inom ramen för EU:s

utsläppshandel, och om hur dessa utsläpp förhåller sig till de totala utsläppen. Dessa uppgifter kommer från EU:s transaktionsförteckning, som kontrollerar och registrerar alla transaktioner inom EU:s utsläppshandelssystem. Med hjälp av data från EU:s transaktionsförteckning offentliggör Europeiska miljöbyrån (EEA) sammanställningar om kontrollerade utsläpp, utsläppsrätter och överlämnade enheter uppdelade per medlemsstat, sektor, storlek och år i den grafik över växthusgasutsläppen som tillhandahålls av EU:s utsläppshandelssystem.²³ Dessa uppgifter används för analyser av växthusgaser i olika officiella rapporter, inklusive Europeiska kommissionens årliga rapport om framstegen i fråga om uppfyllandet av Europeiska unionens och internationella åtaganden, som ges ut enligt artikel 21 i förordningen om en övervakningsmekanism,²⁴ och Europeiska miljöbyråns årliga rapporter om trender och prognoser för utsläpp av växthusgaser i Europa. Dessutom används uppgifterna i EU:s årliga inventeringsrapport om växthusgaser, justerade för skillnader i omfattning mellan Kyotoprotokollet och EU:s utsläppshandelssystem (dvs. med uteslutande av internationell luftfart).

Behörighetsförklaring (bilaga II)

Bilaga II till det föreslagna beslutet uppdaterar den behörighetsförklaring som gjordes efter ratificering av Kyotoprotokollet år 2002. Den innehåller nu en förteckning över alla 28 medlemsstater i Europeiska unionen, och återspeglar ikraftträdandet av Lissabonfördraget.

²³ <http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/data/data-viewers/emissions-trading-viewer>.

²⁴ Tidigare rapporter lämnades enligt artikel 5 i beslut 280/2004/EG, som har ersatts av förordningen om en övervakningsmekanism.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Vid klimatkonferensen i Doha i december 2012 antog parterna i Kyotoprotokollet (nedan kallat *Kyotoprotokollet*) till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad *konventionen*) Dohaändringen, varigenom en andra åtagandeperiod för Kyotoprotokollet infördes för perioden 1 januari 2013–31 december 2020. Dohaändringen innebär att bilaga B till Kyotoprotokollet ändras på ett sådant sätt att ytterligare rättsligt bindande begränsningsåtaganden föreskrivs för de parter som tas upp i den bilagan för den andra åtagandeperioden, och att bestämmelserna om genomförandet av parternas begränsningsåtaganden under den andra åtagandeperioden ändras och kompletteras.
- (2) Unionen och dess medlemsstater godtog Dohaändringen som en del av ett paket som innebär att ett stort antal länder gör begränsningsutfästelser inom ramen för konventionen och Kyotoprotokollet, och att andelen av de globala utsläpp som omfattas av begränsningsåtaganden enligt både konventionen och Kyotoprotokollet ökar till mer än 80 % för perioden efter 2012.
- (3) Ett annat väsentligt inslag i det paketet är att parterna i konventionen enats om att före utgången av 2015 anta ett protokoll, ett annat rättsinstrument eller ett överenskommet resultat med rättskraft enligt konventionen som ska tillämpas på alla parter och bör träda i kraft och genomföras från 2020. Förhandlingar om detta rättsligt bindande instrument pågår inom ad hoc-gruppen för Durbanplattformen för förstärkta insatser.
- (4) Dohaändringen måste godtas av parterna i Kyotoprotokollet, och för de parter som har godtagit ändringen träder den i kraft den nittionde dagen efter den dag då konventionens depositarie har mottagit ett godtagandeinstrument från minst tre fjärdedelar av parterna i Kyotoprotokollet. Totalt 144 godtagandeinstrument krävs för att Dohaändringen ska träda i kraft.
- (5) Rådet enades i sina slutsatser av den 9 mars 2012 om att föreslå ett gemensamt kvantifierat åtagande om en utsläppsminskning på 20 % för unionen för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. Det åtagandet fastställdes på grundval av

unionens samlade tillåtna utsläpp av växthusgaser under perioden 2013–2020 enligt unionens klimat- och energipaket.¹

- (6) Rådet enades vidare i linje med denna metod om att enskilda medlemsstaters skyldigheter att minska utsläppen inte kommer att överskrida deras skyldighet enligt unionslagstiftningen, och att åtagandet kommer att grundas på summan av medlemsstaternas basårsutsläpp i enlighet med Kyotoprotokollet. Vid klimatkonferensen i Doha godkände unionen och dess medlemsstater i enlighet med detta ett kvantifierat åtagande om utsläppsminskning som begränsar deras genomsnittliga årliga utsläpp av växthusgaser under den andra åtagandeperioden till 80 % av summan av deras basårsutsläpp. Detta återspeglas i Dohaändringen.
- (7) I linje med rådets slutsatser av den 9 mars 2012 har unionen också erbjudit sig att, som en del av en global och övergripande överenskommelse för perioden efter 2012, minska utsläppen med 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, förutsatt att andra industriländer gör jämförbara utsläppsminskningar, och ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer i rimlig utsträckning bidrar alltefter ansvar och förmåga. Detta erbjudande återspeglas i Dohaändringen.
- (8) Målen för unionen och dess medlemsstater förtecknas i Dohaändringen i en fotnot, där det anges att dessa mål bygger på förutsättningen att de kommer att uppfyllas gemensamt av Europeiska unionen och dess medlemsstater, i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet. När Dohaändringen antogs gjorde unionen, dess medlemsstater, Kroatien och Island även ett gemensamt uttalande där man uttryckte sin avsikt att gemensamt fullgöra sina åtaganden under den andra åtagandeperioden. Detta uttalande återspeglas i rapporten från konferensen och upprepades i rådets slutsatser av den 17 december 2012.
- (9) Beslutet om att gemensamt fullgöra sina åtaganden i enlighet med artikel 4 i protokollet innebär att unionen och dess medlemsstater enligt punkt 6 i samma artikel och artikel 24.2 i protokollet är gemensamt ansvariga för att fullgöra sina kvantifierade åtaganden om minskning av utsläpp enligt artikel 3.1a i protokollet. Följaktligen, och i överensstämmelse med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, är medlemsstaterna individuellt och kollektivt skyldiga att vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av åtgärder som vidtas av unionens institutioner, för att underlätta uppnåendet av detta åtagande och att avstå från varje åtgärd som kan äventyra fullgörandet av detta åtagande.
- (10) I samma uttalande framförde unionen, dess medlemsstater, Kroatien och Island också, i linje med artikel 4.1 i Kyotoprotokollet, enligt vilken parterna får fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet gemensamt, att artikel 3.7b i Kyotoprotokollet kommer att tillämpas på den gemensamma tilldelade mängden i enlighet med överenskommelsen om gemensamt fullgörande från Europeiska unionens, dess medlemsstaters, Kroatiens och Islands sida, och inte på medlemsstaterna, Kroatien eller Island individuellt. Rådet välkomnade vid sitt möte den 15 december 2009 en begäran från Island om att fullgöra sina åtaganden under en andra åtagandeperiod gemensamt med unionen och dess medlemsstater, och

¹

Lagstiftning som antogs den 23 april 2009, bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser samt Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020, EUT L 140, 5.6. 2009.

uppmannade kommissionen att lägga fram en rekommendation för att inleda nödvändiga förhandlingar om ett avtal med Island som ligger i linje med de principer och kriterier som fastställs i unionens klimat- och energipaket. Avtalet med Island om Islands deltagande i det gemensamma fullgörandet av unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod innehåller bestämmelserna om detta deltagande.²

- (11) Enligt Kyotoprotokollet ska parter som träffat överenskommelse om att fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i protokollet gemensamt i den överenskommelsen ange den utsläppsnivå som tilldelats var och en av parterna. Enligt Kyotoprotokollet ska parterna i ett gemensamt fullgörandeavtal till konventionens sekretariat anmäla bestämmelserna i den överenskommelsen den dag de deponerar sina ratifikations- eller godkännandeinstrument.
- (12) I överensstämmelse med gällande unionslagstiftning omfattar den utsläppsnivå som tilldelats unionen utsläpp av växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG³, i den mån som dessa växthusgasutsläpp omfattas av bilaga A till Kyotoprotokollet.
- (13) Medlemsstaternas och Islands respektive utsläppsnivåer omfattar de återstående utsläppen av växthusgaser från källor och upptag i sänkor på deras territorier, om dessa källor och sänkor inte omfattas av direktiv 2003/87/EG, men omfattas av Kyotoprotokollet. Detta innebär alla utsläpp från källor och upptag i sänkor som härrör från direkta antropogena förändringar vad avser verksamhet inom markanvändning och skogsbruk enligt artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet liksom alla utsläpp av kvävetrifluorid (NF₃).
- (14) Kommissionen bör fortsätta att undersöka olika alternativ för att finna en tillfredsställande lösning som tar hänsyn till skogrika länders särskilda situation – i synnerhet vad gäller de begränsade möjligheterna att täcka utsläpp från nybeskogning, återbeskogning och avskogning med större skogsförvaltningssänkor – och garanterar miljöintegritet.
- (15) I linje med rådets slutsatser av den 9 mars 2012 och unionens och dess medlemsstaters erbjudande att ställa upp ett mål på 80 % under den andra åtagandeperioden motsvarar medlemsstaternas utsläppsnivåer summan av de årliga utsläppstilldelningarna för 2013–2020 enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG⁴. Denna mängd, som baseras på GWP-faktorer (global uppvärmningspotential) i den fjärde utvärderingsrapporten från FN:s klimatpanel (IPCC), fastställdes enligt bilaga II till kommissionens beslut 2013/162/EU⁵ och anpassades genom [AEA update Decision – C(2013)7183]. Islands utsläppsnivå fastställdes i avtalet med Island.

² [reference to bilateral agreement with Iceland]

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

⁵ Kommissionens beslut 2013/162/EU av den 26 mars 2013 om fastställande av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG, EUT L 90, 28.3.2013, s. 160.

- (16) Medlemsstaterna är enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013⁶ skyldiga att rapportera faktisk eller uppskattad fördelning av de verifierade utsläpp som rapporteras av anläggningar och verksamhetsutövare enligt direktiv 2003/87/EG till källkategorierna i den nationella växthusgasinventeringen, när så är möjligt, och förhållandet mellan de verifierade utsläppen och de totala rapporterade utsläppen av växthusgaser i dessa källkategorier. Medlemsstaterna kan därmed rapportera separat om de utsläpp som omfattas av deras egna utsläppsnivåer. I avsnittet om unionens tilldelade mängd i unionens rapport bör det anges vilken mängd utsläpp av unionens tilldelade mängd som skett i varje medlemsstat.
- (17) Partskonferensen i dess funktion som möte mellan parterna i Kyotoprotokollet har beslutat att varje part med ett åtagande som anges för den andra åtagandeperioden senast den 15 april 2015 till konventionens sekretariat bör lämna en rapport för att underlätta beräkningen av dess tilldelade mängd. Kommissionen bör utarbeta rapporten för att underlätta beräkningen av den gemensamma mängd som tilldelats unionen, dess medlemsstater och Island. Denna rapport kommer också att avgöra unionens tilldelade mängd. Medlemsstaterna och Island bör lägga fram sina rapporter senast den 15 april 2015, vilka kommer att avgöra deras tilldelade mängder, motsvarande deras utsläppsnivåer enligt bilaga II till detta beslut.
- (18) För att betona unionens och dess medlemsstaters engagemang för att Dohaändringen ska träda i kraft enligt tidsplan bör unionen, dess medlemsstater och Island ratificera den senast den 16 februari 2015.
- (19) Dohaändringen bör godkännas på Europeiska unionens vägnar.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad *konventionen*) som man enades om den 8 december 2012 i Doha godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar.

Texten till Dohaändringen bifogas detta beslut.

Artikel 2

Unionen och dess medlemsstater ska fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet och Dohaändringen i enlighet med anmälan av bestämmelserna i överenskommelsen om att gemensamt fullgöra Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet (nedan kallad *anmälan*) som anges i bilaga I.

Artikel 3

1. Kommissionen ska utarbeta rapporten för att underlätta beräkningen av unionens, dess medlemsstaters och Islands gemensamt tilldelade mängd, och följaktligen unionens gemensamt tilldelade mängd, i enlighet med kraven i Kyotoprotokollet, Dohaändringen och beslut som antas inom ramen för dessa. Kommissionen ska överlämna rapporten till konventionens sekretariat senast den 15 april 2015.

2. Medlemsstaternas och Islands tilldelade mängder ska vara lika med de utsläppsnivåer som anges i anmälan i bilaga I. Senast den 15 april 2015 ska medlemsstaterna till konventionens sekretariat lämna rapporter för att underlätta beräkningen av deras tilldelade mängder i enlighet med kraven i Kyotoprotokollet, Dohaändringen och beslut som antas inom ramen för dessa.

Artikel 4

1. Rådets ordförande ska utse den eller de personer som ska ha befogenhet att på unionens vägnar deponera godtagandeinstrumentet hos Förenta nationernas generalsekreterare i enlighet med artikel 20.4 och 21.7 i Kyotoprotokollet, tillsammans med den uppdaterade förklaring om behörighet som anges i bilaga II, i enlighet med artikel 24.3 i Kyotoprotokollet.

2. Rådets ordförande ska också utse den eller de personer som ska ha befogenhet att på unionens vägnar lämna anmälan i bilaga I till konventionens sekretariat i enlighet med artikel 4.2 i Kyotoprotokollet.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att deponera sina godtagandeinstrument samtidigt med unionen, och i möjligaste mån inte senare än den 16 februari 2015. När de deponerar sina instrument för godtagande av ändringen ska medlemsstaterna på sina egna vägnar lämna anmälan i bilaga I till konventionens sekretariat i enlighet med artikel 4.2 i Kyotoprotokollet.

2. Medlemsstaterna ska senast den 15 september 2014 underrätta kommissionen om sitt beslut att godta ändringen eller, beroende på omständigheterna, om när de erforderliga förfarandena

kan förväntas vara avslutade. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna bestämma ett datum för den samtidiga deponeringen av godkännande- eller godtagandeinstrument.

Artikel 6

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.11.2013
COM(2013) 768 final

ANNEX 1

Ratificering av den andra åtagandeperioden för Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar

BILAGOR

till

**Förslag till
RÅDETS BESLUT**

om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta

BILAGOR

till

Förslag till RÅDETS BESLUT

om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta

Anmälan av bestämmelserna i överenskommelsen om att gemensamt fullgöra Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden enligt artikel 3 i Kyotoprotokollet

1. PARTER I ÖVERENSKOMMELSEN

Europeiska unionen, dess medlemsstater och Republiken Island är parter i denna överenskommelse (nedan kallade *parterna i överenskommelsen*). Följande stater är för närvarande medlemmar i Europeiska unionen:

Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Island deltar i denna överenskommelse i enlighet med överenskommelsen med Island om Islands deltagande i det gemensamma fullgörandet av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar [hänvisning läggs in när överenskommelsen ingås].

2. GEMENSAMT FULLGÖRANDE AV ÅTAGANDENA ENLIGT ARTIKEL 3 I KYOTOPROTOKOLLET

I enlighet med artikel 4.1 i Kyotoprotokollet ska parterna i överenskommelsen fullgöra sina åtaganden enligt artikel 3 i protokollet på följande sätt:

- Parterna i överenskommelsen ska gemensamt se till att medlemsstaternas och Islands gemensamma, sammanlagda, antropogena utsläpp av de växthusgaser som står upptagna i bilaga A till Kyotoprotokollet uttryckta i koldioxidekvivalenter inte överstiger deras gemensamt tilldelade mängd. Denna mängd beräknas i enlighet med de kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp som anges i tredje kolumnen i tabellen i bilaga B till Kyotoprotokollet och i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 3 i protokollet.
- Tillämpningen av artikel 3.1 i Kyotoprotokollet på utsläpp av växthusgaser från medlemsstaternas och Islands luft- och sjöfart grundar sig på konventionens tillvägagångssätt att endast inkludera utsläpp från inrikesflygningar och nationell

sjöfart i målen för parterna i överenskommelsen. Europeiska unionens tillvägagångssätt enligt det andra åtagandet i Kyotoprotokollet förblir detsamma som under den första åtagandeperioden, eftersom det sedan beslut 2/CP.3 inte har gjorts några framsteg när det gäller att inkludera dessa utsläpp i parternas mål. Detta påverkar inte EU:s strikta åtaganden inom ramen för energi- och klimatpaketet, som förblir oförändrade. Det påverkar inte heller behovet av att vidta åtgärder i fråga om utsläpp av sådana gaser från bunkerbränsle för luft- och sjöfart.

- Varje part i överenskommelsen kan höja sin ambitionsnivå genom att överföra tilldelade utsläppsenheter, utsläppsminskningssenheter eller certifierade utsläppsminskningssenheter till ett annulleringskonto som fastställts i medlemsstatens nationella register. Parterna i överenskommelsen ska gemensamt lägga fram den information som krävs enligt punkt 9 i beslut 1/CMP.8, och gemensamt lägga fram förslag för tillämpningen av artikel 3.1b och 3.1c i protokollet.
- Parterna i överenskommelsen ska fortsätta att tillämpa artikel 3.3 och 3.4 i protokollet och beslut som fattats individuellt inom ramen för dessa artiklar.
- Det gemensamma basårsutsläppet för parterna i överenskommelsen ska motsvara de sammanlagda utsläpp under respektive basår som gäller för varje medlemsstat och Island.
- Om förändring av markanvändning och skogsbruk år 1990 utgjorde en nettokälla för utsläpp av växthusgaser för en medlemsstat eller Island ska den parten i överenskommelsen, i enlighet med artikel 3.7a i protokollet, i sina utsläpp för basåret eller basperioden 1990 inkludera det sammanlagda, antropogena utsläpp av växthusgaser från källor, uttryckt i koldioxidekvivalenter, minskat med upptag i kolsänkor år 1990 som härrör från förändringen av markanvändningen, för att beräkna den mängd som gemensamt tilldelats parterna i överenskommelsen i enlighet med artikel 3.7a samt artikel 8 och 8a i protokollet.
- Beräkningen enligt artikel 3.7b i protokollet ska tillämpas på den mängd som gemensamt tilldelats parterna i överenskommelsen för den andra åtagandeperioden och som fastställts i enlighet med artikel 3.7a samt artikel 8 och 8a i protokollet och på det sammanlagda genomsnittliga årliga utsläppen för parterna i överenskommelsen under de första tre åren av den första åtagandeperioden multiplicerade med åtta.

3. UTSLÄPPSNIVÅ SOM TILLDELATS RESPEKTIVE PART I ÖVERENSKOMMELSEN

Det gemensamma kvantifierade åtagande om begränsning och minskning av utsläpp för parterna i överenskommelsen som anges i den tredje kolumnen i bilaga B till Kyotoprotokollet uppgår till 80 %. Den mängd som gemensamt tilldelats parterna i överenskommelsen kommer att fastställas enligt artikel 3.7a samt artikel 8 och 8a i protokollet. Beräkningen kommer att underlättas av Europeiska unionens rapport enligt punkt 2 i beslut 2/CMP.8.

Utsläppsnivåerna för respektive part i överenskommelsen är följande:

- Utsläppsnivån för Europeiska unionen motsvarar skillnaden mellan den mängd som gemensamt tilldelats parterna i överenskommelsen och medlemsstaternas och Islands sammanlagda utsläppsnivåer. Beräkningen kommer att underlättas av rapporten enligt punkt 2 i beslut 2/CMP.8.

- Medlemsstaternas och Islands respektive utsläppsnivåer enligt artikel 4.1 och 4.5 i protokollet motsvarar summan av deras respektive mängder enligt tabell 1 samt de mängder som resulterar av tillämpningen av artikel 3.7a i protokollet för den berörda medlemsstaten eller Island.

De mängder som tilldelats parterna i överenskommelsen ska motsvara deras respektive utsläppsnivåer.

Den mängd som tilldelats Europeiska unionen omfattar utsläpp av växthusgaser enligt Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter, i vilket dess medlemsstater och Island deltar, i den mån dessa utsläpp omfattas av protokollet. De mängder som tilldelats medlemsstaterna respektive Island omfattar de utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor i varje medlemsstat eller Island från källor och sänkor som inte omfattas av Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser. Detta inkluderar alla utsläpp från källor och upptag i sänkor som omfattas av artikel 3.3 och 3.4 i protokollet samt alla utsläpp av kvävetriofluorid (NF₃) enligt protokollet.

Parterna i överenskommelsen ska lämna separata rapporter om utsläpp från källor och upptag i sänkor som omfattas av deras respektive tilldelade mängder.

Tabell 1: Utsläppsnivåer för medlemsstaterna och Island (före tillämpningen av artikel 3.7a)

Belgien	584 228 513
Bulgarien	222 945 983
Tjeckien	520 515 203
Danmark	269 321 526
Tyskland	3 592 699 888
Estland	51 056 976
Irland	343 467 221
Grekland	480 791 166
Spanien	1 766 877 232
Frankrike	3 014 714 832
Kroatien	162 271 086
Italien	2 410 291 421
Cypern	47 450 128
Lettland	76 633 439
Litauen	113 600 821
Luxemburg	70 736 832
Ungern	434 486 280
Malta	9 299 769
Nederländerna	919 963 374
Österrike	405 712 317
Polen	1 583 938 824
Portugal	402 210 711
Rumänien	656 059 490
Slovenien	99 425 782
Slovakien	202 268 939
Finland	240 544 599
Sverige	315 554 578
Förenade kungariket	2 743 362 625
Island	[fastställs i samförstånd med Island]

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den XXX
[...] (2013) XXX

**Ratificering av den andra åtagandeperioden för Kyotoprotokollet till Förenta
nationernas ramkonvention om klimatförändringar**

TILLÄGG

**till förslaget till
RÅDETS BESLUT**

**om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas
ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom
ramen för detta**

Dohaändringen av Kyotoprotokollet

Dohaändringen av Kyotoprotokollet

Artikel 1: Ändring

A. Bilaga B till Kyotoprotokollet

Följande tabell ska ersätta tabellen i bilaga B till protokollet:

1	2	3	4	5	6
Part	Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2008–2012) (i procent av utsläpp för basår eller basperiod)	Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2013–2020) (i procent av utsläpp för basår eller basperiod)	Referensår ¹	Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2013–2020) (uttryckt i procent för referensåret) ¹	Utfästelser om minskning av växthusgasutsläpp en senast 2020 (i procent för referensåret) ²
Australien	108	99,5	2000	98	–5 till –15 % eller –25 % ³
Österrike	92	80 ⁴	NA	NA	
Vitryssland ^{5*}		88	1990	NA	–8 %
Belgien	92	80 ⁴	NA	NA	
Bulgarien*	92	80 ⁴	NA	NA	
Kroatien*	95	80 ⁶	NA	NA	–20 %/–30 % ⁷
Cypern		80 ⁴	NA	NA	
Tjeckien*	92	80 ⁴	NA	NA	
Danmark	92	80 ⁴	NA	NA	
Estland*	92	80 ⁴	NA	NA	
Europeiska unionen	92	80 ⁴	1990	NA	–20 %/–30 % ⁷
Finland	92	80 ⁴	NA	NA	
Frankrike	92	80 ⁴	NA	NA	
Tyskland	92	80 ⁴	NA	NA	
Grekland	92	80 ⁴	NA	NA	
Ungern*	94	80 ⁴	NA	NA	
Island	110	80 ⁸	NA	NA	
Irland	92	80 ⁴	NA	NA	
Italien	92	80 ⁴	NA	NA	
Kazakstan*		95	1990	95	–7 %
Lettland*	92	80 ⁴	NA	NA	
Liechtenstein	92	84	1990	84	–20 %/–30 % ⁹
Litauen*	92	80 ⁴	NA	NA	
Luxemburg	92	80 ⁴	NA	NA	

1	2	3	4	5	6
<i>Part</i>	<i>Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2008–2012) (i procent av utsläpp för basår eller basperiod)</i>	<i>Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2013–2020) (i procent av utsläpp för basår eller basperiod)</i>	<i>Referensår¹</i>	<i>Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2013–2020) (uttryckt i procent för referensåret)¹</i>	<i>Utfästelser om minskning av växthusgasutsläpp en senast 2020 (i procent för referensåret)²</i>
Malta		80 ⁴	NA	NA	
Monaco	92	78	1990	78	–30 %
Nederländerna	92	80 ⁴	NA	NA	
Norge	101	84	1990	84	–30 % till –40 % ¹⁰
Polen*	94	80 ⁴	NA	NA	
Portugal	92	80 ⁴	NA	NA	
Rumänien*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovakien*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovenien*	92	80 ⁴	NA	NA	
Spanien	92	80 ⁴	NA	NA	
Sverige	92	80 ⁴	NA	NA	
Schweiz	92	84,2	1990	NA	–20 % till –30 % ¹¹
Ukraina*	100	76 ¹²	1990	NA	–20 %
Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	92	80 ⁴	NA	NA	
<i>Part</i>	<i>Kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (2008–2012) (i procent av utsläpp för basår eller basperiod)</i>				
Kanada ¹³	94				
Japan ¹⁴	94				
Nya Zeeland ¹⁵	100				
Ryska federationen ^{16*}	100				

Förkortning: NA = ej tillämpligt.

* Länder under övergång till marknadsekonomi.

Alla uppgifter i fotnoterna nedan, utom fotnoterna 1, 2 och 5, har lämnats via meddelanden från respektive part.

¹ Ett referensår kan användas av en part på frivillig grund för att i eget syfte uttrycka partens kvantifierade åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp (quantified emission limitation or reduction commitment,

QELRC) i procent av utsläppen för det året, vilket inte är internationellt bindande enligt Kyotoprotokollet, utöver sina QELRC i förhållande till basåret i andra och tredje kolumnerna i denna tabell som är internationellt rättsligt bindande.

- ² Ytterligare information om dessa utfästelser återfinns i dokument FCCC/SB/2011/INF.1/rev.1 och FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, add.1 och add.2.
- ³ Australiens QELRC under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet överensstämmer med uppnåendet av Australiens villkorslösa 2020-mål på 5 % under 2000 års nivå. Australien behåller möjligheten att senare höja sitt 5-procentsmål för 2020 till 15 eller 25 % under 2000 års nivå, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Denna referens innebär att utfästelserna enligt Cancúnöverenskommelserna bibehålls och medför inte ett nytt rättsligt bindande åtagande enligt detta protokoll eller tillhörande regler och föreskrifter.
- ⁴ De QELRC som fastställts för Europeiska unionen och dess medlemsstater för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet bygger på förutsättningen att dessa kommer att fullgöras gemensamt av Europeiska unionen och dess medlemsstater i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet. De fastställda QELRC påverkar inte den efterföljande anmälan från Europeiska unionen och dess medlemsstater om att det har ingåtts ett avtal om att fullgöra åtagandena gemensamt i enlighet med Kyotoprotokollet.
- ⁵ Tillfogad i bilaga B genom en ändring som antogs enligt beslut 10/CMP.2. Denna ändring har ännu inte trätt i kraft.
- ⁶ Kroatens QELRC för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet bygger på förutsättningen att Kroatien kommer att fullgöra åtagandet gemensamt med Europeiska unionen och dess medlemsstater i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet. Kroatens anslutning till Europeiska unionen ska följaktligen inte påverka dess deltagande i en sådan överenskommelse om gemensamt fullgörande enligt artikel 4 eller dess QELRC.
- ⁷ Som en del av ett globalt och övergripande avtal för perioden efter 2012 upprepar Europeiska unionen sitt villkorade erbjudande om en minskning på 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, förutsatt att andra industriländer åtar sig att göra jämförbara utsläppsminskningar och att utvecklingsländerna bidrar i rimlig utsträckning alltefter ansvar och individuell förmåga.
- ⁸ Islands QELRC för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet bygger på förutsättningen att Island kommer att fullgöra åtagandet gemensamt med Europeiska unionen och dess medlemsstater i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet.
- ⁹ De QELRC som anges i kolumn 3 avser ett mål om en minskning med 20 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer. Liechtenstein överväger ett högre minskningsmål på upp till 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, under förutsättning att andra industriländer åtar sig jämförbara utsläppsminskningar och att ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer bidrar i rimlig utsträckning alltefter ansvar och individuell förmåga.
- ¹⁰ Norges QELRC på 84 överensstämmer med dess mål om en 30-procentig minskning av utsläppen fram till 2020 jämfört med 1990. Om det kan bidra till ett globalt och övergripande avtal där de mest utsläppsintensiva parterna enas om utsläppsminskningar i överensstämmelse med målet på 2 °C, kommer Norge att övergå till en minskning på 40 % för 2020, baserat på 1990 års nivåer. Denna referens innebär att utfästelsen enligt Cancúnöverenskommelserna bibehålls och medför inte ett nytt rättsligt bindande åtaganden enligt detta protokoll.
- ¹¹ De QELRC som anges i kolumn 3 i denna tabell avser ett mål om en minskning med 20 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer. Schweiz överväger ett högre minskningsmål på upp till 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, under förutsättning att andra industriländer åtar sig jämförbara åtaganden om utsläppsminskningar och att utvecklingsländerna bidrar i rimlig utsträckning alltefter ansvar och individuell förmåga i enlighet med 2 °C-målet. Denna referens innebär att utfästelsen enligt Cancúnöverenskommelserna bibehålls och medför inte ett nytt rättsligt bindande åtagande enligt detta protokoll eller tillhörande regler och föreskrifter.
- ¹² Bör vara fullständig överflyttning. Annullering eller begränsning av användningen av denna lagligen förvärvade statliga egendom kommer inte att godkännas.
- ¹³ Den 15 december 2011 mottog depositarien ett skriftligt meddelande om Kanadas utträde ur Kyotoprotokollet. Denna åtgärd får verkan för Kanada den 15 december 2012.
- ¹⁴ Genom ett meddelande av den 10 december 2010 meddelade Japan att landet inte har för avsikt att anse sig bundet av den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet efter 2012.
- ¹⁵ Nya Zeeland förblir part i Kyotoprotokollet. Landet åtar sig ett kvantifierat utsläppsminskningmål för hela ekonomin enligt Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringen under perioden 2013–2020.
- ¹⁶ I ett meddelande av den 8 december 2010, som sekretariatet mottog den 9 december 2010, anger Ryska federationen att den inte har för avsikt att göra ett kvantifierat åtagande om begränsning eller minskning av utsläpp under den andra åtagandeperioden.

B. Bilaga A till Kyotoprotokollet

Följande förteckning ersätter förteckningen under rubriken ”Växthusgaser” i bilaga A till protokollet:

Växthusgaser

Koldioxid (CO₂)

Metan (CH₄)

Dikväveoxid (N₂O)

Fluorkolväten (HFC)

Perfluorkolväten (PFC)

Svavelhexafluorid (SF₆)

Kvävetrifluorid (NF₃)¹

C. Artikel 3.1a

Följande punkt ska föras in efter artikel 3.1 i protokollet:

1a. Parterna i bilaga I ska, var för sig eller gemensamt, tillse att deras sammanlagda antropogena utsläpp av de växthusgaser som står upptagna i bilaga A uttryckt i koldioxidekvivalenter inte överstiger deras tilldelade mängder, beräknade enligt deras kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp som de anges i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga B och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna artikel, i syfte att minska deras sammanlagda utsläpp av sådana gaser med minst 18 procent under 1990 års nivåer under åtagandeperioden 2013–2020.

D. Artikel 3.1b

Följande punkt ska föras in efter artikel 3.1a i protokollet:

1b. Varje part i bilaga B får föreslå en justering för att minska det procenttal som införts i den tredje kolumnen i bilaga B för sitt kvantifierade åtagande om begränsning och minskning av utsläpp som anges i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga B. Ett förslag till en sådan justering ska av sekretariatet meddelas parterna minst tre månader före mötet för partskonferensen i dess funktion som möte mellan parterna i detta protokoll, vid vilket justeringen föreslås för antagande.

E. Artikel 3.1c

Följande punkt ska föras in efter artikel 3.1b i protokollet:

1c. En justering som föreslagits av en part i bilaga I för att höja ambitionsnivån på partens kvantifierade åtagande om begränsning och minskning av utsläpp i enlighet med artikel 3.1b ovan ska anses ha antagits av partskonferensen, i sin funktion som möte mellan parterna i detta protokoll, såvida inte mer än tre fjärdedelar av de parter som är närvarande och röstar gör invändningar mot antagandet. Den antagna justeringen ska av sekretariatet meddelas depositarien, som vidarebefordrar den till samtliga parter, och den träder i kraft

¹ Gäller endast från och med den andra åtagandeperiodens början.

den 1 januari året efter depositariens meddelande. Sådana justeringar ska vara bindande för parterna.

F. Artikel 3.7a

Följande punkter ska föras in efter artikel 3.7 i protokollet:

7a. I den andra kvantifierade åtagandeperioden om begränsning och minskning av utsläpp som löper under tiden 2013–2020 ska den tilldelade mängden för varje part i bilaga I vara lika med det procenttal som anges för parten i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga B av dess sammanlagda antropogena utsläpp av växthusgaser enligt bilaga A år 1990 uttryckt i koldioxidekvivalenter eller det basår eller den basperiod som fastställts i enlighet med punkt 5 ovan multiplicerad med talet åtta. De parter i bilaga I för vilka en förändring av markanvändning och skogsbruk år 1990 utgjorde en nettokälla för utsläpp av växthusgaser ska, vid beräkningen av sina tilldelade mängder, i sina utsläpp för basåret eller basperioden 1990 inkludera det sammanlagda, antropogena utsläppet av växthusgaser från källor uttryckt i koldioxidekvivalenter minskat med upptag i kolsänkor år 1990 som härrör från förändringen av markanvändningen.

G. Artikel 3.7b

Följande punkt ska föras in efter artikel 3.7a i protokollet:

7b. Varje positiv skillnad mellan den tilldelade mängden för den andra åtagandeperioden för en part i bilaga I och de genomsnittliga årliga utsläppen under de första tre åren av den föregående åtagandeperioden multiplicerad med åtta ska överföras till denna parts annulleringskonto.

H. Artikel 3.8

I artikel 3.8 ska orden

beräkning beträffande fluorkolväten, perfluorkolväten och svavelhexafluorid som avses i punkt 7 ovan.

ersättas med:

beräkning beträffande fluorkolväten, perfluorkolväten och svavelhexafluorid som avses i punkterna 7 och 7a ovan.

I. Artikel 3.8a

Följande punkt ska föras in efter artikel 3.8 i protokollet:

8a. Varje part i bilaga I har rätt att välja 1995 eller 2000 som basår för den beräkning beträffande kvävetrifluorid som avses i punkt 7a ovan.

J. Artikel 3.12a och 3.12b

Följande punkter ska föras in efter artikel 3.12 i protokollet:

12a. Alla enheter som genereras från marknadsbaserade mekanismer som inrättas genom konventionen eller dess instrument kan användas av de parter som är upptagna i bilaga I för

att bistå dem med att fullgöra sina kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp enligt artikel 3. Alla sådana enheter som en part förvärvar från en annan part i konventionen ska läggas till den förvärvande partens tilldelade mängd och subtraheras från den överförande partens mängd enheter.

12.b. Partskonferensen i dess funktion som protokollets partsmöte ska säkerställa att i de fall då enheter från godkända verksamheter enligt marknadsbaserade mekanismer enligt punkt 12a ovan används av de parter som är upptagna i bilaga I för att bistå dem med att fullgöra sina kvantifierade åtaganden om begränsning och minskning av utsläpp enligt artikel 3, ska en andel av dessa enheter användas för att täcka administrativa kostnader samt för att bistå parter som är utvecklingsländer som är särskilt sårbara för de negativa effekterna av klimatförändringar att täcka anpassningskostnader, om dessa enheter förvärvas enligt artikel 17.

K. Artikel 4.2

Följande ska läggas till i slutet av första meningen i artikel 4.2 i protokollet:

, eller den dag de deponerar sina instrument för godkännande av en ändring av bilaga B i enlighet med artikel 3.9

L. Artikel 4.3

I artikel 4.3 i protokollet ska orden

artikel 3.7

ersättas med:

artikel 3 som den avser

Artikel 2: Ikraftträdande

Denna ändring träder i kraft i enlighet med artiklarna 20 och 21 i Kyotoprotokollet.

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den XXX
[...] (2013) XXX draft

ANNEX 2

**Ratificering av den andra åtagandeperioden för Kyotoprotokollet till Förenta
nationernas ramkonvention om klimatförändringar**

BILAGA

till

Förslag till RÅDETS BESLUT

**om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas
ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom
ramen för detta**

BILAGA

till

Förslag till RÅDETS BESLUT

om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta

Europeiska unionens förklaring i enlighet med artikel 24.3 i protokollet

Följande stater är för närvarande medlemmar av Europeiska unionen: Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Europeiska unionen förklarar att den i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 och artikel 191, är behörig att ingå internationella avtal och fullgöra de skyldigheter som följer av avtalen när detta bidrar till att följande mål uppnås:

- Att bevara, skydda och förbättra miljön.
- Att skydda människors hälsa.
- Att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt.
- Att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

Europeiska unionen förklarar att dess kvantifierade åtagande om minskning av utsläpp för den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet (2013–2020) kommer att fullgöras genom åtgärder av unionen och dess medlemsstater inom deras respektive behörighetsområde. De rättsligt bindande instrument som behövs för att fullgöra åtagandet vad gäller de frågor som regleras i protokollet, i dess ändrade lydelse enligt Dohaändringen, har redan trätt i kraft.

Europeiska unionen kommer även i fortsättningen att regelbundet informera om relevanta EU-rättsakter inom ramen för den ytterligare informationen i nationalrapporten enligt artikel 12 i konventionen för att styrka att den har fullgjort sina åtaganden enligt Kyotoprotokollet i enlighet med artikel 7.2 i detta och riktlinjerna däri.

EUROPEAN
COMMISSION

Brussels, 6.11.2013
COM(2013) 768 final

2013/0376 (NLE)

Ratification of the second commitment period of the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change

Proposal for a

COUNCIL DECISION

on the conclusion of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change and the joint fulfilment of commitments thereunder

EXPLANATORY MEMORANDUM

1. CONTEXT OF THE PROPOSAL

In December 2012, at the Doha Climate Change Conference, the 192 Parties to the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change adopted an amendment to the Kyoto Protocol¹. This ‘Doha Amendment’ establishes a second commitment period under the Kyoto Protocol, starting on 1 January 2013 and ending on 31 December 2020, with legally binding emission reduction commitments for the Parties listed in its Annex B.

The agreement on the Doha Amendment came as part of a broader package. Apart from the 38 Parties covered under the second commitment period, more than 60 other countries, including the United States, China, India, South Africa and Brazil, have now pledged mitigation action under the United Nations Framework Convention on Climate Change (“the Convention”). This brings the total share of global emissions covered by international mitigation commitments under both the Kyoto Protocol and the Convention to more than 80%. A further essential element of this broader package is the consensus of Parties to the Convention, no later than 2015, to ‘adopt a protocol, another legal instrument or an agreed outcome with legal force under the Convention applicable to all Parties’, which should come into effect and be implemented from 2020².

Article 4 of the Kyoto Protocol allows Parties to fulfil their commitments jointly. The European Union and the fifteen Parties that were Member States when the Kyoto Protocol was signed in 1997 chose to do so for the first commitment period (2008-12), and accordingly ratified the Protocol in 2002.³ The Doha Amendment and the statement of the European Union and its Member States upon its adoption⁴ state that the European Union and its Member States again intend to fulfil their reduction targets under the second commitment period jointly. Moreover, the European Union and its Member States also expressed their intention to fulfil their commitments in the second commitment period of the Kyoto Protocol jointly with Iceland. The integration of Iceland in this group of Parties fulfilling their respective commitments jointly follows a request to this effect from Iceland in June 2009. The Council, at its meeting on 15 December 2009, welcomed this request and invited the Commission to present a recommendation for the opening of the necessary negotiations with Iceland.⁵ The Commission presented its recommendation to the Council in June 2013.

Under the Doha Amendment, the European Union, its Member States and Iceland commit to limit their average annual greenhouse gas (GHG) emissions in the years 2013 to 2020 to 80% of their base year emissions (mostly 1990⁶). This commitment is based on the emission

¹ Decision 1/CMP.8, adopted by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to the Kyoto Protocol, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.1

² Decision 2/CP.18, adopted by the Conference of the Parties to the Convention, para. 4, in document UNFCCC/CP/2012/8/Add.1.

³ Council Decision 2002/358/CE of 25 April 2002 concerning the approval, on behalf of the European Community, of the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change and the joint fulfilment of commitments thereunder, OJ L 130, 15.5.2002, p.1.

⁴ The full text of this statement is reflected in paragraph 45 of the Report of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to the Kyoto Protocol on its eighth session, held in Doha from 26 November to 8 December 2012 FCCC/KP/CMP/2012/13.

⁵ Council Conclusions of 15 December 2009 on Joint Fulfilment Agreement with Iceland with regard to a future international climate agreement, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/agricult/111941.pdf.

⁶ For the first commitment period, EU base years were as follows: for carbon dioxide (CO₂), methane (CH₄) and nitrous oxide (N₂O) all Member States use 1990 as base year except: Bulgaria - 1988;

reduction targets laid down in the climate and energy package adopted in 2009, in particular the EU's Emissions Trading System (EU ETS) and the Effort Sharing Decision⁷. The commitment was determined taking into account the differences in scope between European Union legislation and the Kyoto Protocol's second commitment period⁸. This approach is in line with the Council conclusions in March 2012, which stated that the joint commitment of the European Union, its Member States and Iceland should be based on the climate and energy package, but also that the emission reduction obligations of individual Member States in the second commitment period of the Kyoto Protocol 'shall not exceed their obligations agreed in European Union legislation'. This approach was followed in the submission by the European Union and its Member States on their commitment under a second commitment period in April 2012.⁹

European Union legislation to meet the 80% target by 2020 is already in place. Extended impact assessments on the economic implications for each Member State were presented at the time of its adoption and have also been updated to take into consideration the impact of the economic and financial crisis.¹⁰ Therefore, the European Union and its Member States agreed in Doha to the immediate implementation of their commitments and responsibilities related to the second commitment period of the Kyoto Protocol as of 1 January 2013. Moreover, the European Union is on track to meet its 2020 target. The latest GHG inventory shows that 2011 emissions in the 27 Member States were 18.4% below the level of 1990 (excluding land use, land-use change and forestry and use of flexible mechanisms)¹¹. Adjusted for the differences in scope and coverage of the Kyoto Protocol and assuming a 1990 base year for Cyprus and Malta, the actual reduction in emissions in 2011 compared to emissions in the Kyoto base year would be slightly more than the 20% reduction required during the second commitment period. Based on most recent Member States' projections of GHG emissions and assuming the implementation of policies and measures currently in place, the European Environment Agency has indicated a moderate further decrease in emissions by 2020, with a total reduction of approximately 19% below 1990 levels by 2020.¹² This

Hungary - average of 1985 to 1987; Slovenia - 1986; Poland - 1988; and Romania - 1989. For the fluorinated gases all Member States use 1995 as base year except: Austria, France, Italy and Slovakia - 1990; and Romania - 1989.

⁷ Legislation adopted on 23 April 2009, including Directive 2009/29/EC of the European Parliament and of the Council amending Directive 2003/87/EC so as to improve and extend the greenhouse gas emission allowance trading scheme of the Community and Decision No 406/2009/EC of the European Parliament and of the Council of 23 April 2009 on the effort of Member States to reduce their greenhouse gas emissions to meet the Community's greenhouse gas emission reduction commitments up to 2020, OJ L 140, 5.6. 2009.

⁸ This difference in scope is explained in detail in the Commission Staff Working Document "Preparing the EU's Quantified Emission Limitation or Reduction Objective (QELRO) based on the EU Climate and Energy Package", SWD(2012) 18 final of 13.2.2012.

⁹ Submission by Denmark and the European Commission on behalf of the European Union and its Member States of 19 April 2012 on "Information on the quantified emission limitation or reduction objectives (QELROs) for the second commitment period under the Kyoto Protocol", FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1.

¹⁰ Commission Staff Working Document, 'Impact Assessment accompanying the Package of Implementation measures for the EU's objectives on climate change and renewable energy for 2020', SEC(2008) 85/3, 23.1.2008; and Commission Staff Working Document accompanying the Communication from the Commission (COM(2010) 265), 'Analysis of options to move beyond 20% greenhouse gas emission reductions and assessing the risk of carbon leakage Background information and analysis', Part I and II, SEC(2010) 650, 25.5. 2010.

¹¹ European Environment Agency, 'Annual European Union greenhouse gas inventory 1990–2011 and inventory report 2013' - Submission to the Convention Secretariat, May 2013.

¹² European Environment Agency, 'Greenhouse gas emission trends and projections in Europe 2012: Tracking progress towards Kyoto and 2020 targets', Copenhagen, 2012, p. 60.

confirms that the European Union is projected to meet its second commitment period target with policies and measures currently in place. The EU's offer to move to 30% does however remain on the table. In addition, discussions are ongoing about the most cost-effective trajectory for the European Union to reduce its greenhouse gas emissions by 80-95% in 2050, including the target for 2030.

The formal entry into force of the Doha Amendment is an important objective for the European Union. This requires 144 of the 192 Parties to the Kyoto Protocol, including the European Union and its Member States, to deposit their instruments of acceptance. This proposal for a Council Decision on the conclusion of the Doha Amendment will enable the European Union to do so. In addition to ratification by the European Union, Member States will also need to finalise their own ratification processes. In line with common practice, after their respective ratification procedures, the European Union and its Member States will simultaneously deposit their instruments of acceptance to enable simultaneous entry into force for all of them. This should take place well before the Paris Climate Change Conference at the end of 2015.

2. THE DOHA AMENDMENT

The Doha Amendment lays down mitigation commitments for the second commitment period of the Kyoto Protocol for countries listed in Annex B to the Protocol. In addition, it makes further amendments to the text of the Protocol to be implemented in the second commitment period. Most of these amendments simply enable the implementation of the new mitigation commitments, but there are also some provisions that entail changes in substantive obligations. These concern the inclusion of a new gas - nitrogen trifluoride (NF₃); two provisions related to the ambition of Parties' commitments for the second commitment period (the so-called 'ambition mechanism'); and a new Article 3(7ter).

Mitigation commitments for the second commitment period in Annex B

The Doha Amendment provides for an amended table in Annex B to the Kyoto Protocol which contains a third column setting out legally binding mitigation commitments for the second commitment period in the form of quantified economy-wide emission limitation or reduction commitments (QELRC). Thirty eight Parties to the Kyoto Protocol have listed a percentage of their base year or period emissions as their QELRC in the third column of the table in Annex B to the Kyoto Protocol. This includes four Parties that did not to date have a Kyoto target (Cyprus, Malta, Kazakhstan and Belarus). The United States was removed from Annex B, as it never ratified the Protocol. Canada is no longer a Party to the Kyoto Protocol following its withdrawal, which became effective on 12 December 2012. Japan, New Zealand and the Russian Federation remain Parties to the Kyoto Protocol, but did not assume a second commitment period target. They are now listed, together with Canada, in a separate section in Annex B.

The 80% target listed for the European Union and its Member States in Annex B is accompanied by a footnote that clarifies that these commitments are based on the understanding that they will be fulfilled jointly by the European Union and its Member States. The 80% targets of Croatia and Iceland are likewise accompanied by footnotes clarifying that they will fulfil their targets jointly with the European Union and its Member States.

Addition of Nitrogen Trifluoride (NF₃)

The list of GHGs covered by the Kyoto Protocol, contained in its Annex, is extended with the addition of one gas: nitrogen trifluoride (NF₃). NF₃ is a potent GHG; its emissions are

currently only very small, but rising, and it has a global warming potential of 17200 (one tonne of NF₃ emitted into the atmosphere is equivalent to 17 200 tonnes of carbon dioxide).

Article 3(1quater): ambition mechanism

The Doha Amendment provides for a simplified procedure, in a new Article 3(1quater), which allows a Party to adjust its commitment by increasing its ambition during a commitment period. Previously, such an adjustment would be treated as an amendment to Annex B to the Protocol which requires consensus among all Parties to the Protocol for its adoption and ratification by three-fourths of the Parties for its entry into force. Following the Doha Amendment the process for increasing ambition has become much easier. An increase in ambition proposed by a Party in relation to its own target is considered adopted unless more than three-fourths of Parties object. Moreover, it no longer requires ratification for its entry into force.

Article 3(7ter): adjustment of assigned amounts

The Doha Amendment automatically cancels the assigned amount units of a Party if and to the extent that its assigned amount for the second commitment period exceeds its average emissions in the first three years of the preceding commitment period, multiplied by eight (the number of years in the second commitment period). This means that the Doha Amendment automatically adjusts a Party's target to prevent an increase in its emissions for the period 2013 to 2020 beyond its average emissions for the years 2008 to 2010.

3. THE PROPOSED COUNCIL DECISION

This proposal for a Council Decision provides the basis for the conclusion of the Doha Amendment by the European Union and sets out the terms of the joint fulfilment of the commitments by the European Union, its Member States and Iceland.

The draft decision

The proposal for the Decision confirms that the European Union and its Member States will fulfil their commitments jointly, including with Iceland (Article 2), and clarifies responsibilities for submitting reports to facilitate the calculation of assigned amounts by the Commission and the Member States (Article 3). In addition, it contains standard provisions on the responsibilities for depositing the instrument of acceptance of the Doha Amendment with the United Nations (Article 4), and on the joint deposition of the instruments of acceptance (Article 5(1)). Importantly, it requires Member States to take the necessary steps to complete their domestic ratification processes not later than 16 February 2015, as far as possible (Article 5(2)), and requires Member States to inform the Commission of the probable date of completion of the relevant procedures by 15 September 2014 (Article 5(3)).

The proposed Decision also contains two Annexes and an attachment. The attachment provides the full text of the Doha Amendment, as adopted in Doha and notified to Parties on 21 December 2012.¹³ An overview of key provisions in the Doha Amendment is provided in section 2 above. Annex I contains the 'Notification of the terms of the agreement to fulfil the commitments of the European Union, its Member States and Iceland under Article 3 of the Kyoto Protocol jointly', as required by Article 4(2) of the Protocol ('notification of the terms of joint fulfilment'). Annex II contains an updated declaration of competence by the European Union, to be made in accordance with Article 24(3) of the Kyoto Protocol.

¹³ Notification by the Secretary-General of the United Nations, acting in his capacity as depositary, C.N.718.2012.TREATIES-XXVII.7.c (Depositary Notification).

The notification of the terms of joint fulfilment (Annex I)

The notification of the terms of joint fulfilment in Annex I consists of three sections. The first section describes the members of the agreement as the European Union, its Member States and Iceland. The second section establishes how the members of the agreement will fulfil their commitments. The third section sets out the respective emission levels allocated to the Members of the agreement.

Joint fulfilment of the commitments under Article 3 of the Protocol

Article 4(2) of the Kyoto Protocol requires the Parties to a joint fulfilment agreement to notify the Convention secretariat of the terms of the agreement to fulfil jointly their commitments under Article 3. Section 2 of the joint fulfilment agreement describes in detail how these commitments under Article 3 of the Protocol, and any choices to be made thereunder, apply for the second commitment period. For all of the provisions that already applied during the first commitment period, the proposal continues the approach chosen by the European Union and the fifteen Member States that were part of the joint fulfilment agreement for the first commitment period. This includes the application of Article 3(3) and (4) of the Protocol at Member State level, the base year for the European Union being the sum of base year choices of the Member States, and the exclusion of international aviation (i.e. flights between Member States and flights between Member States and third countries) in line with the provisions of the Convention and the Protocol. The text in section 2 clarifies this. In addition, it also describes how Article 3(1quater) - the ambition mechanism - and Article 3(7ter) apply for the second commitment period.

Article 3(1quater): the ambition mechanism

The Doha Amendment provides for a simplified procedure, in a new Article 3(1quater) that allows a Party to adjust its commitment by increasing its ambition during a commitment period. Annex I to the draft ratification Decision clarifies that each Member State may individually decide to increase the level of ambition by cancelling relevant Kyoto units. A formal increase in ambition of the joint commitment of the European Union, its Member States and Iceland, and a resulting decrease in the joint assigned amount, can only be done jointly.

Article 3(7ter): adjustment of assigned amounts

The new Article 3(7ter) requires a Party's commitment for the second commitment period to be at least at the level of its average emissions for the years 2008 to 2010, and automatically strengthens targets that would otherwise allow emissions to increase above that average. The European Union, its Member States, Croatia and Iceland declared upon the adoption of the Doha Amendment that 'Article 3(7ter) will be applied to the joint assigned amount pursuant to the agreement on joint fulfilment by the European Union, its Member States, Croatia and Iceland and will not be applied to the European Union, its Member States, Croatia or Iceland individually.'¹⁴

As the application of Article 3(7ter) to the European Union, its Member States and Iceland jointly is a fundamental assumption in the Union's decision to ratify, it forms an integral part of the definition and ambition of the Union's commitment. Annex I of the draft ratification Decision therefore explicitly states that, as part of application of commitments under Article 3 of the Kyoto Protocol to the European Union, the Member States and Iceland, the calculation pursuant to Article 3(7ter) of the Protocol applies to the joint assigned amount of the second

¹⁴ Footnote 4, above.

commitment period and the sum of the average annual emissions of the members for the years 2008 to 2010 multiplied by eight.

An indicative estimate of the joint assigned amount for the second commitment period, based on currently available base year data and still applying global warming potentials of the second Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), would translate into an average annual assigned amount of approximately 4632 million tonnes of carbon dioxide equivalent (CO₂-eq) GHG emissions. The most recently reported average annual emissions of the European Union, its Member States and Iceland for the years 2008 to 2010 are 4782 million tonnes. Article 3(7ter) of the Protocol is therefore not expected to result in the automatic cancellation of assigned amount units for the European Union, its Member States and Iceland (see table).

Table: Application of Article 3(7ter) in the European Union and Iceland*

Base year emissions**	GHG emissions 2008	GHG emissions 2009	GHG emissions 2010	Average GHG emissions 2008, 2009 and 2010	Estimated annual average assigned amount 2013-2020
5 790	4 989	4 623	4 734	4 782	4 632
* Based on 2013 inventory data and global warming potentials of the IPCC's Second Assessment Report ** Assuming 1990 as base year for Cyprus and Malta All figures in Mt CO₂-eq.					

Respective emission levels allocated to the members to the agreement

A common emission level for the EU ETS

Section 3 of Annex I describes how the respective emission levels are allocated to the European Union, its Member States and Iceland. This reflects the approach taken in the climate and energy package:

- A common emission level is defined for emissions from sectors and gases listed in Annex A to the Kyoto Protocol that are also covered by the EU ETS (i.e. included in Annex I to the EU ETS Directive and taking into account the application of its Articles 24 and 27)
- Emissions from sectors and gases listed in Annex A to the Kyoto Protocol that are not covered by the EU ETS and removals from sources covered by the Kyoto Protocol will be covered by the emission levels from individual Member States and Iceland.

This approach is different from that chosen for the first commitment period, where individual commitments identified for each Member State covered the full extent of their economy-wide emissions. This is because of the changes agreed in the climate and energy package, as of 1 January 2013, under which the EU ETS no longer operates through individual Member State targets and national allocation plans. It is implemented through a single Union-wide quantity of allowances or 'cap' and a harmonised system for the allocation of emission allowances through auction and transitional free allocations. Under this system it is not possible *ex ante* to

assign accurately shares of the EU ETS to individual Member States in the joint fulfilment agreement. The shift to auctioning - to promote economic efficiency, avoid windfall profits and to promote solidarity and growth - as the default method for allocating emission allowances is the primary reason for this. Other reasons include the impossibility to determine *ex ante* the actual allocation of EU ETS allowances to new entrants, and possible changes to the list of sectors and subsectors deemed exposed to a significant risk of carbon leakage.

As indicated above, international aviation is not covered under the common emission level for the EU ETS as it is not included in Annex A to the Kyoto Protocol.

Emission levels for the Member States and Iceland

Emissions in sectors included in the Kyoto Protocol that are not covered by the EU ETS will continue to be covered by emission levels set for individual Member States and Iceland. The difference with the first commitment period is that these emission levels are no longer presented as a reduction percentage compared to base year emissions, but as an absolute figure. This absolute figure, expressed in tonnes of carbon dioxide equivalent (CO₂-eq) is listed for each Member State in table 1 of Annex I. The figure for Iceland will be included upon the conclusion of a bilateral agreement with Iceland on the joint fulfilment of its commitment with the European Union and its Member States. The figure for individual Member States are equal to the sum of each Member State's Annual Emissions Allocation (AEA) under the Effort Sharing Decision for the years 2013 to 2020. This is calculated on the basis of the global warming potential values from the IPCC's Fourth Assessment Report, as set out in Annex II to Commission Decision 2013/162/EU¹⁵ and adjusted by [AEA update Decision – C(2013)7183]. This is further adjusted by the results of the application of Article 3(7bis) of the Kyoto Protocol¹⁶.

Nitrogen Trifluoride (NF₃)

The Doha Amendment includes NF₃ in the scope of the Kyoto Protocol. This inclusion was anticipated in the Monitoring Mechanism Regulation¹⁷, which requires the monitoring and reporting of NF₃ emissions. NF₃ emissions are however not covered under the EU ETS or the Effort Sharing Decision, and so they are not part of Member State targets under European Union legislation. As aggregate emissions of NF₃ in the Union are insignificant, the April 2012 submission of the European Union and its Member States to the Convention on its Kyoto Protocol commitment assumed these to be zero.¹⁸ This proposal for a Council Decision requires Member States to account for those emissions against the assigned amount of the Member State in which those emissions take place.

Land use, land-use change and forestry (LULUCF)

Article 3(3) and (4) of the Kyoto Protocol include emissions from land use, land-use change and forestry (LULUCF) in the Kyoto Protocol. The implementing rules agreed under the Kyoto Protocol, revised at the Durban Climate Change conference, require Parties with a

¹⁵ Commission Decision 2013/162/EU of 26 March 2013 on determining Member States' annual emission allocations for the period 2013 to 2020 pursuant to Decision No 406/2009/EC of the European Parliament and of the Council, OJ L 90/106, 28.3.2013.

¹⁶ Article 3(7bis) of the Kyoto Protocol requires those Parties included in Annex B for whom land-use change and forestry constituted a net source of greenhouse gas emissions in 1990 to include in their 1990 emissions base year or period the aggregate anthropogenic CO₂-eq emissions by sources minus removals by sinks in 1990 from land-use change for the purposes of calculating their assigned amount.

¹⁷ Regulation (EU) No 525/2013 of the European Parliament and of the Council of 21 May 2013 on a mechanism for monitoring and reporting greenhouse gas emissions and for reporting other information at national and Union level relevant to climate change, OJ L 165, 18.6.2013, p. 13–40.

¹⁸ Footnotes 8 and 9 above.

commitment to account for emissions and removals from afforestation, reforestation and deforestation, as well as from forest management, as part of their commitment in the second commitment period. In addition, Parties may choose to account for emissions from cropland and grazing land management. While Parties are required to account for LULUCF emissions towards their commitments under the Kyoto Protocol, this is not the case in the European Union, where emissions from the LULUCF sector are included neither in the EU ETS nor in the Effort Sharing Decision. However, in May 2013, the European Parliament and Council did adopt Decision 529/2013/EU which establishes accounting rules on GHG emissions and removals resulting from activities relating to LULUCF and on information concerning actions related to those activities.¹⁹ This legislation brings the European Union LULUCF reporting into line with the Kyoto Protocol requirements.

Although emissions from individual Member States in the LULUCF sector are hard to project, estimates have shown that the LULUCF sector for the Union as a whole is likely to provide net LULUCF credits of around 1% of European Union base year emissions²⁰. The April 2012 submission of the European Union and its Member States to the Convention on its Kyoto Protocol commitment therefore assumed LULUCF emissions for the Union as a whole to be zero.²¹

In line with Member States' responsibility for forestry policy and given the absence of European Union targets for the LULUCF sector, Member States will need to account for LULUCF emissions and removals, to the extent that these are covered under the Protocol, against their individual emission levels. The inclusion of the LULUCF sector in the emission levels of Member States and Iceland is based on the assumption that no net emissions or removals occur in that sector. Any such emissions can, however, be compensated through over-performance in other sectors not covered under the EU ETS: through use of the Kyoto Protocol's flexible mechanisms and through the use of surplus emission rights carried over from the first commitment period held in that Member State's previous period surplus reserve (PPSR).

The Commission will closely monitor emissions and removals from the LULUCF sector in Member States. Should it become apparent that individual Member States face unexpected significant LULUCF emissions, even when implementing robust policies to limit them, the Commission will consider proposing a mechanism to assist those Member States affected.

The Council, in its March 2012 conclusions, acknowledged the particularities of richly-forested countries, especially as regards the limited possibilities to cover emissions from afforestation, reforestation and deforestation with growing forest management sinks.²² The Commission will continue to explore options with a view to finding a satisfactory solution that ensures environmental integrity.

Determining emission levels and assigned amounts

The Kyoto Protocol requires commitments to be translated into an assigned amount, which reflects the authorised amount of emissions, in tonnes of CO₂-eq, during a commitment period. This proposal for a Council Decision provides that the assigned amounts of the

¹⁹ Decision No 529/2013/EU of the European Parliament and of the Council of 21 May 2013 on accounting rules on greenhouse gas emissions and removals resulting from activities relating to land use, land-use change and forestry and on information concerning actions relating to those activities, OJ L 165/80 of 18.6.2013.

²⁰ Footnote 8, above.

²¹ Footnote 9, above.

²² Paragraph 9 of the Council conclusions of 9 March 2012 on the follow-up to the Durban climate conference.

European Union, its Member States and Iceland are equal to the respective emission levels that are defined in section 3 of its Annex I.

This proposal also provides for a joint assigned amount of the European Union, its Member States and Iceland, which reflects the joint quantified emission reduction commitment of 80 % of base year emissions. As determined by the relevant provisions of the Kyoto Protocol, the joint assigned amount will be calculated by multiplying the sum of base year emissions of the Member States and Iceland by 80 % (the joint commitment) and eight (the duration of the commitment period in years).

The joint assigned amount provides the basis for determining the individual assigned amounts of the European Union, its Member States and Iceland as follows:

- The respective assigned amount of each Member State and Iceland is the sum of the respective emission level as listed in table 1 of Annex I to the proposed Council Decision and the application of Article 3(7bis) of the Kyoto Protocol for that Member State or Iceland.
- The assigned amount of the European Union is the difference between the joint assigned amount, and the sum of the emission levels of the Member States and Iceland. The figure will be finalised in the light of the European Union's report to facilitate the calculation of the joint assigned amount.

The implementation of reporting obligations

The Kyoto implementing rules require Parties by 14 April 2015 to submit a report to facilitate the calculation of the assigned amount and to demonstrate the capacity to account for its emissions and assigned amount. Article 3 of this proposal for a Council Decision requires the Commission to prepare and submit the report to facilitate the calculation of the joint assigned amount of the European Union, its Member States and Iceland, as well as the assigned amount of the European Union (corresponding to the emissions covered under the EU ETS). The Member States and Iceland are each required to submit a report to facilitate the calculation of their respective assigned amounts, covering non-EU ETS emissions. These reports will be subject to a review, after which the assigned amounts are to be finalised and recorded in the compilation and accounting database. The reports to facilitate the calculation of the assigned amounts of the Member States and Iceland will express the assigned amount as equal to the emission level of that Member State or Iceland, both in tonnes of CO₂-eq and as a percentage of that Member State's or Iceland's base year emissions.

Further reporting obligations, including annual inventory reports, will continue to be fulfilled by the Commission (on behalf of the European Union) and the Member States. These are required by internationally agreed reporting requirements under the Kyoto Protocol and are implemented through the Monitoring Mechanism Regulation. The approach to joint fulfilment set out in this proposal for a Council Decision will require Member States also to report separately their emissions from sources and removals by sinks covered under the Kyoto Protocol from sectors not included in the EU ETS. Article 7 of the The Monitoring Mechanism Regulation already requires Member States to report annually on their EU ETS emissions, and the ratio of those emissions to the total reported emissions. The source of this data is provided by the EU Transaction Log (EUTL), which checks and records all transactions taking place within the EU ETS. Using data from the EUTL, the European Environment Agency (EEA) publishes aggregated data on the verified emissions, allowances and surrendered units broken down by Member State, sector, size and year in its EU ETS data viewer.²³ This same data is used for analyses of GHG emissions in various official reports,

²³ <http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/data/data-viewers/emissions-trading-viewer>.

including the European Commission's annual report on progress towards European Union and international commitments, published pursuant to Article 21 of the Monitoring Mechanism Regulation,²⁴ and the EEA's annual reports on GHG emission trends and projections in Europe. Moreover, the data is also used in the European Union's annual GHG inventory report, adjusted for differences in coverage between the Kyoto Protocol and the EU ETS (excluding international aviation).

Declaration of competence (Annex II)

Annex II to the proposed Decision updates the declaration of competence made upon ratification of the Kyoto Protocol in 2002. It now lists all 28 Member States of the European Union, and reflects the entry into force of the Lisbon Treaty.

²⁴ Previous reports were issued under Article 5 of Decision 280/2004/EC, which was replaced by the Monitoring Mechanism Regulation.

Proposal for a

COUNCIL DECISION

on the conclusion of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change and the joint fulfilment of commitments thereunder

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Articles 192(1), in conjunction with Article 218(6)(a) thereof,

Having regard to the proposal from the European Commission,

Having regard to the consent of the European Parliament,

Whereas:

- (1) At the Doha Climate Change Conference in December 2012, Parties to the Kyoto Protocol ('the Kyoto Protocol') to the United Nations Framework Convention on Climate Change ('the Convention') adopted the Doha Amendment, establishing a second commitment period of the Kyoto Protocol, starting on 1 January 2013 and ending on 31 December 2020. The Doha Amendment amends Annex B to the Kyoto Protocol, setting out further legally-binding mitigation commitments for Parties listed in that Annex for the second commitment period, and amending and further stipulating provisions on the implementation of Parties' mitigation commitments during the second commitment period.
- (2) The Union and its Member States agreed to the Doha Amendment as part of a package that contains mitigation pledges under the Convention and the Kyoto Protocol by a broad range of countries and brings the share of global emissions covered by mitigation commitments for the period after 2012, both under the Convention and the Kyoto Protocol, to more than 80%.
- (3) A further essential element of that package is the consensus of the Parties to the Convention to adopt, by the end of 2015, a protocol, another legal instrument or an agreed outcome with legal force under the Convention applicable to all Parties, which should come into effect and be implemented from 2020. Negotiations on this legally binding instrument are on-going under the *Ad Hoc* Working Group on the Durban Platform for Enhanced Action.
- (4) The Doha Amendment is subject to acceptance by the Parties to the Kyoto Protocol, and will enter into force for those Parties having accepted it on the ninetieth day after the date of receipt by the Convention Depositary of an instrument of acceptance by at least three fourths of the Parties to the Kyoto Protocol. A total of 144 instruments of acceptance are required for the entry into force of the Doha Amendment.
- (5) The Council agreed, in its conclusions of 9 March 2012, to propose a joint quantified emission reduction commitment of 20% for the second commitment period of the Kyoto Protocol for the Union. That commitment was determined on the basis of the

Union's total greenhouse gas emissions allowed during the period 2013-20 under its climate and energy package.¹

- (6) The Council further agreed, in line with this approach, that the emission reduction obligations of individual Member States will not exceed the obligations agreed in Union legislation, and that the commitment will be based on the sum of base year emissions of Member States in accordance with the Kyoto Protocol. Accordingly, the Union and its Member States agreed at the Doha Climate Change Conference to a quantified emission reduction commitment that limits their average annual emissions of greenhouse gases during the second commitment period to 80 % of the sum of their base year emissions. This is reflected in the Doha Amendment.
- (7) In line with the Council's conclusions of 9 March 2012, the Union has also offered to move to a 30 % reduction by 2020 compared to 1990 levels, as part of a global and comprehensive agreement for the period beyond 2012, provided that other developed countries commit themselves to comparable emission reductions and developing countries contribute adequately according to their responsibilities and respective capabilities. This offer is reflected in the Doha Amendment.
- (8) The targets for the Union and its Member States are listed in the Doha Amendment with a footnote stating that those targets are based on the understanding that they will be fulfilled jointly by the European Union and its Member States, in accordance with Article 4 of the Kyoto Protocol. The Union, its Member States, Croatia and Iceland also issued a joint declaration upon the adoption of the Doha Amendment, expressing their intention to fulfil their commitments in the second commitment period jointly. This declaration is reflected in the Report of the Conference and was reiterated in the Council's conclusions of 17 December 2012.
- (9) In deciding to fulfil their commitments jointly in accordance with Article 4 of the Protocol, the Union and its Member States are jointly responsible, under paragraph 6 of that Article and in accordance with Article 24(2) of the Protocol, for the fulfilment of their quantified emission reduction commitments under Article 3(1bis) of the Kyoto Protocol. Consequently, and in accordance with Article 4(3) of the Treaty on European Union, Member States individually and collectively have the obligation to take all appropriate measures, whether general or particular, to ensure fulfilment of the obligations resulting from action taken by the institutions of the Union, to facilitate the achievement of this commitment and to abstain from any measure that could jeopardise its attainment.
- (10) In the same declaration, the Union, its Member States, Croatia and Iceland also stated, in line with Article 4(1) of the Kyoto Protocol, which allows Parties to fulfil their commitments under Article 3 of the Kyoto Protocol jointly, that Article 3(7ter) of the Kyoto Protocol will be applied to the joint assigned amount pursuant to the agreement on joint fulfilment by the European Union, its Member States, Croatia and Iceland and will not be applied to Member States, Croatia or Iceland individually. The Council, at its meeting on 15 December 2009, welcomed a request by Iceland to fulfil its commitments under a second commitment period jointly with

¹ Legislation adopted on 23 April 2009, including Directive 2009/29/EC of the European Parliament and of the Council amending Directive 2003/87/EC so as to improve and extend the greenhouse gas emission allowance trading scheme of the Community and Decision No 406/2009/EC of the European Parliament and of the Council of 23 April 2009 on the effort of Member States to reduce their greenhouse gas emissions to meet the Community's greenhouse gas emission reduction commitments up to 2020, OJ L 140, 5.6. 2009.

the Union and its Member States and invited the Commission to present a recommendation for the opening of the necessary negotiations on an agreement with Iceland that is in line with the principles and criteria set out in the Union's climate and energy package. The agreement with Iceland, concerning Iceland's participation in the joint fulfilment of the commitments of the Union, its Member States and Iceland in the second commitment period of the Kyoto Protocol sets out the terms of that participation.²

- (11) The Kyoto Protocol requires Parties that agree to fulfil their commitments under Article 3 of the Protocol jointly to set out in that agreement the respective emission level allocated to each of the Parties. The Kyoto Protocol requires the Parties to a joint fulfilment agreement to notify the Convention Secretariat of the terms of that agreement on the date of deposit of their instruments of ratification or approval.
- (12) In line with existing Union legislation, the respective emission level allocated to the Union covers the emissions of greenhouse gases under the Directive 2003/87/EC of the European Parliament and of the Council³, to the extent that those greenhouse gas emissions are covered by Annex A to the Kyoto Protocol.
- (13) The respective emission levels of the Member States and Iceland cover the remaining greenhouse gas emissions by sources and removals by sinks on their territories, where those sources and sinks are not covered under Directive 2003/87/EC but covered by the Kyoto Protocol. This includes all emissions from sources and removals by sinks from human-induced land use, land-use change and forestry activities covered by Article 3(3) and (4) of the Kyoto Protocol as well as all nitrogen trifluoride (NF₃) emissions.
- (14) The Commission should continue to explore options with a view to finding a satisfactory solution to address the particularities of richly-forested countries, especially as regards the limited possibilities to cover emissions from afforestation, reforestation and deforestation with growing forest management sinks, and which ensures environmental integrity.
- (15) In line with the Council conclusions of 9 March 2012 and the offer of the Union and its Member States to take on an 80 % target under the second commitment period, the emission levels of the Member States are equal to the sum of the annual emission allocations for 2013 to 2020 determined pursuant to Decision No. 406/2009/EC of the European Parliament and of the Council⁴. This amount, based on global warming potential values from the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change, was determined under Annex II to Commission Decision 2013/162/EU⁵ and adjusted by [AEA update Decision – C(2013)7183]. The emission level for Iceland was determined in the agreement with Iceland.

² [reference to bilateral agreement with Iceland]

³ Directive 2003/87/EC of the European Parliament and of the Council of 13 October 2003 establishing a scheme for greenhouse gas emission allowance trading within the Community and amending Council Directive 96/61/EC (OJ L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁴ Decision No. 406/2009/EC of the European Parliament and of the Council of 23 April 2009 on the effort of Member States to reduce their greenhouse gas emissions to meet the Community's greenhouse gas emission reduction commitments up to 2020 (OJ L 140, 5.6.2009, p. 136).

⁵ Commission Decision 2013/162/EU of 26 March 2013 on determining Member States' annual emission allocations for the period 2013 to 2020 pursuant to Decision No 406/2009/EC of the European Parliament and of the Council, OJ L 90/106, 28.3.2013.

- (16) Pursuant to Regulation (EU) No 525/2013 of the European Parliament and of the Council⁶, Member States are required to report the actual or estimated allocation of verified emissions reported by installations and operators under Directive 2003/87/EC to the source categories of the national greenhouse gas inventory, where possible, and the ratio of those verified emissions to the total reported greenhouse gas emissions in the source categories. This enables Member States to report separately on the emissions covered by their own emission levels. The section on the Union assigned amount in the Union report should identify the amount of the emissions covered under the Union's assigned amount that occurred in each Member State.
- (17) The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to the Kyoto Protocol has decided that each Party with a commitment listed for the second commitment period should, by 15 April 2015, submit to the Convention Secretariat a report to facilitate the calculation of its assigned amount. The Commission should prepare the report to facilitate the calculation of the joint assigned amount of the Union, its Member States and Iceland. This report will also determine the assigned amount of the Union. The Member States and Iceland should submit their reports by 15 April 2015, which will determine their assigned amounts as equal to their emission levels as listed in Annex II to this Decision.
- (18) In order to underline the commitment of the Union and its Member States to a timely entry into force of the Doha Amendment, the Union, its Member States and Iceland should ratify it not later than 16 February 2015.
- (19) The Doha Amendment should be approved on behalf of the European Union,

⁶ Regulation (EU) No 525/2013 of the European Parliament and of the Council of 21 May 2013 on a mechanism for monitoring and reporting greenhouse gas emissions and for reporting other information at national and Union level relevant to climate change and repealing Decision No 280/2004/EC (OJ L 165, 18.6.2013, p. 13).

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The Doha Amendment to the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change ('the Convention') agreed on 8 December 2012 in Doha is hereby approved on behalf of the European Union.

The text of the Doha Amendment is attached to this Decision.

Article 2

The Union and its Member States shall fulfil their commitments under Article 3 of the Kyoto Protocol and the Doha Amendment in accordance with the notification of the terms of the agreement to fulfil jointly the commitments of the European Union, its Member States and Iceland under Article 3 of the Kyoto Protocol ("the Notification"), set out in Annex I.

Article 3

1. The Commission shall prepare the report to facilitate the calculation of the joint assigned amount of the Union, its Member States and Iceland, and consequently the assigned amount of the Union, in accordance with the requirements of the Kyoto Protocol, the Doha Amendment and decisions adopted thereunder. The Commission shall submit this report to the Convention Secretariat by 15 April 2015.

2. The assigned amounts of the Member States and Iceland shall be equal to the emission levels set out in the Notification in Annex I. By 15 April 2015, Member States shall submit to the Convention Secretariat reports to facilitate the calculation of their assigned amounts, in accordance with the requirements of the Kyoto Protocol, the Doha Amendment and decisions adopted thereunder.

Article 4

1. The President of the Council shall designate the person(s) empowered to deposit, on behalf of the Union, the instrument of acceptance with the Secretary-General of the United Nations in accordance with Article 20(4) and Article 21(7) of the Kyoto Protocol, together with the updated declaration of competence set out in Annex II, in accordance with Article 24(3) of the Kyoto Protocol.

2. The President of the Council shall also designate the person(s) empowered to notify, on behalf of the Union, the Notification in Annex I to the Convention Secretariat in accordance with Article 4(2) of the Kyoto Protocol.

Article 5

1. Member States shall take the necessary steps with a view to depositing their instruments of acceptance simultaneously with the Union, and as far as possible not later than 16 February 2015. When depositing their instruments of acceptance of the Amendment, Member States shall notify, on their own behalf, the Notification in Annex I to the Convention Secretariat in accordance with Article 4(2) of the Kyoto Protocol.

2. Member States shall inform the Commission not later than 15 September 2014 of their decisions to accept the Amendment or, according to the circumstances, of the probable date of completion of the necessary procedures. The Commission shall, in cooperation with the

Member States, choose a date for simultaneously depositing the instruments of approval or acceptance.

Article 6

This Decision shall enter into force on the third day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

Done at Brussels,

For the Council
The President

EUROPEAN
COMMISSION

Brussels, 6.11.2013
COM(2013) 768 final

Ratification of the second commitment period of the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change

ANNEX

to the

**Proposal for a
COUNCIL DECISION**

on the conclusion of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change and the joint fulfilment of commitments thereunder

ANNEX
to the
Proposal for a
COUNCIL DECISION

on the conclusion of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change and the joint fulfilment of commitments thereunder

Notification of the terms of the agreement to fulfil jointly the commitments of the European Union, its Member States and Iceland under Article 3 of the Kyoto Protocol

1. MEMBERS OF THE AGREEMENT

The European Union, its Member States and the Republic of Iceland are members of this agreement ('the members'). The following States are at present Member States of the European Union:

the Kingdom of Belgium, the Republic of Bulgaria, the Czech Republic, the Kingdom of Denmark, the Federal Republic of Germany, the Republic of Estonia, Ireland, the Hellenic Republic, the Kingdom of Spain, the French Republic, the Republic of Croatia, the Italian Republic, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania, the Grand Duchy of Luxembourg, Hungary, the Republic of Malta, the Kingdom of the Netherlands, the Republic of Austria, the Republic of Poland, the Portuguese Republic, Romania, the Republic of Slovenia, the Slovak Republic, the Republic of Finland, the Kingdom of Sweden, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

Iceland participates in this agreement pursuant to the agreement with Iceland concerning Iceland's participation in the joint fulfilment of the commitments of the European Union, its Member States and Iceland in the second commitment period of the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change [insert reference following conclusion of the agreement].

2. JOINT FULFILMENT OF THE COMMITMENTS UNDER ARTICLE 3 OF THE KYOTO PROTOCOL

In accordance with Article 4(1) of the Kyoto Protocol, the Members will fulfil their commitments under Article 3 thereof as follows:

- The members shall jointly ensure that in the Member States and Iceland the combined sum of the aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions of the greenhouse gases listed in Annex A to the Kyoto Protocol does not exceed their joint assigned amount. This amount is calculated pursuant to the quantified emission limitation and reduction commitment listed in the third column of the table contained in Annex B to the Kyoto Protocol and in accordance with the provisions of Article 3 thereof.
- The application of Article 3(1) of the Kyoto Protocol to greenhouse gas emissions from aviation and shipping for the Member States and Iceland is based on the Convention's approach of only including emissions from domestic flights and

domestic shipping in Parties' targets. The European Union approach under the second commitment of the Kyoto Protocol remains the same as for the first commitment period, given the lack of progress since Decision 2/CP.3 in attributing these emissions to Parties' targets. This is without prejudice to the stringency of the European Union's commitments under the climate and energy package, which remain unchanged. It is also without prejudice to the need to take measures concerning emissions of such gases from aviation and marine bunker fuels.

- Each member may increase its ambition level through transferring assigned amount units, emission reduction units or certified emission reduction units to a cancellation account established in its national registry. The members shall jointly submit the information required by paragraph 9 of decision 1/CMP.8, and jointly make any proposals for the purpose of Article 3(1ter) and (1quater) of the Protocol.
- The members shall continue to apply Article 3(3) and (4) of the Protocol and decisions agreed thereunder individually.
- The combined base year emissions of the members shall equal the sum of emissions in the respective base years applicable to each Member State and Iceland.
- If land-use change and forestry constituted a net source of greenhouse gas emissions in 1990 for any Member State or Iceland, that member shall, pursuant to Article 3(7bis) of the Protocol, include in its 1990 emissions base year or period the aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions by sources minus removals by sinks in 1990 from land-use change for the purpose of calculating the joint assigned amount of the members determined in accordance with Article 3 (7bis), (8) and (8bis) of the Protocol.
- The calculation pursuant to Article 3(7ter) of the Protocol shall apply to the joint assigned amount of the second commitment period for the members determined in accordance with Article 3 (7bis), (8) and (8bis) of the Protocol and the sum of the average annual emissions of the members for the first three years of the first commitment period multiplied by eight.

3. RESPECTIVE EMISSION LEVELS ALLOCATED TO THE MEMBERS TO THE AGREEMENT

The joint quantified emission limitation and reduction commitment for the members listed in the third column of Annex B of the Kyoto Protocol for the Members is 80%. The joint assigned amount of the Members will be determined pursuant to Article 3(7 bis), (8) and (8 bis) of the Protocol, and its calculation will be facilitated by the report submitted by the European Union pursuant to paragraph 2 of decision 2/CMP.8.

The respective emission levels of the members are as follows:

- The emission level for the European Union is the difference between the joint assigned amount of the members, and the sum of the emission levels of the Member States and Iceland. Its calculation will be facilitated by the report submitted pursuant to paragraph 2 of decision 2/CMP.8.
- The respective emission levels of the Member States and Iceland in accordance with Article 4(1) and (5) of the Protocol are the sum of their respective amounts listed in table 1 and any results of the application of Article 3(7bis) of the Protocol for that Member State or Iceland.

The assigned amounts of the members shall be equal to their respective emission levels.

The assigned amount of the European Union covers the emissions of greenhouse gases under the European Union Emissions Trading System, in which its Member States and Iceland participate, to the extent that these emissions are covered under the Protocol. The respective assigned amounts of the Member States and Iceland cover the greenhouse gas emissions by sources and removals by sinks in each Member State or Iceland from sources and sinks not covered under the European Union scheme for greenhouse gas emission allowance trading. This includes all emissions from sources and removals by sinks covered by Article 3(3) and (4) of the Protocol as well as all emissions of nitrogen trifluoride (NF₃) under the Protocol.

Members to this agreement shall report separately on the emissions by sources and removals by sinks covered by their respective assigned amounts.

Table 1: Emission levels of the Member States and Iceland (before application of Article 3(7bis))

Belgium	584 228 513
Bulgaria	222 945 983
Czech Republic	520 515 203
Denmark	269 321 526
Germany	3 592 699 888
Estonia	51 056 976
Ireland	343 467 221
Greece	480 791 166
Spain	1 766 877 232
France	3 014 714 832
Croatia	162 271 086
Italy	2 410 291 421
Cyprus	47 450 128
Latvia	76 633 439
Lithuania	113 600 821
Luxembourg	70 736 832
Hungary	434 486 280
Malta	9 299 769
Netherlands	919 963 374
Austria	405 712 317
Poland	1 583 938 824
Portugal	402 210 711
Romania	656 059 490
Slovenia	99 425 782
Slovakia	202 268 939
Finland	240 544 599
Sweden	315 554 578
United Kingdom	2 743 362 625
Iceland	[figure to be determined in agreement with Iceland]

EUROPEAN
COMMISSION

Brussels, 6.11.2013
COM(2013) 768 final

Ratification of the second commitment period of the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change

ANNEX

to the

Proposal for a COUNCIL DECISION

on the conclusion of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change and the joint fulfilment of commitments thereunder

ANNEX
to the
Proposal for a COUNCIL DECISION
on the conclusion of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol to the United Nations
Framework Convention on Climate Change and the joint fulfilment of commitments
thereunder

Declaration by the Union made in accordance with Article 24(3) of the Protocol

The following States are at present Member States of the European Union: the Kingdom of Belgium, the Republic of Bulgaria, the Czech Republic, the Kingdom of Denmark, the Federal Republic of Germany, the Republic of Estonia, Ireland, the Hellenic Republic, the Kingdom of Spain, the French Republic, the Republic of Croatia, the Italian Republic, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania, the Grand Duchy of Luxembourg, Hungary, the Republic of Malta, the Kingdom of the Netherlands, the Republic of Austria, the Republic of Poland, the Portuguese Republic, Romania, the Republic of Slovenia, the Slovak Republic, the Republic of Finland, the Kingdom of Sweden, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

The European Union declares that, in accordance with the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Article 192 (1) and Article 191 thereof, it is competent to enter into international agreements, and to implement the obligations resulting therefrom, which contribute to the pursuit of the following objectives:

- preserving, protecting and improving the quality of the environment;
- protecting human health;
- prudent and rational utilisation of natural resources;
- promoting measures at international level to deal with regional or worldwide environmental problems, and in particular combating climate change.

The European Union declares that its quantified emission reduction commitment for the second commitment period under the Kyoto Protocol (2013-2020) will be fulfilled through action by the Union and its Member States within the respective competence of each. The legally binding instruments to implement its commitment, covering matters governed by the Protocol as amended by the Doha Amendment, are already in force.

The European Union will continue to provide information, on a regular basis, on relevant European Union legal instruments within the framework of the supplementary information incorporated in its National Communication submitted under Article 12 of the Convention for the purpose of demonstrating compliance with its commitments under the Kyoto Protocol in accordance with article 7(2) thereof and the guidelines thereunder.

EUROPEAN
COMMISSION

Brussels, 6.11.2013
COM(2013) 768 final

Ratification of the second commitment period of the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change

ATTACHMENT

**to the Proposal for a
COUNCIL DECISION**

on the conclusion of the Doha Amendment to the Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change and the joint fulfilment of commitments thereunder

Doha Amendment to the Kyoto Protocol

Doha amendment to the Kyoto Protocol

Article 1: Amendment

A. Annex B to the Kyoto Protocol

The following table shall replace the table in Annex B to the Protocol:

1	2	3	4	5	6
<i>Party</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2008–2012) (percentage of base year or period)</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013–2020) (percentage of base year or period)</i>	<i>Reference year¹</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013–2020) (expressed as percentage of reference year)¹</i>	<i>Pledges for the reduction of greenhouse gas emissions by 2020 (percentage of reference year)²</i>
Australia	108	99.5	2000	98	–5 to –15% or –25% ³
Austria	92	80 ⁴	NA	NA	
Belarus ^{5*}		88	1990	NA	–8%
Belgium	92	80 ⁴	NA	NA	
Bulgaria*	92	80 ⁴	NA	NA	
Croatia*	95	80 ⁶	NA	NA	–20%/–30% ⁷
Cyprus		80 ⁴	NA	NA	
Czech Republic*	92	80 ⁴	NA	NA	
Denmark	92	80 ⁴	NA	NA	
Estonia*	92	80 ⁴	NA	NA	
European Union	92	80 ⁴	1990	NA	–20%/–30% ⁷
Finland	92	80 ⁴	NA	NA	
France	92	80 ⁴	NA	NA	
Germany	92	80 ⁴	NA	NA	
Greece	92	80 ⁴	NA	NA	
Hungary*	94	80 ⁴	NA	NA	
Iceland	110	80 ⁸	NA	NA	
Ireland	92	80 ⁴	NA	NA	
Italy	92	80 ⁴	NA	NA	
Kazakhstan*		95	1990	95	–7%
Latvia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Liechtenstein	92	84	1990	84	–20%/–30% ⁹
Lithuania*	92	80 ⁴	NA	NA	
Luxembourg	92	80 ⁴	NA	NA	
Malta		80 ⁴	NA	NA	

1	2	3	4	5	6
<i>Party</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2008–2012) (percentage of base year or period)</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013–2020) (percentage of base year or period)</i>	<i>Reference year¹</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2013–2020) (expressed as percentage of reference year)¹</i>	<i>Pledges for the reduction of greenhouse gas emissions by 2020 (percentage of reference year)²</i>
Monaco	92	78	1990	78	–30%
Netherlands	92	80 ⁴	NA	NA	
Norway	101	84	1990	84	–30% to –40% ¹⁰
Poland*	94	80 ⁴	NA	NA	
Portugal	92	80 ⁴	NA	NA	
Romania*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovakia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Slovenia*	92	80 ⁴	NA	NA	
Spain	92	80 ⁴	NA	NA	
Sweden	92	80 ⁴	NA	NA	
Switzerland	92	84.2	1990	NA	–20% to –30% ¹¹
Ukraine*	100	76 ¹²	1990	NA	–20%
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	92	80 ⁴	NA	NA	
<i>Party</i>	<i>Quantified emission limitation or reduction commitment (2008–2012) (percentage of base year or period)</i>				
Canada ¹³	94				
Japan ¹⁴	94				
New Zealand ¹⁵	100				
Russian Federation ^{16*}	100				

Abbreviation: NA = not applicable.

* Countries that are undergoing the process of transition to a market economy.

All footnotes below, except for footnotes 1, 2 and 5, have been provided through communications from the respective Parties.

¹ A reference year may be used by a Party on an optional basis for its own purposes to express its quantified emission limitation or reduction commitment (QELRC) as a percentage of emissions of that year, that is not internationally binding under the Kyoto Protocol, in addition to the listing of its QELRC(s) in relation to the base year in the second and third columns of this table, which are internationally legally binding.

² Further information on these pledges can be found in documents FCCC/SB/2011/INF.1/Rev.1 and FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, Add.1 and Add.2.

-
- ³ Australia's QELRC under the second commitment period of the Kyoto Protocol is consistent with the achievement of Australia's unconditional 2020 target of 5 per cent below 2000 levels. Australia retains the option later to move up within its 2020 target of 5 to 15, or 25 per cent below 2000 levels, subject to certain conditions being met. This reference retains the status of these pledges as made under the Cancun Agreements and does not amount to a new legally binding commitment under this Protocol or its associated rules and modalities.
- ⁴ The QELRCs for the European Union and its member States for a second commitment period under the Kyoto Protocol are based on the understanding that these will be fulfilled jointly with the European Union and its member States, in accordance with Article 4 of the Kyoto Protocol. The QELRCs are without prejudice to the subsequent notification by the European Union and its member States of an agreement to fulfil their commitments jointly in accordance with the provisions of the Kyoto Protocol.
- ⁵ Added to Annex B by an amendment adopted pursuant to decision 10/CMP.2. This amendment has not yet entered into force.
- ⁶ Croatia's QELRC for a second commitment period under the Kyoto Protocol is based on the understanding that it will fulfil this QELRC jointly with the European Union and its member States, in accordance with Article 4 of the Kyoto Protocol. As a consequence, Croatia's accession to the European Union shall not affect its participation in such joint fulfilment agreement pursuant to Article 4 or its QELRC.
- ⁷ As part of a global and comprehensive agreement for the period beyond 2012, the European Union reiterates its conditional offer to move to a 30 per cent reduction by 2020 compared to 1990 levels, provided that other developed countries commit themselves to comparable emission reductions and developing countries contribute adequately according to their responsibilities and respective capabilities.
- ⁸ The QELRC for Iceland for a second commitment period under the Kyoto Protocol is based on the understanding that it will be fulfilled jointly with the European Union and its member States, in accordance with Article 4 of the Kyoto Protocol.
- ⁹ The QELRC presented in column three refers to a reduction target of 20 per cent by 2020 compared to 1990 levels. Liechtenstein would consider a higher reduction target of up to 30 per cent by 2020 compared to 1990 levels under the condition that other developed countries commit themselves to comparable emission reductions and that economically more advanced developing countries contribute adequately according to their responsibilities and respective capabilities.
- ¹⁰ Norway's QELRC of 84 is consistent with its target of 30 per cent reduction of emissions by 2020, compared to 1990. If it can contribute to a global and comprehensive agreement where major emitting Parties agree on emission reductions in line with the 2° C target, Norway will move to a level of 40 per cent reduction for 2020 based on 1990 levels. This reference retains the status of the pledge made under the Cancun Agreements and does not amount to a new legally binding commitment under this Protocol.
- ¹¹ The QELRC presented in the third column of this table refers to a reduction target of 20 per cent by 2020 compared to 1990 levels. Switzerland would consider a higher reduction target up to 30 per cent by 2020 compared to 1990 levels subject to comparable emission reduction commitments from other developed countries and adequate contribution from developing countries according to their responsibilities and capabilities in line with the 2° C target. This reference retains the status of the pledge made under the Cancun Agreements and does not amount to a new legally binding commitment under this Protocol or its associated rules and modalities.
- ¹² Should be full carry-over and there is no acceptance of any cancellation or any limitation on use of this legitimately acquired sovereign property.
- ¹³ On 15 December 2011, the Depositary received written notification of Canada's withdrawal from the Kyoto Protocol. This action will become effective for Canada on 15 December 2012.
- ¹⁴ In a communication dated 10 December 2010, Japan indicated that it does not have any intention to be under obligation of the second commitment period of the Kyoto Protocol after 2012.
- ¹⁵ New Zealand remains a Party to the Kyoto Protocol. It will be taking a quantified economy-wide emission reduction target under the United Nations Framework Convention on Climate Change in the period 2013 to 2020.
- ¹⁶ In a communication dated 8 December 2010 that was received by the secretariat on 9 December 2010, the Russian Federation indicated that it does not intend to assume a quantitative emission limitation or reduction commitment for the second commitment period.

B. Annex A to the Kyoto Protocol

The following list shall replace the list under the heading “Greenhouse gases” in Annex A to the Protocol:

Greenhouse gases

Carbon dioxide (CO₂)

Methane (CH₄)

Nitrous oxide (N₂O)

Hydrofluorocarbons (HFCs)

Perfluorocarbons (PFCs)

Sulphur hexafluoride (SF₆)

Nitrogen trifluoride (NF₃)¹

C. Article 3, paragraph 1 bis

The following paragraph shall be inserted after paragraph 1 of Article 3 of the Protocol:

1 bis. The Parties included in Annex I shall, individually or jointly, ensure that their aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions of the greenhouse gases listed in Annex A do not exceed their assigned amounts, calculated pursuant to their quantified emission limitation and reduction commitments inscribed in the third column of the table contained in Annex B and in accordance with the provisions of this Article, with a view to reducing their overall emissions of such gases by at least 18 per cent below 1990 levels in the commitment period 2013 to 2020.

D. Article 3, paragraph 1 ter

The following paragraph shall be inserted after paragraph 1 bis of Article 3 of the Protocol:

1 ter. A Party included in Annex B may propose an adjustment to decrease the percentage inscribed in the third column of Annex B of its quantified emission limitation and reduction commitment inscribed in the third column of the table contained in Annex B. A proposal for such an adjustment shall be communicated to the Parties by the secretariat at least three months before the meeting of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol at which it is proposed for adoption.

E. Article 3, paragraph 1 quater

The following paragraph shall be inserted after paragraph 1 ter of Article 3 of the Protocol:

1 quater. An adjustment proposed by a Party included in Annex I to increase the ambition of its quantified emission limitation and reduction commitment in accordance with Article 3, paragraph 1 ter, above shall be considered adopted by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol unless more than three-fourths of the Parties present and voting object to its adoption. The adopted adjustment shall be communicated by the secretariat to the Depositary, who shall circulate it to all Parties, and

¹ Applies only from the beginning of the second commitment period.

shall enter into force on 1 January of the year following the communication by the Depositary. Such adjustments shall be binding upon Parties.

F. Article 3, paragraph 7 bis

The following paragraphs shall be inserted after paragraph 7 of Article 3 of the Protocol:

7 bis. In the second quantified emission limitation and reduction commitment period, from 2013 to 2020, the assigned amount for each Party included in Annex I shall be equal to the percentage inscribed for it in the third column of the table contained in Annex B of its aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions of the greenhouse gases listed in Annex A in 1990, or the base year or period determined in accordance with paragraph 5 above, multiplied by eight. Those Parties included in Annex I for whom land-use change and forestry constituted a net source of greenhouse gas emissions in 1990 shall include in their 1990 emissions base year or period the aggregate anthropogenic carbon dioxide equivalent emissions by sources minus removals by sinks in 1990 from land-use change for the purposes of calculating their assigned amount.

G. Article 3, paragraph 7 ter

The following paragraph shall be inserted after paragraph 7 bis of Article 3 of the Protocol:

7 ter. Any positive difference between the assigned amount of the second commitment period for a Party included in the Annex I and average annual emissions for the first three years of the preceding commitment period multiplied by eight shall be transferred to the cancellation account of that Party.

H. Article 3, paragraph 8

In paragraph 8 of Article 3 of the Protocol, the words:

calculation referred to in paragraph 7 above

shall be substituted by:

calculations referred to in paragraphs 7 and 7 bis above

I. Article 3, paragraph 8 bis

The following paragraph shall be inserted after paragraph 8 of Article 3 of the Protocol:

8 bis. Any Party included in Annex I may use 1995 or 2000 as its base year for nitrogen trifluoride for the purposes of the calculation referred to in paragraph 7 bis above.

J. Article 3, paragraphs 12 bis and ter

The following paragraphs shall be inserted after paragraph 12 of Article 3 of the Protocol:

12 bis. Any units generated from market-based mechanisms to be established under the Convention or its instruments may be used by Parties included in Annex I to assist them in achieving compliance with their quantified emission limitation and reduction commitments under Article 3. Any such units which a Party acquires from another Party to the

Convention shall be added to the assigned amount for the acquiring Party and subtracted from the quantity of units held by the transferring Party.

12 ter. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall ensure that, where units from approved activities under market-based mechanisms referred to in paragraph 12 bis above are used by Parties included in Annex I to assist them in achieving compliance with their quantified emission limitation and reduction commitments under Article 3, a share of these units is used to cover administrative expenses, as well as to assist developing country Parties that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change to meet the costs of adaptation if these units are acquired under Article 17.

K. Article 4, paragraph 2

The following words shall be added to the end of the first sentence of paragraph 2 of Article 4 of the Protocol:

, or on the date of deposit of their instruments of acceptance of any amendment to Annex B pursuant to Article 3, paragraph 9

L. Article 4, paragraph 3

In paragraph 3 of Article 4 of the Protocol, the words:

, paragraph 7

shall be substituted by:

to which it relates

Article 2: Entry into force

This amendment shall enter into force in accordance with Articles 20 and 21 of the Kyoto Protocol.

COMMISSION
EUROPÉENNE

Bruxelles, le 6.11.2013
COM(2013) 768 final

2013/0376 (NLE)

**Ratification de la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto à la
convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques**

Proposition de

DÉCISION DU CONSEIL

**relative à la conclusion de l'amendement de Doha au protocole de Kyoto à la convention-
cadre des Nations unies sur les changements climatiques et à l'exécution conjointe des
engagements qui en découlent**

EXPOSÉ DES MOTIFS

1. CONTEXTE DE LA PROPOSITION

Lors de la conférence de Doha sur le changement climatique, qui s'est tenue en décembre 2012, les 192 parties au protocole de Kyoto à la convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques ont adopté un amendement audit protocole¹. L'«amendement de Doha» instaure la deuxième période d'engagement au titre du protocole de Kyoto, qui a débuté le 1er janvier 2013 et se terminera le 31 décembre 2020, et définit des engagements de réduction des émissions juridiquement contraignants pour les parties figurant à l'annexe B.

L'accord sur l'amendement de Doha s'inscrivait dans un ensemble de mesures. Outre les 38 parties concernées par la deuxième période d'engagement, plus de 60 autres pays, dont les États-Unis, la Chine, l'Inde, l'Afrique du Sud et le Brésil, se sont engagés à prendre des mesures d'atténuation au titre de la convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques (ci-après la «convention»). La part totale des émissions mondiales relevant des engagements internationaux d'atténuation pris au titre du protocole de Kyoto et de la convention s'élève ainsi à plus de 80 %. Un autre élément essentiel de cet ensemble de mesures réside dans le fait que les parties à la convention ont convenu de «développer un protocole, un autre instrument juridique ou un texte agréé doté de force juridique dans le cadre de la convention applicable à toutes ses parties», et ce au plus tard en 2015, afin qu'il prenne effet et soit mis en œuvre à compter de 2020².

L'article 4 du protocole de Kyoto permet aux parties de remplir conjointement leurs engagements respectifs. L'Union européenne et les quinze parties qui en étaient membres à la date de la signature du protocole de Kyoto en 1997 ont choisi d'agir ainsi pour la première période d'engagement (2008-2012) et ratifié en conséquence le protocole en 2002.³ Dans l'amendement de Doha et la déclaration de l'Union européenne et de ses États membres au moment de son adoption⁴, l'Union européenne et ses États membres ont affirmé leur intention d'avoir recours, également pour la deuxième période, à l'exécution conjointe de leurs engagements de réduction. L'Union européenne et ses États membres ont aussi fait part de leur volonté d'honorer leurs engagements au titre de la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto en association avec l'Islande. L'intégration de l'Islande dans cet ensemble de parties exécutant conjointement leurs engagements respectifs fait suite à une demande formulée en ce sens par l'Islande en juin 2009. Lors de sa réunion du 15 décembre 2009, le Conseil a accueilli favorablement cette demande et invité la Commission à lui soumettre une recommandation pour l'ouverture des négociations nécessaires avec l'Islande,⁵ ce qu'elle a fait le 10 juin 2013.

¹ Décision 1/CMP.8, adoptée par la Conférence des parties agissant comme réunion des parties au protocole de Kyoto, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.1

² Décision 2/CP.18 adoptée par la Conférence des parties à la convention, paragraphe 4, dans le document UNFCCC/CP/2012/8/Add.1.

³ Décision 2002/358/CE du Conseil du 25 avril 2002 concernant l'approbation, au nom de la Communauté européenne, du protocole de Kyoto à la convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques et l'exécution conjointe des engagements qui en découlent (JO L 130 du 15.5.2002, p. 1).

⁴ Le texte intégral de cette déclaration est repris au paragraphe 45 du rapport de la Conférence des parties agissant comme réunion des parties au protocole de Kyoto sur sa huitième session, tenue à Doha du 26 novembre au 8 décembre 2012 (FCCC/KP/CMP/2012/13).

⁵ Conclusions du Conseil du 15 décembre 2009 concernant l'accord sur les engagements à remplir conjointement dans la perspective d'un accord international sur le climat, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/agricult/111941.pdf.

Dans le cadre de l'amendement de Doha, l'Union européenne, ses États membres et l'Islande s'engagent à limiter, sur la période 2013-2020, leurs émissions de gaz à effet de serre (GES) annuelles moyennes à 80 % de leurs émissions pour l'année de référence (1990 dans la plupart des cas⁶). Cet engagement repose sur les objectifs de réduction des émissions fixés dans le paquet «Climat et énergie» adopté en 2009, qui comprend notamment le système d'échange de quotas d'émission de l'UE (SEQE de l'UE) et la décision relative à la répartition de l'effort⁷. Cet engagement a été pris compte tenu des différences de champ d'application qui existent entre la législation de l'Union européenne et la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto⁸. Cette approche est conforme aux conclusions du Conseil de mars 2012, dans lesquelles ce dernier indique que l'engagement commun de l'Union européenne, de ses États membres et de l'Islande devrait être fondé sur le paquet «Climat et énergie», tout en précisant que les obligations de réduction des émissions des différents États membres «ne dépasseront pas les obligations qui leur incombent en vertu de la législation de l'UE». Cette même approche a été suivie dans le document présenté en avril 2012 par l'Union européenne et ses États membres en ce qui concerne leur engagement au titre de la deuxième période du protocole de Kyoto.⁹

Le dispositif législatif de l'Union nécessaire pour atteindre l'objectif de 80 % d'ici à 2020 est d'ores et déjà en place. Des évaluations approfondies de ses incidences économiques pour chaque État membre ont été présentées lors de son adoption, puis actualisées de manière à prendre en compte les effets de la crise économique et financière.¹⁰ Aussi l'Union européenne et ses États membres sont-ils convenus à Doha de la mise en œuvre immédiate, à compter du 1er janvier 2013, de leurs engagements et responsabilités liés à la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto. Par ailleurs, l'Union européenne est en voie d'atteindre son objectif de 2020. Il ressort du dernier inventaire des GES que les émissions de 2011 dans les 27 États membres ont été inférieures de 18,4 % par rapport au niveau de 1990 (compte non tenu des activités liées à l'affectation des terres, au changement d'affectation des terres et à la

⁶ Pour la première période d'engagement, les années de référence étaient les suivantes: pour le dioxyde de carbone (CO₂), le méthane (CH₄) et le protoxyde d'azote (N₂O), tous les États membres ont retenu 1990 comme année de référence, à l'exception de: la Bulgarie — 1988; la Hongrie — moyenne des années 1985 à 1987; la Slovénie — 1986; la Pologne — 1988; et la Roumanie — 1989. Pour les gaz fluorés, tous les États membres ont retenu 1995 comme année de référence, à l'exception de: l'Autriche, la France, l'Italie et la Slovaquie — 1990; et la Roumanie — 1989.

⁷ Législation adoptée le 23 avril 2009, en particulier la directive 2009/29/CE du Parlement européen et du Conseil modifiant la directive 2003/87/CE afin d'améliorer et d'étendre le système communautaire d'échange de quotas d'émission de gaz à effet de serre et la décision n° 406/2009/CE du Parlement européen et du Conseil du 23 avril 2009 relative à l'effort à fournir par les États membres pour réduire leurs émissions de gaz à effet de serre afin de respecter les engagements de la Communauté en matière de réduction de ces émissions jusqu'en 2020, JO L 140 du 5.6.2009.

⁸ Ces différences sont expliquées en détail dans le document de travail de la Commission intitulé «Preparing the EU's Quantified Emission Limitation or Reduction Objective (QELRO) based on the EU Climate and Energy Package» (Préparer l'objectif chiffré de limitation ou de réduction des émissions de l'Union dans le cadre du paquet «Climat et énergie»), SWD (2012) 18 final du 13.2.2012.

⁹ Document du 19 avril 2012 présenté par le Danemark et la Commission européenne au nom de l'Union européenne et de ses États membres en vue de fournir des informations sur les objectifs quantifiés de limitation ou de réduction des émissions au cours de la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto («Information on the quantified emission limitation or reduction objectives (QELROs) for the second commitment period under the Kyoto Protocol»), FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1.

¹⁰ Document de travail des services de la Commission, intitulé «Analyse d'impact - Document accompagnant le train de mesures pour la réalisation des objectifs fixés par l'Union européenne pour 2020 en matière de changement climatique et d'énergies renouvelables», SEC (2008) 85/3 du 23.1.2008; document de travail des services de la Commission accompagnant la communication de la Commission [COM (2010) 265], «Analyse des options envisageables pour aller au-delà de l'objectif de 20 % de réduction des émissions de gaz à effet de serre et évaluation du risque de "fuites de carbone"», informations générales et analyse, parties I et II, SEC (2010) 650 du 25.5.2010.

foresterie et du recours aux mécanismes de flexibilité)¹¹. Une fois corrigée des différences de champ d'application et de couverture qui existent avec le protocole de Kyoto, la réduction effective des émissions en 2011, par rapport aux émissions de l'année de référence du protocole de Kyoto, serait légèrement supérieure aux 20 % de réduction exigés pour la deuxième période d'engagement, en retenant 1990 comme année de référence pour Chypre et Malte. En se fondant sur les dernières projections des États membres en matière d'émissions de GES et en tablant sur la mise en œuvre des politiques et des mesures actuellement en place, l'Agence européenne pour l'environnement a indiqué que les émissions devraient continuer de décroître légèrement d'ici à 2020, ce qui porterait la réduction totale à 19 % environ par rapport aux niveaux de 1990 d'ici à 2020.¹² Ces chiffres confirment que l'Union européenne devrait atteindre l'objectif qu'elle s'est fixé pour la deuxième période d'engagement à l'aide des politiques et des mesures actuellement en place. La proposition de l'Union de porter la réduction à 30 % reste toutefois valable. De plus, des discussions sont en cours pour déterminer quelle serait la voie la plus efficace économiquement à emprunter pour que l'Union européenne parvienne à réduire ses émissions de gaz à effet de serre de 80 à 95 % d'ici à 2050; l'objectif fixé pour 2030 figure parmi les solutions envisagées.

L'entrée en vigueur officielle de l'amendement de Doha constitue un objectif important pour l'Union européenne. À cette fin, 144 des 192 parties au protocole de Kyoto, dont l'Union européenne et ses États membres, doivent déposer leurs instruments d'acceptation respectifs. La proposition de décision du Conseil relative à la conclusion de l'amendement de Doha permettra à l'Union européenne d'y parvenir. Parallèlement à la ratification par l'Union européenne, les États membres devront aussi mener à bien leur propre processus de ratification. Conformément à la pratique courante, une fois achevées leurs procédures de ratification respectives, l'Union européenne et ses États membres déposeront simultanément leurs instruments d'acceptation afin qu'ils entrent en vigueur simultanément. Ces opérations devront s'effectuer bien avant la tenue de la conférence de Paris sur le changement climatique, prévue pour la fin de l'année 2015.

2. L'AMENDEMENT DE DOHA

L'amendement de Doha fixe les engagements en matière d'atténuation pris par les pays énumérés à l'annexe B du protocole pour la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto. Il comporte également plusieurs amendements au texte du protocole, qui devront être appliqués durant la deuxième période d'engagement. Si la plupart de ces amendements ne font que permettre la mise en œuvre des nouveaux engagements en matière d'atténuation, certains autres modifient des obligations de fond. Ces amendements concernent l'inclusion d'un nouveau gaz, le trifluorure d'azote (NF₃), deux dispositions relatives au niveau d'ambition des engagements des parties pour la deuxième période d'engagement (le «mécanisme lié aux ambitions») et un nouvel article 3, paragraphe 7 *ter*.

Engagements en matière d'atténuation pour la deuxième période d'engagement – annexe B

L'amendement de Doha prévoit une modification du tableau de l'annexe B du protocole de Kyoto, qui ajoute une troisième colonne fixant les engagements juridiquement contraignants en matière d'atténuation pour la deuxième période d'engagement sous forme d'engagements chiffrés de limitation ou de réduction des émissions pour l'ensemble de l'économie (ECLRE).

¹¹ Agence européenne pour l'environnement, «Annual European Union greenhouse gas inventory 1990–2011 and inventory report 2013» — document présenté au secrétariat de la convention en mai 2013.

¹² «Greenhouse gas emission trends and projections in Europe 2012: Tracking progress towards Kyoto and 2020 targets», Agence européenne pour l'environnement, Copenhague, 2012, p. 60.

Trente-huit parties au protocole de Kyoto ont indiqué, dans la troisième colonne du tableau de l'annexe B du protocole de Kyoto, un pourcentage de leurs émissions de l'année ou de la période de référence, qui constitue leur ECLRE. Parmi celles-ci figurent quatre parties qui, jusqu'à présent, n'avaient pas d'objectif au titre de Kyoto (Chypre, Malte, le Kazakhstan et la Biélorussie). Les États-Unis ont été retirés de l'annexe B car ils n'ont jamais ratifié le protocole. Le Canada n'est plus partie au protocole de Kyoto, depuis son retrait, qui a pris effet le 12 décembre 2012. Le Japon, la Nouvelle-Zélande et la Fédération de Russie restent parties au protocole de Kyoto mais ne se sont pas fixé d'objectif à atteindre au titre d'une deuxième période d'engagement. Ces parties figurent désormais, avec le Canada, dans une section distincte de l'annexe B.

L'objectif de 80 % de réduction inscrit pour l'Union européenne et ses États membres à l'annexe B est assorti d'une note de bas de page dans laquelle il est précisé que ces engagements reposent sur le principe qu'ils seront honorés conjointement par l'Union européenne et ses États membres. L'objectif de 80 % applicable à la Croatie et à l'Islande est également accompagné d'une note de bas de page précisant que ces parties rempliront leurs objectifs conjointement avec l'Union européenne et ses États membres.

Ajout du trifluorure d'azote (NF₃)

Le trifluorure d'azote (NF₃) est ajouté à la liste des gaz à effet de serre relevant du protocole de Kyoto, qui figure à l'annexe de ce dernier. Il s'agit d'un gaz à effet de serre puissant, dont les émissions, bien qu'encore très faibles, sont en augmentation, et dont le potentiel de réchauffement planétaire s'élève à 17 200 (une tonne de NF₃ émise dans l'atmosphère équivaut à 17 200 tonnes de dioxyde de carbone).

Article 3, paragraphe 1 *quater*: mécanisme lié aux ambitions

Dans un nouvel article 3, paragraphe 1 *quater*, l'amendement de Doha prévoit une procédure simplifiée, qui autorise une partie à ajuster son engagement en relevant son niveau d'ambition au cours d'une période d'engagement. Auparavant, ce type d'ajustement était considéré comme un amendement à l'annexe B du protocole et nécessitait, en tant que tel, le consensus de toutes les parties au protocole pour être adopté et sa ratification par les trois quarts des parties pour entrer en vigueur. L'amendement de Doha a simplifié la procédure pour relever le niveau d'ambition. Tout ajustement proposé par une partie en vue de relever le niveau d'ambition de son objectif est considéré comme adopté à moins qu'un nombre supérieur aux trois quarts des parties ne fasse objection à son adoption. De plus, son entrée en vigueur n'est plus subordonnée à sa ratification.

Article 3, paragraphe 7 *ter*: ajustement des quantités attribuées

L'amendement de Doha annule automatiquement les unités de quantité attribuée d'une partie si et dans la mesure où la quantité qui lui a été attribuée pour la deuxième période d'engagement excède le volume de ses émissions moyennes pour les trois premières années de la période d'engagement précédente, multiplié par huit (le nombre d'années de la deuxième période d'engagement). Cela signifie que l'amendement de Doha ajuste automatiquement l'objectif d'une partie afin d'éviter que le volume de ses émissions pour la période allant de 2013 à 2020 n'excède ses émissions moyennes pour la période allant de 2008 à 2010.

3. LA PROPOSITION DE DECISION DU CONSEIL

La proposition de décision du Conseil est destinée à servir de base à la conclusion de l'amendement de Doha par l'Union européenne et arrête les termes de l'exécution conjointe, par l'Union européenne, ses États membres et l'Islande, des engagements qui en découlent.

Le projet de décision

La proposition de décision confirme que l'Union européenne et ses États membres, ainsi que l'Islande, rempliront conjointement leurs engagements (article 2) et précise les responsabilités qui incombent à la Commission et aux États membres en ce qui concerne la communication des rapports visant à faciliter le calcul des quantités attribuées (article 3). Elle contient aussi les dispositions habituelles concernant les responsabilités pour le dépôt de l'instrument d'acceptation de l'amendement de Doha auprès de l'Organisation des Nations unies (article 4) et le dépôt conjoint des instruments d'acceptation (article 5, paragraphe 1). La proposition de décision impose encore et surtout aux États membres de prendre les mesures nécessaires pour achever leur processus de ratification national au plus tard le 16 février 2015, dans toute la mesure du possible (article 5, paragraphe 2), et d'informer la Commission avant le 15 septembre 2014, de la date probable à laquelle les procédures correspondantes seront exécutées (article 5, paragraphe 3).

La proposition de décision comprend également deux annexes et un document joint, lequel contient le texte intégral de l'amendement de Doha, tel qu'il a été adopté à Doha et notifié aux parties le 21 décembre 2012.¹³ Un récapitulatif des principales dispositions de l'amendement de Doha figure au point 2 ci-dessus. L'annexe I reprend la «Notification des termes de l'accord relatif à l'exécution conjointe des engagements de l'Union européenne, de ses États membres et de l'Islande en vertu de l'article 3 du protocole de Kyoto», prévue à l'article 4, paragraphe 2, du protocole (ci-après la «notification des termes de l'exécution conjointe»). L'annexe II présente une version actualisée de la déclaration de compétence de l'Union européenne, conformément à l'article 24, paragraphe 3, du protocole de Kyoto.

La notification des termes de l'exécution conjointe (annexe I)

La notification des termes de l'exécution conjointe qui figure à l'annexe I s'organise en trois parties. La première partie présente les membres de l'accord, à savoir l'Union européenne, ses États membres et l'Islande. La deuxième partie expose la manière dont les membres de l'accord entendent honorer leurs engagements. La troisième partie indique les niveaux d'émission respectifs attribués aux membres de l'accord.

Exécution conjointe des engagements en application de l'article 3 du protocole

L'article 4, paragraphe 2, du protocole de Kyoto dispose que les parties à un accord d'exécution conjointe notifient au secrétariat de la convention les termes de l'accord relatif à l'exécution conjointe des engagements qu'elles ont pris en vertu de l'article 3. La partie 2 de l'accord relatif à l'exécution conjointe décrit en détail comment ces engagements pris en vertu de l'article 3 du protocole, ainsi que les choix qu'ils impliquent, s'exercent durant la deuxième période d'engagement. Pour l'ensemble des dispositions qui s'appliquaient déjà lors de la première période d'engagement, la proposition conserve l'approche retenue par l'Union européenne et les quinze États membres qui étaient parties à l'accord relatif à l'exécution conjointe pour la première période d'engagement. Cette approche comprend notamment l'application de l'article 3, paragraphes 3 et 4, du protocole au niveau des États membres, l'année de référence pour l'Union européenne correspondant à la somme des choix émis par les États membres à cet égard, et l'exclusion de l'aviation internationale (c'est-à-dire les vols entre États membres et les vols entre États membres et pays tiers), conformément aux dispositions de la convention et du protocole. Le texte de la partie 2 clarifie ce point. Il expose également la manière dont l'article 3, paragraphe 1 *quater* — le mécanisme lié aux ambitions — et l'article 3, paragraphe 7 *ter*, s'appliquent durant la deuxième période d'engagement.

¹³ Notification du secrétaire général des Nations unies, agissant en sa qualité de dépositaire, C.N.718.2012.TREATIES-XXVII.7.c (notification du dépositaire).

Article 3, paragraphe 1 *quater*: le mécanisme lié aux ambitions

Dans un nouvel article 3, paragraphe 1 *quater*, l'amendement de Doha prévoit une procédure simplifiée qui autorise une partie à adapter son engagement en relevant le niveau d'ambition au cours d'une période d'engagement. L'annexe I du projet de décision de ratification précise que chaque État membre peut décider individuellement de relever le niveau d'ambition de son engagement en annulant les unités de Kyoto correspondantes. Tout relèvement du niveau d'ambition de l'engagement commun de l'Union européenne, de ses États membres et de l'Islande et toute diminution de la quantité attribuée commune qui en résulterait ne peuvent être décidés que conjointement.

Article 3, paragraphe 7 *ter*: ajustement des quantités attribuées

Le nouvel article 3, paragraphe 7 *ter*, exige que l'engagement d'une partie pour la deuxième période d'engagement soit à tout le moins au niveau de celui des émissions moyennes de cette partie pour la période allant de 2008 à 2010 et il renforce automatiquement les objectifs qui, sans cela, entraîneraient le dépassement de cette moyenne. Lors de l'adoption de l'amendement de Doha, l'Union européenne, ses États membres, la Croatie et l'Islande ont déclaré que «le paragraphe 7 *ter* de l'article 3 s'appliquera à une quantité attribuée commune, conformément à l'accord relatif à l'exécution conjointe de l'Union européenne, de ses États membres, de la Croatie et de l'Islande, et ne s'appliquera pas aux États membres, à la Croatie ou à l'Islande considérés individuellement.»¹⁴

Étant donné que l'application de l'article 3, paragraphe 7 *ter*, à l'Union européenne, à ses États membres et à l'Islande considérés conjointement est un principe fondamental de la décision de ratification de l'Union, elle fait partie intégrante de la définition et de l'ambition de l'engagement pris par l'Union. L'annexe I du projet de décision de ratification prévoit expressément que, dans le cadre de l'application des engagements en vertu de l'article 3 du protocole de Kyoto à l'Union européenne, à ses États membres et à l'Islande, le calcul prévu à l'article 3, paragraphe 7 *ter*, du protocole s'applique à la quantité attribuée commune de la deuxième période d'engagement et au total des émissions annuelles moyennes des membres pour les années 2008, 2009 et 2010, multiplié par huit.

Une estimation indicative de la quantité attribuée commune pour la deuxième période d'engagement, effectuée sur la base des données disponibles pour l'année de référence et en appliquant les potentiels de réchauffement planétaire du deuxième rapport d'évaluation du groupe d'experts intergouvernemental sur l'évolution du climat (GIEC), aboutirait à une quantité attribuée moyenne annuelle d'émissions de GES d'environ 4 632 millions de tonnes équivalent dioxyde de carbone (équivalent CO₂). Selon les données les plus récentes, les émissions annuelles moyennes déclarées de l'Union européenne, de ses États membres et de l'Islande pour les années 2008 à 2010 s'élèvent à 4 782 millions de tonnes. L'article 3, paragraphe 7 *ter*, du protocole ne devrait donc pas entraîner l'annulation automatique des unités de quantité attribuée pour l'Union européenne, ses États membres et l'Islande (voir tableau).

Tableau: Application de l'article 3, paragraphe 7 *ter*, dans l'Union européenne et en Islande*

¹⁴ Voir note de bas de page n° 4 ci-dessus.

Émissions de l'année de référence**	Émissions de GES de 2008	Émissions de GES de 2009	Émissions de GES de 2010	Émissions moyennes de GES de 2008, 2009 et 2010	Estimation de la quantité moyenne annuelle attribuée pour la période 2013-2020
5 790	4 989	4 623	4 734	4 782	4 632
* Sur la base des données de l'inventaire de 2013 et des potentiels de réchauffement planétaire indiqués dans le deuxième rapport d'évaluation du GIEC. ** En prenant 1990 comme année de référence pour Chypre et Malte. Tous les chiffres sont exprimés en Mt équivalent CO₂.					

Niveaux d'émission respectifs alloués aux membres de l'accord

Un niveau commun d'émission pour le SEQUE de l'UE

Le point 3 de l'annexe I expose les modalités selon lesquelles les niveaux d'émission sont alloués respectivement à l'Union européenne, à ses États membres et à l'Islande. Ces modalités suivent l'approche adoptée dans le paquet «Climat et énergie»:

- un niveau commun d'émission est défini pour les émissions dues aux secteurs et aux gaz figurant à l'annexe A du protocole de Kyoto qui relèvent également du SEQUE de l'UE (c'est-à-dire inscrits à l'annexe I de la directive SEQUE UE, compte tenu de l'application de ses articles 24 et 27),
- les émissions liées aux secteurs et aux gaz figurant à l'annexe A du protocole de Kyoto qui ne relèvent pas du SEQUE de l'UE et les absorptions liées aux sources relevant du protocole de Kyoto seront couvertes par les niveaux d'émission de chaque État membre et de l'Islande.

Cette approche est différente de celle choisie pour la première période d'engagement, où les engagements individuels de chaque État membre couvraient l'intégralité de leurs émissions pour l'ensemble de leur économie. Cette différence est due aux modifications adoptées dans le cadre du paquet «Climat et énergie», en vertu desquelles, à compter du 1er janvier 2013, le SEQUE de l'UE ne repose plus sur les objectifs individuels des États membres et les plans d'allocation nationaux. Il est mis en œuvre sur la base d'une quantité unique de quotas déterminée pour l'Union (ou «plafond») et d'un système harmonisé d'allocation de quotas d'émission reposant sur la mise aux enchères et des allocations gratuites à titre transitoire. Avec ce système, il n'est pas possible *ex ante* d'attribuer précisément des parts du SEQUE aux différents États membres parties à l'accord relatif à l'exécution conjointe. L'adoption de la mise aux enchères comme principale méthode d'allocation des quotas, dans le but de promouvoir l'efficacité économique, d'éviter les bénéfices exceptionnels et de favoriser la solidarité et la croissance, en est la principale raison. Parmi les autres raisons, on relèvera notamment l'impossibilité de déterminer *ex ante* l'allocation effective des quotas du SEQUE aux nouveaux entrants et les changements susceptibles d'être apportés à la liste des secteurs et sous-secteurs considérés comme exposés à un risque important de fuites de carbone.

Comme indiqué précédemment, l'aviation internationale n'est pas soumise au niveau commun d'émission prévu pour le SEQUE de l'UE, car ce secteur ne figure pas à l'annexe A du protocole de Kyoto.

Niveaux d'émission pour les États membres et l'Islande

Les émissions des secteurs figurant au protocole de Kyoto qui ne relèvent pas du SEQUE de l'UE continueront d'être soumises aux niveaux d'émission établis pour les différents États membres et pour l'Islande. La différence avec la première période d'engagement est que ces niveaux d'émission ne sont plus présentés comme un pourcentage de réduction par rapport aux émissions de l'année de référence, mais comme des valeurs absolues. Ces valeurs absolues, exprimées en tonnes équivalent dioxyde de carbone (équivalent CO₂), sont indiquées pour chaque État membre dans le tableau 1 de l'annexe I. Le chiffre pour l'Islande sera ajouté dès qu'un accord bilatéral sera conclu avec cette partie en ce qui concerne l'exécution conjointe de son engagement avec l'Union européenne et ses États membres. Les niveaux d'émission respectifs des États membres correspondent au total de leurs allocations annuelles respectives de quotas d'émission au titre de la décision relative à la répartition de l'effort pour les années 2013 à 2020. Les allocations sont calculées en appliquant les valeurs du potentiel de réchauffement planétaire figurant dans le quatrième rapport d'évaluation du GIEC, conformément à l'annexe II de la décision n° 2013/162/UE de la Commission¹⁵, et ajustées en vertu de [la décision d'actualisation des allocations annuelles de quotas d'émission – C(2013)7183]. Elles sont ensuite corrigées des résultats de l'application de l'article 3, paragraphe 7 bis, du protocole de Kyoto¹⁶.

Le trifluorure d'azote (NF₃)

L'amendement de Doha fait entrer le trifluorure d'azote (NF₃) dans le champ d'application du protocole de Kyoto. L'inclusion de ce gaz avait été annoncée dans le règlement sur le mécanisme de surveillance¹⁷, qui impose la surveillance et la déclaration des émissions de NF₃. Cependant, ces émissions ne relevant ni du SEQUE ni de la décision relative à la répartition de l'effort, elles ne font pas partie intégrante des objectifs des États membres au titre de la législation de l'Union européenne. Comme les émissions globales de NF₃ dans l'Union sont négligeables, leur quantité a été réputée nulle dans la proposition présentée à la convention en avril 2012 par l'Union européenne et ses États membres concernant leurs engagements au titre du protocole de Kyoto.¹⁸ La proposition de décision du Conseil impose aux États membres de prendre en compte ces émissions dans la quantité attribuée à l'État membre dans lequel ces émissions ont lieu.

¹⁵ Décision de la Commission du 26 mars 2013 relative à la détermination des allocations annuelles de quotas d'émission des États membres pour la période 2013-2020 conformément à la décision n° 406/2009/CE du Parlement européen et du Conseil (JO L 90 du 28.3.2013, p. 106).

¹⁶ L'article 3, paragraphe 7 bis, du protocole de Kyoto dispose que les parties figurant à l'annexe B pour lesquelles le changement d'affectation des terres et la foresterie constituaient en 1990 une source nette d'émissions de gaz à effet de serre doivent prendre en compte, dans leurs émissions correspondant à l'année de référence (1990) ou à la période de référence, aux fins du calcul de la quantité qui leur est attribuée, les émissions anthropiques agrégées par les sources, exprimées en équivalent-dioxyde de carbone, déduction faite des quantités absorbées par les puits en 1990, telles qu'elles résultent du changement d'affectation des terres.

¹⁷ Règlement (UE) n° 525/2013 du Parlement européen et du Conseil du 21 mai 2013 relatif à un mécanisme pour la surveillance et la déclaration des émissions de gaz à effet de serre et pour la déclaration, au niveau national et au niveau de l'Union, d'autres informations ayant trait au changement climatique (JO L 165 du 18.6.2013, p. 13).

¹⁸ Voir notes de bas de page n° 8 et 9 ci-dessus.

Utilisation des terres, changement d'affectation des terres et foresterie (UTCATF)

L'article 3, paragraphes 3 et 4, du protocole de Kyoto inclut les émissions résultant de l'utilisation des terres, du changement d'affectation des terres et de la foresterie dans le champ d'application du protocole de Kyoto. Les règles de mise en œuvre convenues au titre du protocole de Kyoto, qui ont été révisées lors de la conférence de Durban sur le changement climatique, obligent les parties ayant pris un engagement à comptabiliser les émissions et absorptions liées au boisement, au reboisement et au déboisement ainsi qu'à la gestion des forêts, dans le cadre de leurs engagements pour la deuxième période. Ces parties peuvent aussi choisir de comptabiliser les émissions liées aux activités de gestion des terres cultivées et de gestion des pâturages. Si les parties sont tenues de comptabiliser les émissions liées aux activités UTCATF aux fins des engagements qu'elles ont pris au titre du protocole de Kyoto, ce n'est pas le cas dans l'Union européenne, où les émissions du secteur UTCATF ne relèvent ni du SEQUE ni de la décision relative à la répartition de l'effort. En mai 2013, le Parlement européen et le Conseil ont cependant adopté la décision 529/2013/UE, qui définit les règles comptables concernant les émissions et les absorptions de GES résultant des activités UTCATF et les informations concernant les actions liées à ces activités.¹⁹ Cette décision aligne les règles de notification relatives aux activités UTCATF sur les dispositions du protocole de Kyoto.

S'il est difficile d'établir des projections concernant les émissions des différents États membres dans le secteur UTCATF, des estimations font apparaître que, pour l'ensemble de l'Union, ce secteur devrait générer des crédits nets équivalant à environ 1 % des émissions de l'année de référence de l'Union européenne²⁰. Dans la proposition présentée en avril 2012 par l'Union européenne et ses États membres à la convention concernant leurs engagements au titre du protocole de Kyoto, les émissions liées aux activités UTCATF pour l'ensemble de l'Union ont donc été réputées nulles.²¹

Compte tenu de leur responsabilité en matière de politique forestière et de l'absence d'objectifs fixés au niveau de l'Union pour le secteur UTCATF, les États membres devront prendre en compte les émissions et absorptions liées aux activités UTCATF, dans la mesure où celles-ci relèvent du protocole, dans leurs niveaux d'émission individuels. La prise en compte du secteur UTCATF dans les niveaux d'émission des États membres et de l'Islande repose sur l'hypothèse selon laquelle aucune émission ou absorption nette n'est enregistrée dans ce secteur. Ces émissions peuvent toutefois être compensées par les résultats supérieurs enregistrés dans d'autres secteurs non couverts par le SEQUE de l'UE: par le recours aux mécanismes de flexibilité du protocole de Kyoto et par l'utilisation des droits d'émission excédentaires reportés de la première période d'engagement et conservés dans la réserve d'unités excédentaires de la période précédente de l'État membre concerné.

La Commission surveillera de près les émissions et absorptions liées au secteur UTCATF dans les États membres. Si, contre toute attente, certains États membres enregistraient des quantités importantes d'émissions liées aux activités UTCATF, malgré les mesures énergiques mises en œuvre pour limiter ces émissions, la Commission envisagerait de proposer un mécanisme afin d'aider les États membres concernés.

¹⁹ Décision n° 529/2013/UE du Parlement européen et du Conseil du 21 mai 2013 relative aux règles comptables concernant les émissions et les absorptions de gaz à effet de serre résultant des activités liées à l'utilisation des terres, au changement d'affectation des terres et à la foresterie et aux informations concernant les actions liées à ces activités (JO L 165 du 18.6.2013, p. 80).

²⁰ Voir note de bas de page n° 8 ci-dessus.

²¹ Voir note de bas de page n° 9 ci-dessus.

Dans ses conclusions de mars 2012, le Conseil a reconnu les spécificités des pays à couvert forestier élevé, en particulier en ce qui concerne les possibilités limitées de compenser les émissions dues au boisement, reboisement et déboisement en développant les puits de carbone issus de la gestion forestière.²² La Commission continuera à étudier les possibilités en vue de trouver une solution satisfaisante garantissant l'intégrité environnementale.

Définition des niveaux d'émission et des quantités attribuées

Le protocole de Kyoto exige que les engagements pris soient traduits en quantités attribuées correspondant aux quantités d'émissions autorisées, exprimées en tonnes équivalent CO₂, pour une période d'engagement donnée. La proposition de décision du Conseil prévoit que les quantités attribuées à l'Union européenne, à ses États membres et à l'Islande sont égales aux niveaux d'émission respectifs définis au point 3 de son annexe I.

La présente proposition prévoit également une quantité attribuée commune pour l'Union européenne, ses États membres et l'Islande, qui correspond à l'engagement chiffré commun de réduction des émissions, à savoir 80 % par rapport aux émissions de l'année de référence. Conformément aux dispositions pertinentes du protocole de Kyoto, la quantité attribuée commune sera calculée en multipliant la somme des émissions de l'année de référence des États membres et de l'Islande par 80 % (l'engagement pris conjointement) et par huit (le nombre d'années de la période).

La quantité attribuée commune sert de base à la détermination des quantités attribuées individuellement à l'Union européenne, à ses États membres et à l'Islande, et ce de la manière suivante:

- La quantité attribuée respective des États membres et de l'Islande correspond au total de leurs niveaux d'émission respectifs indiqués dans le tableau 1 de l'annexe I de la proposition de décision du Conseil et de tout résultat découlant de l'application de l'article 3, paragraphe 7 *bis*, du protocole de Kyoto pour l'État membre ou l'Islande.
- La quantité attribuée de l'Union européenne correspond à la différence entre la quantité attribuée commune et le total des niveaux d'émission des États membres et de l'Islande. Les chiffres seront finalisés à la lumière du rapport de l'Union européenne visant à faciliter le calcul de la quantité attribuée commune.

La mise en œuvre des obligations en matière d'établissement de rapports

Les règles de mise en œuvre du protocole de Kyoto imposent aux parties de présenter, au plus tard le 14 avril 2015, un rapport visant à faciliter le calcul de la quantité attribuée et à démontrer leur capacité de rendre compte de leurs émissions et des quantités qui leur ont été attribuées. L'article 3 de la proposition de décision du Conseil dispose que la Commission doit préparer et présenter un rapport afin de faciliter le calcul de la quantité attribuée commune de l'Union européenne, de ses États membres et de l'Islande, ainsi que de la quantité attribuée de l'Union européenne (qui correspond aux émissions relevant du SEQUE de l'UE). Les États membres comme l'Islande sont tenus de présenter un rapport afin de faciliter le calcul de leurs quantités attribuées respectives, qui couvrent les émissions hors SEQUE de l'UE. Ces rapports feront l'objet d'un examen, à l'issue duquel les quantités attribuées seront finalisées et enregistrées dans la base de données constituée pour la compilation et la comptabilité. Dans les rapports destinés à faciliter le calcul des quantités attribuées des États membres et de l'Islande, la quantité attribuée correspondra au niveau d'émission de cet État membre ou de

²² Point 9 des conclusions du Conseil du 9 mars 2012 sur le suivi de la conférence de Durban sur le changement climatique.

l'Islande, exprimé à la fois en tonnes équivalent CO₂ et en pourcentage des émissions de l'année de référence.

Les autres obligations en matière d'établissement de rapports, et notamment les rapports annuels d'inventaire, continueront d'incomber à la Commission (au nom de l'Union européenne) et aux États membres. Ces obligations découlent des obligations de déclaration arrêtées au niveau international au titre du protocole de Kyoto et sont appliquées au moyen du règlement sur le mécanisme de surveillance. L'approche en faveur d'une exécution conjointe présentée dans la proposition de décision du Conseil imposera aux États membres de notifier en outre, de manière séparée, leurs émissions par les sources et leurs absorptions par les puits couvertes par le protocole de Kyoto dans les secteurs qui ne relèvent pas du SEQE de l'UE. L'article 7 du règlement sur le mécanisme de surveillance impose déjà aux États membres de notifier annuellement leurs émissions relevant du SEQE, ainsi que le pourcentage que représentent ces émissions par rapport au total des émissions notifiées. Ces données sont issues du journal des transactions de l'Union européenne (EUTL), qui vérifie et enregistre toutes les transactions effectuées dans le cadre du SEQE de l'UE. À partir des données fournies par l'EUTL, l'Agence européenne pour l'environnement (AEE) publie des données sur les émissions vérifiées, les quotas et les unités restituées, ventilées par État membre, par secteur, par taille et par année dans son afficheur de données du SEQE de l'UE.²³ Ces mêmes données sont utilisées pour l'analyse des émissions de GES dans différents rapports officiels, y compris le rapport annuel de la Commission européenne sur les progrès accomplis concernant le respect des engagements internationaux et de l'Union européenne, publié en application de l'article 21 du règlement sur le mécanisme de surveillance²⁴, et les rapports annuels de l'AEE sur les tendances et projections des émissions de gaz à effet de serre en Europe. Ces données sont aussi utilisées aux fins de l'établissement de l'inventaire annuel des GES dans l'Union européenne, après avoir été ajustées pour tenir compte des différences de champ d'application observées entre le protocole de Kyoto et le SEQE de l'UE (aviation internationale).

Déclaration de compétence (annexe II)

L'annexe II de la proposition de décision met à jour la déclaration de compétence faite à la date de la ratification du protocole de Kyoto en 2002. Elle reprend désormais les 28 États membres de l'Union européenne et rend compte de l'entrée en vigueur du traité de Lisbonne.

²³ <http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/data/data-viewers/emissions-trading-viewer>.

²⁴ Les rapports antérieurs ont été publiés en application de l'article 5 de la décision n° 280/2004/CE, qui a été remplacée par le règlement sur le mécanisme de surveillance.

Proposition de

DÉCISION DU CONSEIL

relative à la conclusion de l'amendement de Doha au protocole de Kyoto à la convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques et à l'exécution conjointe des engagements qui en découlent

LE CONSEIL DE L'UNION EUROPÉENNE,

vu le traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, et notamment son article 192, paragraphe 1, en liaison avec son article 218, paragraphe 6, point a),

vu la proposition de la Commission européenne,

vu l'approbation du Parlement européen,

considérant ce qui suit:

- (1) Lors de la conférence de Doha sur le changement climatique tenue en décembre 2012, les parties au protocole de Kyoto (ci-après le «protocole de Kyoto») à la convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques (ci-après la «convention») ont adopté l'amendement de Doha. Cet amendement instaure la deuxième période d'engagement au titre du protocole de Kyoto, qui a débuté le 1er janvier 2013 et se terminera le 31 décembre 2020. L'amendement de Doha modifie l'annexe B du protocole de Kyoto en imposant de nouveaux engagements juridiquement contraignants en matière d'atténuation aux parties énumérées dans ladite annexe et en apportant des modifications et des précisions aux dispositions relatives à l'exécution des engagements des parties en matière d'atténuation durant la deuxième période d'engagement.
- (2) L'Union et ses États membres ont accepté l'amendement de Doha dans le cadre d'un ensemble de textes qui contient les engagements en matière d'atténuation pris par de nombreux pays au titre de la convention et du protocole de Kyoto et qui porte à plus de 80 % la part des émissions mondiales couvertes par les engagements souscrits en matière d'atténuation pour la période postérieure à 2012 au titre tant de la convention que du protocole de Kyoto.
- (3) Un autre élément essentiel de cet ensemble de textes réside dans le fait que les parties à la convention ont convenu d'adopter, au plus tard à la fin de l'année 2015, un protocole, un autre instrument juridique ou un texte agréé doté de force juridique dans le cadre de la convention applicable à toutes ses parties, qui devra entrer en vigueur et prendre effet à compter de 2020. Les négociations relatives à cet instrument juridiquement contraignant sont en cours dans le cadre du groupe de travail ad hoc sur la plate-forme de Durban pour une action renforcée.
- (4) L'amendement de Doha est soumis à l'acceptation des parties au protocole de Kyoto et entrera en vigueur à l'égard des parties l'ayant accepté le quatre-vingt-dixième jour suivant la date de réception, par le dépositaire de la convention, des instruments d'acceptation des trois quarts au moins des parties au protocole de Kyoto. Au total,

144 instruments d'acceptation sont requis pour l'entrée en vigueur de l'amendement de Doha.

- (5) Dans ses conclusions du 9 mars 2012, le Conseil a convenu de proposer pour l'Union un engagement chiffré commun en matière de réduction des émissions de 20 % pour la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto. Cet engagement a été déterminé sur la base des émissions totales de gaz à effet de serre de l'Union autorisées pour la période 2013-2020 dans le cadre de son paquet «Climat et énergie».¹
- (6) Suivant cette même approche, le Conseil a également convenu que les obligations de réduction des émissions des différents États membres ne dépasseraient pas les obligations qui leur incombent en vertu de la législation de l'Union et que l'engagement serait basé sur le total des émissions de l'année de référence des États membres conformément au protocole de Kyoto. En conséquence, l'Union et ses États membres se sont mis d'accord, lors de la conférence de Doha sur le changement climatique, sur un engagement chiffré en matière de réduction des émissions qui limite leurs émissions annuelles moyennes de gaz à effet de serre pour la deuxième période d'engagement à 80 % du total de leurs émissions de l'année de référence. Cet engagement est repris dans l'amendement de Doha.
- (7) Conformément aux conclusions du Conseil du 9 mars 2012, l'Union a également proposé de porter à 30 % l'objectif de réduction des émissions d'ici à 2020 par rapport aux niveaux de 1990, dans le cadre d'un accord mondial global pour l'après-2012, pour autant que d'autres pays développés s'engagent à atteindre des réductions d'émission comparables et que les pays en développement apportent une contribution adaptée à leurs responsabilités et à leurs capacités respectives. Cette proposition est reprise dans l'amendement de Doha.
- (8) Les objectifs fixés pour l'Union et ses États membres sont inscrits dans l'amendement de Doha et assortis d'une note de bas de page précisant qu'il est entendu que ces objectifs seront atteints conjointement par l'Union européenne et ses États membres, conformément à l'article 4 du protocole de Kyoto. L'Union, ses États membres, la Croatie et l'Islande ont également affirmé, dans une déclaration commune lors de l'adoption de l'amendement de Doha, qu'ils entendaient honorer conjointement leurs engagements durant la deuxième période d'engagement. Cette déclaration est mentionnée dans le rapport de la conférence et a été reprise dans les conclusions du Conseil du 17 décembre 2012.
- (9) En décidant de remplir conjointement leurs engagements conformément à l'article 4 du protocole, l'Union et ses États membres sont conjointement responsables, en vertu du paragraphe 6 dudit article et conformément à l'article 24, paragraphe 2, du protocole, de l'exécution de l'engagement chiffré en matière de réduction des émissions auquel ils ont souscrit au titre de l'article 3, paragraphe 1 *bis*, du protocole de Kyoto. Par conséquent, et conformément à l'article 4, paragraphe 3, du traité sur l'Union européenne, les États membres sont tenus, à titre individuel et collectif, de prendre toutes les mesures générales ou particulières propres à assurer l'exécution des

¹ Législation adoptée le 23 avril 2009, en particulier la directive 2009/29/CE du Parlement européen et du Conseil modifiant la directive 2003/87/CE afin d'améliorer et d'étendre le système communautaire d'échange de quotas d'émission de gaz à effet de serre et la décision n° 406/2009/CE du Parlement européen et du Conseil du 23 avril 2009 relative à l'effort à fournir par les États membres pour réduire leurs émissions de gaz à effet de serre afin de respecter les engagements de la Communauté en matière de réduction de ces émissions jusqu'en 2020, JO L 140 du 5.6.2009.

obligations résultant des actes des institutions de l'Union, de faciliter l'exécution de cet engagement et de s'abstenir de toute mesure susceptible de mettre en péril l'exécution de cet engagement.

- (10) Dans la même déclaration, l'Union, ses États membres, la Croatie et l'Islande ont également déclaré, conformément à l'article 4, paragraphe 1, du protocole de Kyoto qui permet à des parties d'honorer conjointement leurs engagements en vertu de l'article 3 du protocole de Kyoto, que l'article 3, paragraphe 7 *ter*, du protocole de Kyoto s'appliquerait à la quantité attribuée commune, conformément à l'accord relatif à l'exécution conjointe par l'Union européenne, ses États membres, la Croatie et l'Islande, et qu'il ne s'appliquerait pas aux États membres, à la Croatie ou à l'Islande considérés individuellement. Lors de sa réunion du 15 décembre 2009, le Conseil a accueilli favorablement une demande formulée par l'Islande en vue d'honorer conjointement avec l'Union et ses États membres les engagements qu'elle a souscrits pour la deuxième période d'engagement, et il a invité la Commission à présenter une recommandation concernant l'ouverture des négociations nécessaires en vue de la conclusion d'un accord avec l'Islande, qui soit conforme aux principes et critères définis dans le paquet «Climat et énergie» de l'Union. L'accord avec l'Islande concernant sa participation à l'exécution conjointe des engagements de l'Union, de ses États membres et de l'Islande durant de la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto établit les modalités de cette participation.²
- (11) Le protocole de Kyoto dispose que les parties ayant convenu de remplir conjointement leurs engagements au titre de l'article 3 du protocole sont tenues de fixer, dans cet accord, le niveau respectif d'émission attribué à chacune des parties. Le protocole de Kyoto impose aux parties à un accord d'exécution conjointe de notifier au secrétariat de la convention les termes de cet accord à la date du dépôt de leurs instruments de ratification ou d'approbation.
- (12) Conformément à la législation de l'Union en vigueur, le niveau respectif d'émission attribué à l'Union porte sur les émissions de gaz à effet de serre couvertes par la directive 2003/87/CE du Parlement européen et du Conseil³, dans la mesure où celles-ci relèvent de l'annexe A du protocole de Kyoto.
- (13) Les niveaux d'émission respectifs des États membres et de l'Islande portent sur les autres émissions par les sources et absorptions par les puits des gaz à effet de serre ayant lieu sur leur territoire, dès lors que ces sources et ces puits ne relèvent pas de la directive 2003/87/CE mais sont couverts par le protocole de Kyoto. Il s'agit notamment de toutes les émissions et absorptions résultant d'activités humaines liées à l'utilisation des terres, au changement d'affectation des terres et à la foresterie visées à l'article 3, paragraphes 3 et 4, du protocole de Kyoto, ainsi que de l'ensemble des émissions de trifluorure d'azote (NF₃).
- (14) Il importe que la Commission continue d'étudier les possibilités en vue de trouver une solution satisfaisante qui tienne compte des spécificités des pays à couvert forestier élevé, en particulier en ce qui concerne les possibilités limitées de compenser les émissions dues au boisement, reboisement et déboisement en développant les puits de carbone issus de la gestion forestière, et qui garantisse l'intégrité environnementale.

² [référence à l'accord bilatéral avec l'Islande]

³ Directive 2003/87/CE du Parlement européen et du Conseil du 13 octobre 2003 établissant un système d'échange de quotas d'émission de gaz à effet de serre dans la Communauté et modifiant la directive 96/61/CE du Conseil (JO L 275 du 25.10.2003, p. 32).

- (15) Conformément aux conclusions du Conseil du 9 mars 2012 et à la proposition faite par l'Union et ses États membres de fixer un objectif de 80% dans le cadre de la deuxième période d'engagement, les niveaux d'émission des États membres correspondent au total de leurs allocations annuelles respectives de quotas d'émission pour la période allant de 2013 à 2020, déterminées conformément à la décision n° 406/2009/CE du Parlement européen et du Conseil⁴. Ces allocations, qui reposent sur l'application des valeurs du potentiel de réchauffement planétaire figurant dans le quatrième rapport d'évaluation du groupe d'experts intergouvernemental sur le changement climatique, ont été déterminées en vertu de l'annexe II de la décision 2013/162/UE⁵ et corrigées par [la décision d'actualisation des allocations annuelles d'émission – C(2013)7183]. Le niveau d'émission pour l'Islande a été arrêté dans le cadre de l'accord avec l'Islande.
- (16) Aux termes du règlement (UE) n° 525/2013 du Parlement européen et du Conseil⁶, les États membres sont tenus de déclarer la ventilation effective ou estimée des émissions vérifiées déclarées par les installations et les exploitants au titre de la directive 2003/87/CE entre les catégories de sources figurant dans l'inventaire national des gaz à effet de serre, si possible, ainsi que le ratio de ces émissions vérifiées par rapport aux émissions totales de gaz à effet de serre déclarées pour ces catégories de sources. Cette disposition permet aux États membres de déclarer séparément les émissions couvertes par leurs propres niveaux d'émission. La partie du rapport de l'Union consacrée à la quantité attribuée à l'Union devrait mentionner la quantité d'émissions ayant eu lieu dans chaque État membre qui sont prises en compte dans la quantité attribuée de l'Union.
- (17) La Conférence des parties agissant comme réunion des parties au protocole de Kyoto a décidé que toutes les parties ayant pris un engagement au titre de la deuxième période d'engagement devaient, d'ici au 15 avril 2015, présenter au secrétariat de la convention un rapport visant à faciliter le calcul de la quantité attribuée. Il convient que la Commission prépare le rapport visant à faciliter le calcul de la quantité attribuée commune de l'Union, de ses États membres et de l'Islande. Ce rapport servira aussi à déterminer la quantité attribuée de l'Union. Il y a lieu que les États membres et l'Islande remettent leur rapport respectif avant le 15 avril 2015, qui permettra de fixer les quantités attribuées à chacun, correspondant à leurs niveaux d'émission respectifs définis à l'annexe II de la présente décision.
- (18) Afin de réaffirmer la volonté de l'Union et de ses États membres de contribuer à assurer l'entrée en vigueur de l'amendement de Doha dans les meilleurs délais, il importe que l'Union, ses États membres et l'Islande ratifient cet amendement au plus tard le 16 février 2015.
- (19) Il y a lieu d'approuver l'amendement de Doha au nom de l'Union européenne,

⁴ Décision n° 406/2009/CE du Parlement européen et du Conseil du 23 avril 2009 relative à l'effort à fournir par les États membres pour réduire leurs émissions de gaz à effet de serre afin de respecter les engagements de la Communauté en matière de réduction de ces émissions jusqu'en 2020 (JO L 140 du 5.6.2009, p. 136).

⁵ Décision de la Commission du 26 mars 2013 relative à la détermination des allocations annuelles de quotas d'émission des États membres pour la période 2013-2020 conformément à la décision n° 406/2009/CE du Parlement européen et du Conseil (JO L 90 du 28.3.2013).

⁶ Règlement (UE) n° 525/2013 du Parlement européen et du Conseil du 21 mai 2013 relatif à un mécanisme pour la surveillance et la déclaration des émissions de gaz à effet de serre et pour la déclaration, au niveau national et au niveau de l'Union, d'autres informations ayant trait au changement climatique et abrogeant la décision n° 280/2004/CE (JO L 165 du 18.6.2013, p. 13).

A ADOPTÉ LA PRÉSENTE DÉCISION:

Article premier

L'amendement de Doha au protocole de Kyoto à la convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques (ci-après dénommée la «convention»), adopté le 8 décembre 2012 à Doha, est approuvé au nom de l'Union européenne.

Le texte de l'amendement est joint à la présente décision.

Article 2

L'Union et ses États membres honorent leurs engagements au titre de l'article 3 du protocole de Kyoto et de l'amendement de Doha, conformément à la notification des termes de l'accord relatif à l'exécution conjointe des engagements de l'Union européenne, de ses États membres et de l'Islande en vertu de l'article 3 du protocole de Kyoto (ci-après la «notification»), qui figure à l'annexe I.

Article 3

1. La Commission prépare le rapport visant à faciliter le calcul de la quantité attribuée commune de l'Union, de ses États membres et de l'Islande et, partant, de la quantité attribuée de l'Union, conformément aux dispositions du protocole de Kyoto, de l'amendement de Doha et des décisions adoptées à ce titre. La Commission remet ce rapport au secrétariat de la convention au plus tard le 15 avril 2015.

2. Les quantités attribuées des États membres et de l'Islande correspondent aux niveaux d'émission définis dans la notification figurant à l'annexe I. Au plus tard le 15 avril 2015, les États membres présentent au secrétariat de la convention les rapports visant à faciliter le calcul de leurs quantités attribuées respectives, conformément aux dispositions du protocole de Kyoto, de l'amendement de Doha et des décisions adoptées à ce titre.

Article 4

1. Le président du Conseil désigne la ou les personnes habilitées à déposer, au nom de l'Union, l'instrument d'acceptation auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies, conformément à l'article 20, paragraphe 4, et à l'article 21, paragraphe 7, du protocole de Kyoto, ainsi que la version actualisée de la déclaration de compétence figurant à l'annexe II, conformément à l'article 24, paragraphe 3, du protocole de Kyoto.

2. Le président du Conseil désigne la ou les personnes habilitées à communiquer, au nom de l'Union, la notification figurant à l'annexe I au secrétariat de la convention, conformément à l'article 4, paragraphe 2, du protocole de Kyoto.

Article 5

1. Les États membres s'efforcent de déposer, en même temps que l'Union, si possible le 16 février 2015 au plus tard, leurs instruments d'acceptation respectifs. Lors du dépôt de leurs instruments d'acceptation de l'amendement, les États membres communiquent, en leur nom propre, la notification figurant à l'annexe I au secrétariat de la convention, conformément à l'article 4, paragraphe 2, du protocole de Kyoto.

2. Les États membres informent la Commission, au plus tard le 15 septembre 2014, de leur décision d'accepter l'amendement ou, selon le cas, de la date à laquelle les procédures

nécessaires devraient être menées à terme. La Commission choisit une date en coopération avec les États membres pour le dépôt simultané de leurs instruments d'approbation ou d'acceptation respectifs.

Article 6

La présente décision entre en vigueur le troisième jour suivant celui de sa publication au *Journal officiel de l'Union européenne*.

Fait à Bruxelles, le

Par le Conseil
Le président

COMMISSION
EUROPÉENNE

Bruxelles, le 6.11.2013
COM(2013) 768 final

ANNEX 1

**Ratification de la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto à la
convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques**

ANNEXE

à la

**proposition de
DÉCISION DU CONSEIL**

**relative à la conclusion de l'amendement de Doha au protocole de Kyoto à la
convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques et à l'exécution
conjointe des engagements qui en découlent**

ANNEXE

à la

proposition de DÉCISION DU CONSEIL

relative à la conclusion de l'amendement de Doha au protocole de Kyoto à la convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques et à l'exécution conjointe des engagements qui en découlent

Notification des termes de l'accord relatif à l'exécution conjointe des engagements de l'Union européenne, de ses États membres et de l'Islande en vertu de l'article 3 du protocole de Kyoto

1. MEMBRES DE L'ACCORD

L'Union européenne, ses États membres et la République d'Islande sont membres de l'accord (ci-après les «membres»). Les États membres de l'Union européenne sont actuellement:

le Royaume de Belgique, la République de Bulgarie, la République tchèque, le Royaume de Danemark, la République fédérale d'Allemagne, la République d'Estonie, l'Irlande, la République hellénique, le Royaume d'Espagne, la République française, la République de Croatie, la République italienne, la République de Chypre, la République de Lettonie, la République de Lituanie, le Grand-Duché de Luxembourg, la Hongrie, la République de Malte, le Royaume des Pays-Bas, la République d'Autriche, la République de Pologne, la République portugaise, la Roumanie, la République de Slovénie, la République slovaque, la République de Finlande, le Royaume de Suède et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

L'Islande participe à l'accord en vertu de l'accord avec l'Islande concernant la participation de l'Islande à l'exécution conjointe des engagements de l'Union européenne, de ses États membres et de l'Islande au cours de la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto à la convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques [insérer la référence après la conclusion de l'accord].

2. EXECUTION CONJOINTE DES ENGAGEMENTS EN VERTU DE L'ARTICLE 3 DU PROTOCOLE DE KYOTO

Conformément à l'article 4, paragraphe 1, du protocole de Kyoto, les membres remplissent leurs engagements au titre de l'article 3 dudit protocole de la manière suivante:

- Les membres font en sorte conjointement que dans les États membres et en Islande, le total cumulé des émissions anthropiques agrégées, exprimées en équivalent dioxyde de carbone, des gaz à effet de serre indiqués à l'annexe A du protocole de Kyoto ne dépasse pas leur quantité attribuée commune. Cette quantité est calculée en fonction de l'engagement chiffré de limitation et de réduction des émissions inscrit dans la troisième colonne du tableau figurant à l'annexe B du protocole de Kyoto et conformément aux dispositions de l'article 3 dudit protocole.
- L'application de l'article 3, paragraphe 1, du protocole de Kyoto aux émissions de gaz à effet de serre dues au transport aérien et maritime pour les États membres et

l'Islande repose sur l'approche suivie par la convention selon laquelle seules les émissions provenant des vols intérieurs et du trafic maritime national sont incluses dans les objectifs des parties. L'approche de l'Union européenne à l'égard de la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto est identique à celle qui a été suivie pour la première période d'engagement, compte tenu du peu de progrès accomplis depuis la décision 2/CP.3 en ce qui concerne la prise en compte de ces émissions dans les objectifs des parties. Cette approche n'enlève rien à la rigueur des engagements de l'Union européenne dans le cadre du paquet «Climat et énergie», qui demeurent inchangés. Elle n'exclut pas non plus la nécessité de prendre des mesures concernant les émissions des gaz concernés provenant des combustibles de soute utilisés dans les transports aériens et maritimes.

- Chaque membre peut relever le niveau d'ambition de son engagement en transférant des unités de quantité attribuée, des unités de réduction des émissions ou des unités de réduction des émissions certifiées sur un compte d'annulation établi dans le registre national. Les membres soumettent conjointement les informations requises au paragraphe 9 de la décision 1/CMP.8 et présentent conjointement toute proposition éventuelle aux fins de l'article 3, paragraphes 1 *ter* et 1 *quater*, du protocole.
- Les membres continuent d'appliquer l'article 3, paragraphes 3 et 4, du protocole et les décisions adoptées individuellement en vertu de ce dernier.
- Les émissions cumulées de l'année de référence des membres sont égales au total des émissions de chaque État membre et de l'Islande pour leur année de référence respective.
- Si le changement d'affectation des terres et la foresterie constituaient en 1990 une source nette d'émissions de gaz à effet de serre pour un État membre ou l'Islande, ce membre, conformément à l'article 3, paragraphe 7 *bis*, du protocole, prend en compte dans ses émissions correspondant à l'année de référence (1990) ou à la période de référence les émissions anthropiques agrégées par les sources, exprimées en équivalent dioxyde de carbone, déduction faite des quantités absorbées par les puits en 1990, telles qu'elles résultent du changement d'affectation des terres, aux fins du calcul de la quantité attribuée commune des membres déterminée conformément à l'article 3, paragraphe 7 *bis*, paragraphe 8, et paragraphe 8 *bis*, du protocole.
- Le calcul effectué en vertu de l'article 3, paragraphe 7 *ter*, du protocole s'applique à la quantité attribuée commune de la deuxième période d'engagement pour les membres, déterminée conformément à l'article 3, paragraphe 7 *bis*, paragraphe 8, et paragraphe 8 *bis*, du protocole et au total des émissions annuelles moyennes des membres pour les trois premières années de la première période d'engagement, multiplié par huit.

3. NIVEAUX D'EMISSION RESPECTIFS DES MEMBRES DE L'ACCORD

L'engagement chiffré commun de limitation et de réduction des émissions, indiqué dans la troisième colonne de l'annexe B du protocole de Kyoto, est de 80 % pour les membres. La quantité attribuée commune des membres sera déterminée conformément à l'article 3, paragraphe 7 *bis*, paragraphe 8, et paragraphe 8 *bis*, du protocole et son calcul sera facilité par le rapport soumis par l'Union européenne conformément au paragraphe 2 de la décision 2/CMP.8.

Les niveaux d'émission respectifs des membres sont les suivants:

- Le niveau d'émission de l'Union européenne correspond à la différence entre la quantité attribuée commune des membres et le total des niveaux d'émission des États membres et de l'Islande. Son calcul sera facilité par le rapport soumis conformément au paragraphe 2 de la décision 2/CMP.8.
- Les niveaux d'émission respectifs des États membres et de l'Islande conformément à l'article 4, paragraphes 1 et 5, du protocole correspondent au total de leurs quantités respectives indiquées dans le tableau 1 et de tout résultat découlant de l'application de l'article 3, paragraphe 7 *bis*, du protocole pour l'État membre ou l'Islande.

Les quantités attribuées des membres sont égales à leurs niveaux d'émission respectifs.

La quantité attribuée de l'Union européenne couvre les émissions de gaz à effet de serre relevant du système d'échange de quotas d'émission de l'Union européenne, auquel ses États membres et l'Islande participent, dans la mesure où ces émissions sont couvertes par le protocole. Les quantités attribuées respectives des États membres et de l'Islande couvrent les émissions de gaz à effet de serre par les sources et l'absorption par les puits dans chaque État membre ou en Islande en ce qui concerne les sources et les puits non couverts par le système d'échange de quotas d'émission de gaz à effet de serre de l'Union européenne. Ces émissions comprennent toutes les émissions par les sources et l'absorption par les puits couvertes par l'article 3, paragraphes 3 et 4, du protocole ainsi que toutes les émissions de trifluorure d'azote (NF₃) relevant du protocole.

Les membres de l'accord présentent chacun séparément des informations sur les émissions par les sources et l'absorption par les puits couvertes par leur quantité attribuée respective.

Tableau 1: Niveaux d'émission des États membres et de l'Islande (avant application de l'article 3, paragraphe 7 bis)

Belgique	584 228 513
Bulgarie	222 945 983
République tchèque	520 515 203
Danemark	269 321 526
Allemagne	3 592 699 888
Estonie	51 056 976
Irlande	343 467 221
Grèce	480 791 166
Espagne	1 766 877 232
France	3 014 714 832
Croatie	162 271 086
Italie	2 410 291 421
Chypre	47 450 128
Lettonie	76 633 439
Lituanie	113 600 821
Luxembourg	70 736 832
Hongrie	434 486 280
Malte	9 299 769
Pays-Bas	919 963 374
Autriche	405 712 317
Pologne	1 583 938 824
Portugal	402 210 711
Roumanie	656 059 490
Slovénie	99 425 782
Slovaquie	202 268 939
Finlande	240 544 599
Suède	315 554 578
Royaume-Uni	2 743 362 625
Islande	[chiffre à déterminer avec l'Islande]

Bruxelles, le 6.11.2013
COM(2013) 768 final

ANNEX 2

**Ratification de la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto à la
convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques**

ANNEXE

à la

proposition de DÉCISION DU CONSEIL

**relative à la conclusion de l'amendement de Doha au protocole de Kyoto à la
convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques et à l'exécution
conjointe des engagements qui en découlent**

ANNEXE

à la

proposition de DÉCISION DU CONSEIL

relative à la conclusion de l'amendement de Doha au protocole de Kyoto à la convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques et à l'exécution conjointe des engagements qui en découlent

Déclaration de l'Union présentée conformément à l'article 24, paragraphe 3, du protocole

Les États membres de l'Union européenne sont actuellement le Royaume de Belgique, la République de Bulgarie, la République tchèque, le Royaume de Danemark, la République fédérale d'Allemagne, la République d'Estonie, l'Irlande, la République hellénique, le Royaume d'Espagne, la République française, la République de Croatie, la République italienne, la République de Chypre, la République de Lettonie, la République de Lituanie, le Grand-Duché de Luxembourg, la Hongrie, la République de Malte, le Royaume des Pays-Bas, la République d'Autriche, la République de Pologne, la République portugaise, la Roumanie, la République de Slovénie, la République slovaque, la République de Finlande, le Royaume de Suède et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

L'Union européenne déclare être compétente, conformément au traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, et notamment à son article 192, paragraphe 1, et à son article 191, pour conclure des accords internationaux et pour mettre en œuvre les obligations qui en découlent, lorsque ces accords contribuent à la poursuite des objectifs suivants:

- la préservation, la protection et l'amélioration de la qualité de l'environnement,
- la protection de la santé des personnes,
- l'utilisation prudente et rationnelle des ressources naturelles,
- la promotion, sur le plan international, de mesures destinées à faire face aux problèmes régionaux ou planétaires de l'environnement, et en particulier la lutte contre le changement climatique.

L'Union européenne déclare que son engagement chiffré de réduction des émissions pour la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto (2013-2020) sera réalisé par une action de l'Union et de ses États membres dans le cadre de leurs compétences respectives. Les instruments juridiquement contraignants destinés à la mise en œuvre de l'engagement souscrit, dans les matières régies par le protocole tel que modifié par l'amendement de Doha, sont déjà en vigueur.

L'Union européenne continuera de fournir régulièrement des informations sur les instruments juridiques de l'Union concernés, dans le cadre des informations complémentaires contenues dans sa communication nationale présentée au titre de l'article 12 de la convention aux fins de démontrer le respect de ses engagements au titre du protocole de Kyoto conformément à l'article 7, paragraphe 2, de celui-ci et aux lignes directrices définies dans ce cadre.

COMMISSION
EUROPÉENNE

Bruxelles, le 6.11.2013
COM(2013) 768 final

**Ratification de la deuxième période d'engagement du protocole de Kyoto à la
convention-cadre des Nations unies sur les changements climatiques**

DOCUMENT JOINT

**à la proposition de
DÉCISION DU CONSEIL**

**relative à la conclusion de l'amendement de Doha au protocole de Kyoto à la convention-
cadre des Nations unies sur les changements climatiques et à l'exécution conjointe des
engagements qui en découlent**

Amendement de Doha au protocole de Kyoto

Amendement de Doha au Protocole de Kyoto

Article premier: Amendement

A. Annexe B du Protocole de Kyoto

Remplacer le tableau de l'annexe B du Protocole par le tableau suivant:

1	2	3	4	5	6
<i>Partie</i>	<i>Engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions (2008–2012) (en pourcentage des émissions de l'année ou de la période de référence)</i>	<i>Engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions (2013–2020) (en pourcentage des émissions de l'année ou de la période de référence)</i>	<i>Année de référence¹</i>	<i>Engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions (2013–2020) (en pourcentage des émissions de l'année de référence)¹</i>	<i>Annonces de réduction des émissions de gaz à effet de serre d'ici à 2020 (en pourcentage des émissions de l'année de référence)²</i>
Australie	108	99,5	2000	98	–5 %/–15 % ou –25 % ³
Autriche	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Bélarus ^{5*}		88	1990	s.o.	–8 %
Belgique	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Bulgarie*	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Croatie*	95	80 ⁶	s.o.	s.o.	–20 %/–30 % ⁷
Chypre		80 ⁴	s.o.	s.o.	
République tchèque*	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Danemark	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Estonie*	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Union européenne	92	80 ⁴	1990	s.o.	–20 %/–30 % ⁷
Finlande	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
France	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Allemagne	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Grèce	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Hongrie*	94	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Islande	110	80 ⁸	s.o.	s.o.	
Irlande	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Italie	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Kazakhstan*		95	1990	95	–7 %
Lettonie*	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Liechtenstein	92	84	1990	84	–20 %/–30 % ⁹
Lituanie*	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	

1	2	3	4	5	6
<i>Partie</i>	<i>Engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions (2008–2012) (en pourcentage des émissions de l'année ou de la période de référence)</i>	<i>Engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions (2013–2020) (en pourcentage des émissions de l'année ou de la période de référence)</i>	<i>Année de référence¹</i>	<i>Engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions (2013–2020) (en pourcentage des émissions de l'année de référence)¹</i>	<i>Annonces de réduction des émissions de gaz à effet de serre d'ici à 2020 (en pourcentage des émissions de l'année de référence)²</i>
Luxembourg	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Malte		80 ⁴	s.o.	s.o.	
Monaco	92	78	1990	78	–30 %
Pays-Bas	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Norvège	101	84	1990	84	–30 %/ –40 % ¹⁰
Pologne*	94	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Portugal	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Roumanie*	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Slovaquie*	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Slovénie*	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Espagne	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Suède	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
Suisse	92	84,2	1990	s.o.	–20 %/ –30 % ¹¹
Ukraine*	100	76 ¹²	1990	s.o.	–20 %
Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord	92	80 ⁴	s.o.	s.o.	
<i>Parties</i>	<i>Engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions (2008–2012) (en pourcentage des émissions de l'année ou de la période de référence)</i>				
Canada ¹³	94				
Japon ¹⁴	94				
Nouvelle-Zélande ¹⁵	100				
Fédération de Russie ^{16*}	100				

Abréviation: s.o. = sans objet.

* Pays en transition vers une économie de marché.

Toutes les notes ci-après, à l'exception des notes 1, 2 et 5, ont été communiquées par les Parties concernées.

-
- ¹ Une année de référence peut être utilisée facultativement par toute Partie pour son propre usage afin d'exprimer ses objectifs chiffrés de limitation ou de réduction des émissions en pourcentage des émissions de l'année en question, sans que cela relève d'une obligation internationale au titre du Protocole de Kyoto, en sus de la liste indiquant ses objectifs chiffrés de limitation ou de réduction des émissions pour l'année de référence dans les deuxième et troisième colonnes du tableau, qui relèvent d'une obligation internationale.
- ² Pour de plus amples informations sur ces annonces, voir les documents FCCC/SB/2011/INF.1/Rev.1 et FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1, Add.1 et Add.2.
- ³ L'engagement chiffré de limitation et de réduction des émissions de l'Australie pour la deuxième période d'engagement au titre du Protocole de Kyoto est conforme à l'objectif inconditionnel pour 2020 de l'Australie d'une réduction de 5 % par rapport au niveau de 2000. L'Australie conserve la possibilité de relever ultérieurement son objectif de réduction pour 2020 de 5 % à 15 %, voire 25 % par rapport au niveau de 2000, à condition que certaines conditions soient remplies. Ce niveau de référence maintient le statu quo quant aux annonces faites au titre des accords de Cancún et ne relève pas d'une nouvelle obligation internationale au titre du présent Protocole ou des règles et modalités connexes.
- ⁴ Il est entendu que l'Union européenne et ses États membres rempliront conjointement leurs engagements chiffrés de limitation ou de réduction des émissions pour la deuxième période d'engagement au titre du Protocole de Kyoto, conformément à l'article 4 dudit Protocole. Ces engagements sont sans préjudice de la notification ultérieure par l'Union européenne et ses États membres d'un accord visant à honorer conjointement leurs engagements conformément aux dispositions du Protocole de Kyoto.
- ⁵ Pays dont le nom a été ajouté à l'annexe B en vertu d'un amendement adopté en application de la décision 10/CMP.2. Cet amendement n'est pas encore entré en vigueur.
- ⁶ Il est entendu que la Croatie remplira son engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions pour la deuxième période d'engagement au titre du Protocole de Kyoto conjointement avec l'Union européenne et ses États membres, conformément à l'article 4 du Protocole de Kyoto. Par conséquent, l'adhésion de la Croatie à l'Union européenne n'aura d'incidence ni sur sa participation à l'accord d'exécution conjointe conclu conformément à l'article 4 ni sur son engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions.
- ⁷ Dans le cadre d'un accord mondial et global pour la période postérieure à 2012, l'Union européenne renouvelle son offre d'opter pour une réduction de 30 % des émissions par rapport au niveau de 1990 d'ici à 2020, à condition que les autres pays développés s'engagent eux-mêmes à procéder à des réductions comparables et que les pays en développement contribuent de manière adéquate en fonction de leurs responsabilités et de leurs capacités respectives.
- ⁸ Il est entendu que l'Islande remplira son engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions pour la deuxième période d'engagement au titre du Protocole de Kyoto conjointement avec l'Union européenne et ses États membres, conformément à l'article 4 du Protocole de Kyoto.
- ⁹ L'engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions présenté dans la troisième colonne correspond à un objectif de réduction de 20 % d'ici à 2020 par rapport au niveau de 1990. Le Liechtenstein est disposé à envisager un objectif plus élevé de réduction de 30 % des émissions par rapport au niveau de 1990 d'ici à 2020 à condition que d'autres pays développés s'engagent eux-mêmes à opérer des réductions comparables et que les pays en développement économiquement plus avancés contribuent de manière adéquate en fonction de leurs responsabilités et de leurs capacités respectives.
- ¹⁰ L'engagement chiffré de limitation et de réduction des émissions de 84 de la Norvège est conforme à son objectif d'une réduction de 30 % des émissions par rapport à 1990 d'ici à 2020. Si elle peut contribuer à un accord mondial et global par lequel les Parties qui sont de grands pays émetteurs s'accorderaient sur des réductions d'émissions conformes à l'objectif de 2 °C, la Norvège optera pour une réduction de 40 % des émissions pour 2020 par rapport au niveau de 1990. Ce niveau de référence maintient le statu quo quant à l'annonce faite au titre des accords de Cancún et ne relève pas d'une nouvelle obligation internationale au titre du présent Protocole.
- ¹¹ L'engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions présenté dans la troisième colonne correspond à un objectif de réduction de 20 % par rapport au niveau de 1990 d'ici à 2020. La Suisse est disposée à envisager un objectif plus élevé de réduction de 30 % des émissions par rapport au niveau de 1990 d'ici à 2020, à condition que les autres pays développés s'engagent eux-mêmes à procéder à des réductions comparables et que les pays en développement économiquement plus avancés contribuent de manière adéquate en fonction de leurs responsabilités et de leurs capacités respectives et de l'objectif de 2 °C. Ce niveau de référence maintient le statu quo quant à l'annonce faite au titre des accords de Cancún et ne relève pas d'une nouvelle obligation internationale au titre du présent Protocole ou des règles et modalités connexes.
- ¹² Le report devrait être total et aucune annulation ou limitation de l'utilisation de ce bien souverain légitimement acquis n'est acceptée.

-
- ¹³ Le 15 décembre 2011, le Dépositaire a été informé par écrit du fait que le Canada se retirait du Protocole de Kyoto. Cette mesure prendra effet à l'égard du Canada le 15 décembre 2012.
- ¹⁴ Dans une communication datée du 10 décembre 2010, le Japon a indiqué qu'il n'entend pas être lié par la deuxième période d'engagement au titre du Protocole de Kyoto après 2012.
- ¹⁵ La Nouvelle-Zélande reste Partie au Protocole de Kyoto. Elle se fixera un objectif chiffré de réduction de ses émissions pour l'ensemble de son économie au titre de la Convention-cadre des Nations Unies sur les changements climatiques au cours de la période allant de 2013 à 2020.
- ¹⁶ Dans une communication datée du 8 décembre 2010 que le secrétariat a reçue le 9 décembre 2010, la Fédération de Russie a indiqué qu'elle n'entend pas prendre d'engagement chiffré de limitation ou de réduction des émissions pour la deuxième période d'engagement.

B. Annexe A du Protocole de Kyoto

Remplacer la liste figurant sous la rubrique «Gaz à effet de serre» de l'annexe A du Protocole par la liste suivante:

Gaz à effet de serre

Dioxyde de carbone (CO₂)

Méthane (CH₄)

Oxyde nitreux (N₂O)

Hydrofluorocarbones (HFC)

Hydrocarbures perfluorés (PFC)

Hexafluorure de soufre (SF₆)

Trifluorure d'azote (NF₃)¹¹¹

C. Paragraphe 1 bis de l'article 3

Insérer après le paragraphe 1 de l'article 3 du Protocole le paragraphe suivant:

1 *bis*. Les Parties visées à l'annexe I font en sorte, individuellement ou conjointement, que leurs émissions anthropiques agrégées, exprimées en équivalent dioxyde de carbone, des gaz à effet de serre indiqués à l'annexe A ne dépassent pas les quantités qui leur sont attribuées, calculées en fonction de leurs engagements chiffrés de limitation et de réduction des émissions consignés dans la troisième colonne du tableau figurant à l'annexe B et conformément aux dispositions du présent article, en vue de réduire leurs émissions globales de ces gaz d'au moins 18 % par rapport au niveau de 1990 au cours de la période d'engagement allant de 2013 à 2020.

D. Paragraphe 1 ter de l'article 3

Insérer après le paragraphe 1 *bis* de l'article 3 du Protocole le paragraphe suivant:

1 *ter*. Une Partie visée à l'annexe B peut proposer un ajustement tendant à abaisser le pourcentage inscrit dans la troisième colonne du tableau de l'annexe B de son engagement chiffré de limitation et de réduction des émissions. Une proposition ayant trait à cet ajustement est communiquée aux Parties par le secrétariat trois mois au moins avant la réunion de la Conférence des Parties agissant comme réunion des Parties au présent Protocole à laquelle il est proposé pour adoption.

¹ S'applique uniquement à compter du début de la deuxième période d'engagement.

E. Paragraphe 1 *quater* de l'article 3

Insérer après le paragraphe 1 *ter* de l'article 3 du Protocole le paragraphe suivant:

1 *quater*. Tout ajustement proposé par une Partie visée à l'annexe I tendant à relever le niveau d'ambition de son engagement chiffré de limitation et de réduction des émissions conformément au paragraphe 1 *ter* de l'article 3 ci-dessus est considéré comme adopté par la Conférence des Parties agissant comme réunion des Parties au présent Protocole à moins qu'un nombre supérieur aux trois quarts des Parties présentes et votantes ne fasse objection à son adoption. L'ajustement adopté est communiqué par le secrétariat au Dépositaire, qui le transmet à toutes les Parties, et il entre en vigueur le 1er janvier de l'année suivant la communication par le Dépositaire. De tels ajustements lient les Parties.

F. Paragraphe 7 *bis* de l'article 3

Insérer après le paragraphe 7 de l'article 3 du Protocole le paragraphe suivant:

7 *bis*. Au cours de la deuxième période d'engagements chiffrés de limitation et de réduction des émissions, allant de 2013 à 2020, la quantité attribuée à chacune des Parties visées à l'annexe I est égale au pourcentage, inscrit pour elle dans la troisième colonne du tableau figurant à l'annexe B, de ses émissions anthropiques agrégées, exprimées en équivalent dioxyde de carbone, des gaz à effet de serre indiqués à l'annexe A en 1990, ou au cours de l'année ou de la période de référence fixée conformément au paragraphe 5 ci-dessus, multiplié par huit. Les Parties visées à l'annexe I pour lesquelles le changement d'affectation des terres et la foresterie constituaient en 1990 une source nette d'émissions de gaz à effet de serre prennent en compte dans leurs émissions correspondant à l'année de référence (1990) ou à la période de référence, aux fins du calcul de la quantité qui leur est attribuée, les émissions anthropiques agrégées par les sources, exprimées en équivalent dioxyde de carbone, déduction faite des quantités absorbées par les puits en 1990, telles qu'elles résultent du changement d'affectation des terres.

D. Paragraphe 7 *ter* de l'article 3

Insérer après le paragraphe 7 *bis* de l'article 3 du Protocole le paragraphe suivant:

7 *ter*. Toute différence positive entre la quantité attribuée de la deuxième période d'engagement pour une Partie visée à l'annexe I et le volume des émissions annuelles moyennes pour les trois premières années de la période d'engagement précédente multiplié par huit est transférée sur le compte d'annulation de cette Partie.

H. Paragraphe 8 de l'article 3

Au paragraphe 8 de l'article 3 du Protocole, remplacer les mots suivants:

du calcul visé au paragraphe 7 ci-dessus

par:

du calcul visé aux paragraphes 7 et 7 *bis* ci-dessus

I. Paragraphe 8 *bis* de l'article 3

Insérer après le paragraphe 8 de l'article 3 du Protocole le paragraphe suivant:

8 *bis*. Toute Partie visée à l'annexe I peut choisir 1995 ou 2000 comme année de référence aux fins du calcul visé au paragraphe 7 *bis* ci-dessus pour le trifluorure d'azote.

J. Paragraphes 12 *bis* et *ter* de l'article 3

Insérer après le paragraphe 12 de l'article 3 du Protocole les paragraphes suivants:

12 *bis*. Les Parties visées à l'annexe I peuvent utiliser toute unité générée par les mécanismes de marché susceptibles d'être mis en place au titre de la Convention ou de ses instruments, en vue de faciliter le respect de leurs engagements chiffrés de limitation et de réduction des émissions au titre de l'article 3. Toute unité de ce type acquise par une Partie auprès d'une autre Partie à la Convention est rajoutée à la quantité attribuée à la Partie qui procède à l'acquisition et soustraite de la quantité d'unités détenue par la Partie qui la cède.

12 *ter*. La Conférence des Parties agissant comme réunion des Parties au présent Protocole veille à ce qu'une partie des unités provenant d'activités approuvées au titre des mécanismes de marché mentionnés au paragraphe 12 *bis* ci-dessus qui sont utilisées par les Parties visées à l'annexe I pour les aider à respecter leurs engagements chiffrés de limitation et de réduction des émissions au titre de l'article 3 serve à couvrir les dépenses d'administration, ainsi qu'à aider les pays en développement parties qui sont particulièrement vulnérables aux effets néfastes des changements climatiques à financer le coût de l'adaptation dans le cas d'unités acquises au titre de l'article 17.

K. Paragraphe 2 de l'article 4

Ajouter à la fin de la première phrase du paragraphe 2 de l'article 4 du Protocole le membre de phrase suivant:

, ou à la date du dépôt de leurs instruments d'acceptation de tout amendement à l'annexe B adopté en vertu du paragraphe 9 de l'article 3

I. Paragraphe 3 de l'article 4

Au paragraphe 3 de l'article 4 du Protocole, remplacer les mots:

au paragraphe 7 de l'article 3

par:

à l'article 3 à laquelle il se rapporte

Article 2: Entrée en vigueur

Le présent amendement entre en vigueur conformément aux articles 20 et 21 du Protocole de Kyoto.
